

4-5 | 224-225 |

ZIELONA GÓRA kwiecień-maj 2015

UNIwersYTET ZIELONOGÓRSKI

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

ISSN 1644-7867

**FESTIWAL
NAUKI**

SPORT.
Na zdrowie!

13-15 czerwca

Do Lauru Naukowca nominowane były wszystkie koła naukowe i organizacje studenckie UZ zarejestrowane na uczelni, a jest ich na liście aż 164!
Główną ideą wyróżnienia Laur Naukowca jest rozwój aktywności naukowej i społecznej oraz integracja środowiska studenckiego, propagowanie działalności naukowej i budowanie dialogu pomiędzy uczelnią a organizacjami i firmami zewnętrznymi.

LAUR NAUKOWCA 2015
NAGRODA
HONOROWA
PARLAMENT STUDENCKI
UZ

w numerze:

- 4** ___ ROBERT KORNELUK / Z obrad Senatu
- 7** ___ ROBERT KORNELUK / Zarządzenia JM Rektora
- 7** ___ WIESŁAW HŁADKIEWICZ / Władysław Bartoszewski
WSPOMNIENIE O PROF. E. HAJDUKU
- 8** ___ ELŻBIETA KOŁODZIEJSKA / Odszedł Uczony, Człowiek
Dobry, Nauczyciel Społegiwy
NOMINACJE PROFESORSKIE:
- 11** ___ ROMUALD BĘDZIŃSKI / prof. dr hab. inż. Elżbieta
Krasicka-Cydzik
- 13** ___ DOROTA KULCZYCKA / prof. dr hab. Małgorzata
Mikołajczak
NOWE HABILITACJE:
- 14** ___ MAŁGORZATA MIKOŁAJCZAK / dr hab. Anastazja
Seul
- 15** ___ JOACHIM SYGA / dr hab. Elżbieta Sidorowicz
- 16** ___ ANETTA BARSKA / dr hab. inż. Wiesław Danielak
- 17** ___ MAREK SAWERWAIN / dr hab. inż. Krzysztof Piotr
Sozański
- 19** ___ DANUTA NOWAK, WIESŁAW HŁADKIEWICZ
/ University of Namibia
- 20** ___ EWA ADASZYŃSKA / Analiza funkcjonowania
bibliotek naukowych w Polsce – narzędzie oceny
jakości i efektywności biblioteki
- 23** ___ EWA SAPEŃKO / Laur naukowca
WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE
- 24** ___ Wydział Artystyczny
- 32** ___ Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
- 40** ___ Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
- 41** ___ Wydział Humanistyczny
- 44** ___ Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
- 45** ___ Wydział Mechaniczny
- 46** ___ Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu
- 52** ___ Wydział Prawa i Administracji
- 55** ___ LILIA SMOŁA / Trzynaste, wcale nie pechowe, Targi Pracy
na UZ
- 56** ___ DARIUSZ MICHALSKI / 13. rocznik Jeseníckého Klondiku
- 58** ___ Festiwal Nauki 2015 PROGRAM
- 64** ___ ANNA URBAŃSKA / Telewizja UZ
- 65** ___ EWA POPIŁKA / Nowości Wydawnicze

No i stało się – mamy kierunek lekarski! Ministerstwo Zdrowia wydało pozytywną opinię, a minister nauki i szkolnictwa wyższego prof. Lena Kolarska-Bobińska podpisała decyzję, na którą czekaliśmy od listopada ubiegłego roku. Osobiście poinformował o tym na nadzwyczajnym posiedzeniu Senatu UZ minister zdrowia Bartosz Arłukowicz. Był to naprawdę ostatni moment – 1 czerwca na UZ rusza rekrutacja.

Dla Uniwersytetu posiadanie w swojej ofercie medycyny to prestiż, ale też ogromne wyzwanie. A czasu do rozpoczęcia zajęć bardzo mało. Na razie jednak cieszymy się zwycięstwem – więcej o kierunku lekarskim w następnym numerze Miesięcznika

esa

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓLPRACA
Anetta Barska, Tomasz Belica, Marek Dankowski,
Renata Grochowalska, Dorota Hebisz, Robert Korneluk,
Poła Kuleczka, Katarzyna Kwiecień-Długosz,
Alicja Lewicka-Szczegóła, Joanna Markiewicz-Stanny,
Marcin Mrugalski, Magdalena Steciąg, Joachim Syga,
Anna Urbańska, Janina Wallis

PROJEKT GRAFICZNY / ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiustacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczone informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w maju 2015 r.

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

UNI WERSYTET
ZIELONOGÓRSKI

R E D A K C J A

ul. Licealna 9

65-417 Zielona Góra

tel. 68 328 2593, ~2592

miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

Z O B R A D S E N A T U

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 25 marca 2015 r. podjął następujące uchwały:

Nr 427 z dn. 25.03.2015 r. zmieniającą uchwałę nr 25 Senatu UZ z dn. 07.11.2012 r. w sprawie powołania komisji ds. nauki. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

W uchwale nr 25 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie powołania komisji ds. nauki:

- 1) zmienia się § 1 pkt 1, który otrzymuje brzmienie: „1. prof. dr hab. Zdzisław Wołk - prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą - **przewodniczący**”;
- 2) zmienia się § 1 pkt 2, który otrzymuje brzmienie: „2. prof. dr hab. Beata Gabryś - Wydział Nauk Biologicznych,”;
- 3) zmienia się § 1 pkt 3, który otrzymuje brzmienie: „3. prof. dr hab. inż. Andrzej Drzewiński - Wydział Fizyki i Astronomii,”;
- 4) zmienia się § 1 pkt 4, który otrzymuje brzmienie: „4. prof. dr hab. inż. Dariusz Uciński - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,”;
- 5) zmienia się § 1 pkt 5, który otrzymuje brzmienie: „5. prof. dr hab. Marian Nowak - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,”;
- 6) zmienia się § 1 pkt 6, który otrzymuje brzmienie: „6. dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska,”;
- 7) zmienia się § 1 pkt 7, który otrzymuje brzmienie: „7. dr hab. inż. Justyna Patalas-Maliszewska, prof. UZ - Wydział Mechaniczny,”;
- 8) zmienia się § 1 pkt 8, który otrzymuje brzmienie: „8. dr hab. inż. Sebastian Saniuk, prof. UZ - Wydział Ekonomii i Zarządzania,”;
- 9) zmienia się § 1 pkt 9, który otrzymuje brzmienie: „9. dr hab. Marek Furmanek, prof. UZ - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,”;
- 10) zmienia się § 1 pkt 10, który otrzymuje brzmienie: „10. dr hab. Jarosław Dudek, prof. UZ - Wydział Humanistyczny,”;
- 11) zmienia się § 1 pkt 11, który otrzymuje brzmienie: „11. dr hab. Maciej Małolepszy, prof. UZ - Wydział Prawa i Administracji,”;
- 12) zmienia się § 1 pkt 12, który otrzymuje brzmienie: „12. dr hab. Bartłomiej Stankowiak - Wydział Artystyczny,”;
- 13) zmienia się § 1 pkt 13, który otrzymuje brzmienie: „13. mgr Monika Alechno-Matuszczak - Wydział Humanistyczny,”;
- 14) w § 1 dodaje się pkt 14 o brzmieniu: „14. Maciej Gawron - Wydział Ekonomii i Zarządzania.”.

§ 2

Wskutek zmian określonych w § 1, skład komisji ds. nauki przedstawia się następująco:

1. prof. dr hab. Zdzisław Wołk - prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą - **przewodniczący**,
2. prof. dr hab. Beata Gabryś - Wydział Nauk Biologicznych,
3. prof. dr hab. inż. Andrzej Drzewiński - Wydział Fizyki i Astronomii,
4. prof. dr hab. inż. Dariusz Uciński - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
5. prof. dr hab. Marian Nowak - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
6. dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska,
7. dr hab. inż. Justyna Patalas-Maliszewska, prof. UZ - Wydział Mechaniczny,
8. dr hab. inż. Sebastian Saniuk, prof. UZ - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
9. dr hab. Marek Furmanek, prof. UZ - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
10. dr hab. Jarosław Dudek, prof. UZ - Wydział Humanistyczny,
11. dr hab. Maciej Małolepszy, prof. UZ - Wydział Prawa i Administracji,
12. dr hab. Bartłomiej Stankowiak - Wydział Artystyczny,
13. mgr Monika Alechno-Matuszczak - Wydział Humanistyczny,
14. Maciej Gawron - Wydział Ekonomii i Zarządzania.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 428 z dn. 25.03.2015 r. w sprawie utworzenia studiów pierwszego stopnia *coaching i doradztwo filozoficzne* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku

Nr 429 z dn. 25.03.2015 r. w sprawie określenia efektów kształcenia dla kierunku studiów pierwszego stopnia *historia* prowadzonych na Wydziale Humanistycznym. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat określa efekty kształcenia dla kierunku studiów pierwszego stopnia *historia* (profil ogólnoakademicki) prowadzonych na Wydziale Humanistycznym, obowiązujące studentów rozpoczynających studia od roku akademickiego 2015/2016, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 430 z dn. 25.03.2015 r. w sprawie sprostowania określenia profilu kształcenia dla kierunków studiów prowadzonych na Wydziale Artystycznym. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

1. Senat postanawia sprostować określenie profilu kształ-

cenia „profil ogólnoakademicki i profil praktyczny” na „profil ogólnoakademicki” przy zachowaniu efektów kształcenia dla następujących kierunków studiów prowadzonych przez Wydział Artystyczny objętych uchwałą Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego nr 507 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie określenia efektów kształcenia dla kierunków studiów pierwszego i drugiego stopnia prowadzonych na Wydziale Artystycznym:

1) studia I stopnia:

- architektura wnętrz,
- edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej,
- edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych,
- jazz i muzyka estradowa,
- grafika,
- malarstwo;

2) studia II stopnia:

- edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej,
- edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych,
- malarstwo.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 431 z dn. 25.03.2015 r. w sprawie zmiany nazwy kierunku studiów *architektura i urbanistyka* na nazwę *architektura*. Podjęta uchwała brzmi:

§ 1

1. W celu dostosowania nazwy kierunku studiów *architektura i urbanistyka* do obowiązujących przepisów prawa, począwszy od roku akademickiego 2015/2016 dotychczasową nazwę kierunku studiów *architektura i urbanistyka*, prowadzonego przez Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia, zastępuje się nazwą *architektura*.

2. Rekrutacja na pierwszy rok studiów na kierunku *architektura* prowadzona będzie zgodnie z zasadami określonymi w Uchwale nr 303 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 maja 2014 r. w sprawie warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe w roku akademickim 2015/2016 - załącznik nr 6.

§ 2

Studenci, którzy rozpoczęli studia na kierunku *architektura i urbanistyka*, otrzymają dyplomy ukończenia tych studiów na zasadach dotychczasowych.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 432 z dn. 25.03.2015 r. w sprawie utworzenia na Wydziale Prawa i Administracji studiów podyplomowych *kadry i płace w prawie i praktyce* i określenia efektów kształcenia dla tych studiów

Nr 433 z dn. 25.03.2015 r. w sprawie utworzenia na Wydziale Prawa i Administracji studiów podyplomowych *prawo europejskie dla praktyków* i określenia efektów kształcenia dla tych studiów

Nr 434 z dn. 25.03.2015 r. w sprawie utworzenia na Wydziale Prawa i Administracji studiów podyplomowych *studia podyplomowe prawa medycznego i bioetyki* i określenia efektów kształcenia dla tych studiów

Nr 435 z dn. 25.03.2015 r. w sprawie utworzenia na Wydziale Prawa i Administracji studiów podyplomowych

***podyplomowe studia przekładu prawniczego* i określenia efektów kształcenia dla tych studiów**

Nr 436 z dn. 25.03.2015 r. w sprawie wytycznych dotyczących projektowania i uchwalania programów kształcenia dla kierunków studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich w Uniwersytecie Zielonogórskim

Nr 437 z dn. 25.03.2015 r. w sprawie poparcia wniosku o przyznanie nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego brzmiąca:

„§ 1

Senat wyraża poparcie dla wniosku o przyznanie dr. hab. inż. Marcinowi Mrugalskiemu nagrody indywidualnej Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 438 z dn. 25.03.2015 r. w sprawie przyjęcia regulaminu korzystania z infrastruktury badawczej Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 439 z dn. 25.03.2015 r. w sprawie przyjęcia regulaminu zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz prawami własności przemysłowej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych w Uniwersytecie Zielonogórskim. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat przyjmuje regulamin zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz prawami własności przemysłowej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych w Uniwersytecie Zielonogórskim, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

2. Traci moc uchwała nr 335 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie przyjęcia regulaminu zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz prawami własności przemysłowej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych w Uniwersytecie Zielonogórskim.”

Nr 440 z dn. 25.03.2015 r. zmieniającą uchwałę nr 303 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 maja 2014 r. w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe w roku akademickim 2015/2016. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat wprowadza następujące zmiany w uchwale nr 303 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 maja 2014 r. w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe w roku akademickim 2015/2016:

1. § 2 ust. 2 uchwały otrzymuje brzmienie:

„2. Postanowienia ust. 1 dotyczą wyłącznie różnych kierunków prowadzonych na tym samym wydziale dla następujących wydziałów: Wydział Artystyczny, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, Wydział Fizyki i Astronomii, Wydział Humanistyczny, Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, Wydział Mechaniczny, Wydział Nauk Biologicznych oraz wszyst-

kich kierunków prowadzonych na wydziałach: Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, Wydział Fizyki i Astronomii.

2. § 5 ust. 2 uchwały otrzymuje brzmienie:
„2. Rekrutacja na studia rozpoczyna się 1 czerwca 2015 r. a nieprzekraczalnym terminem zakończenia rekrutacji na studia rozpoczynające się w semestrze zimowym roku akademickiego 2015/2016, opartej na egzaminach, konkursie świadectw lub dyplomów jest 30 września 2015 r.”
3. Zmienia się załącznik nr 2 - Wydział Ekonomii i Zarządzania, w sposób określony w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały.
4. Zmienia się załącznik nr 3 - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, w sposób określony w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały.
5. Zmienia się załącznik nr 5 - Wydział Humanistyczny, w sposób określony w załączniku nr 3 do niniejszej uchwały.
6. Załącznik nr 6 otrzymuje nazwę „Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska”.
7. Zmienia się załącznik nr 6 - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, w sposób określony w załączniku nr 4 do niniejszej uchwały.
8. Zmienia się załącznik nr 8 - Wydział Mechaniczny, w sposób określony w załączniku nr 5 do niniejszej uchwały.
9. Zmienia się załącznik nr 10 - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, w sposób określony w załączniku nr 6 do niniejszej uchwały.

§ 2

Wprowadza się tekst jednolity uchwały nr 303 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 maja 2014 r. w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe w roku akademickim 2015/2016, uwzględniający zmiany określone w § 1 niniejszej uchwały, stanowiący załącznik nr 7 do tej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 441 z dn. 25.03.2015 r. zmieniającą uchwały nr 305 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 maja 2014 r. w sprawie przyjęcia zasad i trybu rekrutacji na studia laureatów i finalistów olimpiad stopnia centralnego w latach 2015/2016, 2016/2017, 2017/2018

Nr 442 z dn. 25.03.2015 r. w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat pozytywnie opiniuje wniosek Rady Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska dotyczący zniesienia w Instytucie Budownictwa:

- 1) Zakładu Geotechniki i Geodezji,
- 2) Zakładu Technologii i Organizacji Budownictwa.

§ 2

Senat pozytywnie opiniuje wniosek Rady Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska dotyczący powołania w Instytucie Budownictwa Zakładu Technologii Budownictwa, Geotechniki i Geodezji.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 443 z dn. 25.03.2015 r. w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat pozytywnie opiniuje wniosek Rady Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu dotyczący zniesienia w strukturze organizacyjnej Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Katedry Psychologii wraz z następującymi zakładami:

- 1) Zakładem Psychologii Edukacyjnej i Wychowawczej,
- 2) Zakładem Psychologii Klinicznej,
- 3) Zakładem Psychologii Pracy i Zarządzania.

§ 2

Senat pozytywnie opiniuje wniosek Rady Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu dotyczący powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Instytutu Psychologii wraz z:

- 1) Zakładem Psychologii Edukacyjnej i Wychowawczej,
- 2) Zakładem Psychologii Klinicznej,
- 3) Zakładem Psychologii Pracy i Zarządzania,
- 4) Pracownią Psychologii Rozwoju Człowieka.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 444 z dn. 25.03.2015 r. w sprawie wyrażenia zgody na dzierżawę nieruchomości gruntowej zabudowanej położonej w miejscowości Zielona Góra - Przylep, ul. 22 Lipca 6b i 6c. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na zawarcie na czas nieokreślony umowy dzierżawy nieruchomości gruntowej będącej własnością Uniwersytetu Zielonogórskiego, położonej w miejscowości Zielona Góra - Przylep, ul. 22 Lipca 6b i 6c, obejmującej działkę nr 11/11 zlokalizowaną w obrębie nr 0060 miasta Zielona Góra, o powierzchni 4 257 m², zabudowanej dwoma budynkami hotelowymi (mieszkalnymi), dla której prowadzona jest księga wieczysta ZG1E/00057667/3, o wartości rynkowej 2.333.000,00 zł.

§ 2

Senat wyraża zgodę na roczną stawkę czynszu dzierżawnego w wysokości 64.524,72 zł (netto).

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 445 z dn. 25.03.2015 r. w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na sprzedaż nieruchomości gruntowej niezabudowanej stanowiącej własność Uniwersytetu Zielonogórskiego, położonej w miejscowości Zielona Góra, obejmującej działkę nr 17/6 obręb 0055 miasta Zielona Góra, o powierzchni 11,6960 ha, dla której prowadzona jest księga wieczysta ZG1E/00061820/5, o wartości rynkowej 2.472.000,00 zł.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał następujące zarządzenia:

Nr 12 z dn. 26 lutego 2015 r. mówiące, że odstępuje się w semestrze letnim roku akademickiego 2014/2015 od ogłoszenia:

- 1) konkursu dotyczącego stypendiów Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego dla studentów pierwszego roku studiów pierwszego stopnia oraz cudzoziemców odbywających studia jako stypendiści uczelni;
- 2) konkursu dotyczącego stypendiów Uniwersytetu Zielonogórskiego dla uczestników pierwszego roku studiów doktoranckich oraz cudzoziemców odbywających studia doktoranckie jako stypendiści uczelni;
- 3) konkursu dotyczącego stypendiów sportowych Uniwersytetu Zielonogórskiego dla studentów.

Nr 13 z dn. 26 lutego 2015 r. wprowadzające regulamin przyznawania zwiększenia stypendium doktoranckiego dla doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 14 z dn. 05 marca 2015 r., mocą którego w § 2 zarządzenia nr 11 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie limitów przyjęć na studia pierwszego i drugiego stopnia oraz na jednolite studia magisterskie w roku akademickim 2014/2015 zmieniono wielkość limitu rekrutacyjnego na studiach stacjonarnych drugiego stopnia na kierunku *mechanika i budowa maszyn* w semestrze letnim w roku akademickim 2014/2015 - 32 miejsca

Nr 15 z dn. 05 marca 2015 r. zmieniające § 1 zarządzenia nr 1 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 8 stycznia 2015 r. w sprawie kalendarza rekrutacyjnego na semestr letni w roku akademickim 2014/2015 na studia drugiego stopnia

Nr 16 z dn. 25 marca 2015 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu oraz zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego - powołany został Instytut Psychologii

Nr 17 z dn. 25 marca 2015 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska oraz zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego - w Instytucie Budownictwa powołany został Zakład Technologii Budownictwa, Geotechniki i Geodezji

Nr 18 z dn. 25 marca 2015 r. mówiące o utworzeniu stacjonarnych studiów doktoranckich w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu.

Nr 19 z dn. 25 marca 2015 r. mówiące o utworzeniu stacjonarnych studiów doktoranckich w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie socjologia na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu.

Robert Korneluk
Biuro Prawne

TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ DOSTĘPNE SĄ
NA STRONIE INTERNETOWEJ UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO POD ADRESEM: <http://www.uz.zgora.pl/ap/>

WŁADYSŁAW BARTOSZEWSKI

1922 - 2015

Profesor żył długo, szlachetnie i godnie. Był dobrym człowiekiem. Takich ludzi jest niewielu. Dołączył do grona osób, które znał i darzył szacunkiem. Byli wśród nich: Jan Karski, Jan Nowak-Jeziorański, Bronisław Geremek i ostatni prezydent RP na uchodźstwie - Ryszard Kaczorowski.

Był Profesorem człowiekiem renesansu. W jednej osobie - dziennikarz, historyk, pisarz i polityk dyplomata. Każdy dzień wypełniał licznymi obowiązkami. Był więźniem Auschwitz, żołnierzem Armii Krajowej, działaczem Polskiego Państwa Podziemnego (działał w nim także mój Mistrz, prof. Janusz Rajewski). Dwukrotnie był ministrem spraw zagranicznych. Władał świetnie językiem niemieckim i wykladał na niemieckich uniwersytetach. Można by rzec, że prof. Bartoszewski to apostoł pojednania polsko-niemieckiego. A ono wykluczało się mozolnie i powoli.

Kilka lat temu Profesor Bartoszewski spotkał się ze studentami Uniwersytetu Zielonogórskiego (15.06.2010 r.). Sala była pełna. To było wielkie wydarzenie. Jak zwykle mówił ze swadą i podpisywał swoje książki, kolejka była długa, ale stać było warto.

Odszedł Wielki Polak. Człowiek szlachetny i dobry.

Wiesław Hładkiewicz

PROF. WŁADYSŁAW BARTOSZEWSKI
NA UNIwersYTETECIE ZIELONOGÓRSKIM, 15 CZERWCA 2010 R.

Odszedł Uczony, Człowiek Dobry, Nauczyciel Społegliwy

Byłbym wyjątkowo okaleczony, gdyby zniknęły tradycyjne książki - powiedział Profesor Edward Hajduk w rozmowie z okazji swojego jubileuszu 80. urodzin. Takiej chwili jednak nie doczekał. Zmarł 9 marca 2015 roku. Odszedł tak skromnie, jak skromnie żył.

Profesor zwyczajny Edward Hajduk - filozof, pedagog, socjolog, urodził się 27 listopada 1932 r. we wsi Gniezdzińska, na Kielecczyźnie. Był absolwentem Wydziału Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego, uczniem znakomych polskich uczonych: Władysława Tatarkiewicza, Leszka Kołakowskiego, Tadeusza Kotarbińskiego oraz Marii i Stanisława Ossowskich. W 1997 r. z rąk prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Aleksandra Kwaśniewskiego otrzymał tytuł naukowy profesora nauk humanistycznych.

Działalność zawodowa Edwarda Hajduka związana była od ponad 40 lat z zielonogórskim środowiskiem naukowym, w szczególności z pedagogiką. Na początku była to Wyższa Szkoła Nauczycielska, a później Wyższa Szkoła Pedagogiczna i Uniwersytet Zielonogórski. Profesor współtworzył koncepcję kształcenia pedagogów i socjologów, pedagogów w zakresie animacji kultury i pracy socjalnej. Z Jego inicjatywy dawna zielonogórska Wyższa Szkoła Pedagogiczna otrzymała w 1989 r. imię wybitnego polskiego filozofa Tadeusza Kotarbińskiego, a uroczyste nadanie imienia uświetniła obecność małżonki profesora Kotarbińskiego.

Jego zainteresowania badawcze koncentrowały się wokół uwarunkowań procesu socjalizacji oraz kulturowych wyznaczników biegu życia. Prowadził wieloletnie badania panelowe we współpracy z Uniwersytetem w Berlinie. Zajmowały go także aktualne problemy społeczno-ekonomiczne, np. zagadnienia ekonomii społecznej.

Niemal do końca swoich dni był twórczy i aktywny zawodowo. Dopóki cieszył się dobrym zdrowiem prowadził zajęcia ze studentami, gdy ich już zaniechał, w dalszym ciągu dużo czytał i pisał. Wypowiadał się na temat współczesnych problemów społecznych i ekonomicznych przygotowując kolejne swoje teksty - te krótsze, jak felietony do publikacji w uniwersyteckim miesięczniku oraz obszerniejsze, w tym monografie. W Jego notatkach pozostał zarys kolejnej książki.

Profesor Edward Hajduk był autorem przeszło stu artykułów naukowych i kilkudziesięciu monografii, między innymi takich jak: *Wzory przebiegu życia* (1996), *Kulturowe wyznaczniki przebiegu życia* (2001), *Człowiek dobry* (2005), *Układy społeczne - przestrzenie procesu socjalizacji* (2008),

Szkice z socjologii sportu (2013, współautor F. Hajduk). Był też autorem poradników metodologicznych dla studentów: *Hipoteza w badaniach pedagogicznych* (1998, oraz późniejsze wznowienia z poprawkami i uzupełnieniami), *Hipoteza w badaniach społecznych* (2006), *Studenckie prace promocyjne w naukach społecznych* (2009). Ponadto był współautorem kilku monografii przygotowanych wspólnie z żoną, dr Barbarą Hajduk - psychologiem, również pracownikiem naukowym, między innymi: *Pomoc i opieka - różne postacie* (2001), *O rodzajach pomocy* (2006), *O pomocy skutecznej i nieskutecznej* (2008).

Dorobek naukowy Profesora to, poza projektami badawczymi i publikacjami, również grono jego współpracowników. Wypromował ośmiu doktorów, z których troje uzyskało stopień doktora habilitowanego i dziś, będąc profesorami Uniwersytetu Zielonogórskiego, kontynuują dzieło swojego mistrza.

Profesor był członkiem między innymi Lubuskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, Towarzystwa Naukowego Prakseologii oraz Rady Redakcyjnej „Rocznika Lubuskiego”.

Za swoją działalność zawodową i społeczną został odznaczony między innymi Honorową Odznaką „Zasłużony dla Ziemi Lubuskiej”, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Z okazji jubileuszu 80. urodzin został odznaczony w 2012 roku Medalem Prezydenta Miasta Zielona Góra.

Cieszy nas, że jako współpracownicy, doktoranci, uczniowie Profesora zdołaliśmy świętować z Nim, w listopadzie 2012 roku, Jubileusz Jego 80. urodzin przygotowując seminarium metodologiczne „Badania społeczne dawniej i dziś”, z interesującymi wystąpieniami zaproszonych gości i Jubilata. Była to bodaj ostatnia okazja wysłuchania Jego publicznego wystąpienia. Profesor nie był zwolennikiem celebry, cieszyło go zachowanie proporcji między wartością merytoryczną obchodów a tą poświęconą Jego osobie. W uroczystości wzięły udział władze uczelni, wydziału oraz pracownicy i studenci, a także wielu znamienitych gości. Gośćmi specjalnymi byli m.in.: prezydent miasta Zielona Góra - Janusz Kubicki, były wojewoda zielonogórski - Zbyszko Piwoński, były rektor UZ - prof. Czesław Osękowski, wieloletni współpracownik profesor Hans Merkens z Freie Universität Berlin oraz profesor Władysław Misiak z Uniwersytetu Warszawskiego.

Z okazji Jubileuszu przygotowana została, wedle zamysłu piszącej te słowa, książka pod tytułem *Przy herbacie*. Roz-

rozmowy z Edwardem Hajdukiem¹, której pierwsza część to spotkanie z Mistrzem, czyli zapisy wielogodzinnych rozmów z Profesorem, przy herbacie - Jego ulubionym napoju, o tym, czym żyje dzisiejszy świat, nie tylko nauki. Inspiracją do podjęcia różnorodnych tematów była niebywała erudycja i ciekawość świata, jaką wyróżniał się mój Rozmówca. Może warto w tym miejscu, wspominając Profesora, przywołać kilka zdań, które dla nas mogą być inspiracją, wskazówką. Bo tak mówił Profesor:

O nauczaniu:

Efektom najbardziej pożądanym, a trudnym do osiągnięcia, byłoby to, żeby nauczany nauczył się sam uczyć. (s. 57)
Mądry nauczyciel powinien założyć, że przynajmniej niektórzy jego podopieczni mają możliwość korzystania z innych źródeł wiedzy, może nawet mają wiedzę bardzo aktualną. (s.55)

O ludziach nauki:

Człowiek nauki w ważnych sprawach powinien się wypowiadać z wewnętrznej potrzeby. (s.44)

O sukcesie:

Ponosimy konsekwencje tego, że żyjemy w kulturze, gdzie wartość człowieka, jego samoocena jest skorelowana z jakimś rozumianym sukcesem. (s.70)

Bo jednym z wyznaczników sukcesu jest zaufanie publiczne do osoby lub instytucji, którą ona reprezentuje. (s. 95)

Wybitną osobowość nawet skromniejszy usytuowanej instytucji też nada prestiż. (s.84)

O polityce:

W zachowaniach niektórych polityków widać, że to jest dyskusja z osobą, oponentem, a nie z jego poglądami. (s.107)

O czasie:

My mamy jakiś obojętny stosunek do takiego dobra, jakim jest czas. (s.97)

O sobie:

Jako człowiek nauki powinienem pamiętać, że ja nie mogę własnych przekonań uznawać za miarodajny czy szczególnie cenny rodzaj wiedzy. (s.42)

Niestety, nie wiem, w co się mam uderzyć, nie czytam powieści. (s.119)

Książka zawiera także rozmowy o Mistrzu, czyli zapis spotkań z najbliższymi współpracownikami Profesora, Jego dawnymi studentami, doktorantami, dziś profesorami Uniwersytetu Zielonogórskiego. Przywołując pamięć o zmarłym Profesorze chciałabym zacytować ich wspomnienia.

_FOT. CZESŁAW ŁUNIEWICZ

Bogdan Idzikowski

„Był on przede wszystkim dla nas ciepłym, miłym człowiekiem, a ja na Profesora Hajduka spoglądałam przez pryzmat jednej jego książeczki, bo nie jest ona zbyt obszerna, pod tytułem *Człowiek dobry*. [...] wyłożył w tej książeczce także swoje credo, w którym mówi, że są różne sposoby udziału ludzi w biografii czy życiu innych ludzi. [...] Profesor nie ukrywał, że ma szczególną uwagę do dwóch sposobów, do *pomagania przez utrudnianie i poprzez tworzenie dzieł*, czyli rzeczy pożytecznych.” [...] strategia pomagania przez utrudnianie [...] brzmi dość kontrowersyjnie, szczególnie w odniesieniu do ludzi młodych, gdyż może oznaczać, że wychowawca jest nieczuły, złośliwie utrudniający, że się pastwi nad wychowankiem. Profesor pyta, jak się nauczyć radzenia sobie w życiu, kiedy człowiek nie zaczyna pokonywać pewnych barier, pewnych trudności? Jeżeli zaczniemy wyręczać drugiego człowieka, to nauczymy go bez-

radności i będzie on zawsze uzależniony od innych, od instytucji pomocy społecznej, rodziców, od innych instytucji. [...] Więc ta strategia, mimo tego, że tak źle brzmi, tworzy ludzi wewnętrznie zdolnych do rozwiązywania problemów (s.144).

„Za swoim mistrzem Tadeuszem Kotarbińskim uważa, że jeśli masz inny pogląd, to nie sygnalizuj tego, że się z kimś nie zgadzasz, tylko po prostu ten pogląd wyłóż w dziele: pracy, artykule, referacie. Jeśli ich adresatem jest człowiek inteligentny, to dostrzeże, że jest to pogląd odmienny, a jeśli jest to mało „lotny” adresat, to Profesor mówi: „Szkoda mitręgi, żeby kogoś informować o tym, że ja mam inny pogląd, bo skoro tego nie zrozumiał, to szkoda fatygi”. Czyli to jest ten typ osobowości, która nie jest narcystyczna.” (s. 146)

„Profesor Hajduk zawsze to [aktywność kulturalną studentów] wspierał i mówił, że uczelnia bardziej będzie rozpoznawalna i znana nie z tego, ile my napiszemy artykułów adresowanych do wąskiego kręgu odbiorców, lepiej bądź gorzej napisanych rozpraw naukowych, ale z tego, co potrafią studenci. Najlepszymi ambasadorami każdej uczelni są studenci - zdolni, kreatywni, widocznym na zewnątrz”. (s.142-143)

Ewa Narkiewicz-Niedbałec

„Miał takie głębokie przeświadczenie, które realizował w swoim życiu, żeby kształcenie nauczycieli i wychowawców organizować wokół pewnych umiejętności praktycznych, które ci ludzie powinni osiągnąć. Czyli, żeby być nauczycielem i wychowawcą, trzeba umieć albo zaśpiewać, albo zatańczyć, albo grać w szachy, albo być zapalonym turystą, który potrafi zorganizować wyjazd, obóz, bo to są czynności, wokół których można zorganizować aktywność młodzieży. I ten sposób myślenia Profesora był obecny w planach kształcenia pedagogów o tyle, o ile one mogły być w tamtych czasach, przez poszczególne uczelnie kształtowane.” (s.153)

1 E. Kołodziejska, *Przy herbacie. Rozmowy z Edwardem Hajdukiem*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, 2012.

„Profesor działał wedle tej zasady, którą też przekazywał swoim współpracownikom i uczniom, że ludzie nauki pod nazwiskiem muszą mieć wykaz tego, co napisali i opublikowali.” (s.157)

„Profesor zawsze podkreślał, że lubił pracować z ludźmi, którzy sami tego chcieli, używał wręcz takiego sformułowania, że nie lubił pracować z tymi „na popych”. Bo jeżeli komuś było po drodze i chciał skorzystać z wiedzy, z porady, to był na taką współpracę otwarty. Nie przypominam sobie takiej sytuacji, aby nie miał czasu na jakąś rozmowę.” (s.159)

Zdzisław Wołk

„... a mistrz to jest ten, kto ma swoich uczniów, czyli tych, którzy będą głosić jego imię i nie pozwolą o nim zapomnieć. [...] jestem przekonany, że dopóki ja będę mógł, to nie pozwolę o nim zapomnieć.” (s.166)

„... szerokie spektrum pracy Jubilata, to długoletnie badania panelowe. Te badania panelowe to był Jego pomysł na pewną specyfikę środowiska i z wielkim uporem je realizował na pograniczu, wspólnie z Niemcami, co nie było łatwe. To były inne czasy zupełnie. Prowadził badania z dużą konsekwencją i dużą sprawnością organizacyjną.” (s.164)

„Był nauczycielem, był administratorem w jakimś sensie [prorektorem]. Administratorem, który miał wiele zalet. Był z jednej strony osobą, która czuwała nad tym, co się dzieje, ale z drugiej strony dającą dużo swobody swoim współpracownikom. Pozwalał nawet na kreowanie różnych zachowań. I to dla mnie niesłychanie ważne - jest „przekonywalny”. Nie jest uparty. Jeżeli partner rozmowy znajdzie racjonalne argumenty, to ustępuje.” (s.163)

„U Kotarbińskiego znajdujemy pogląd, że dobry wytwór to jest taki, który realizuje wszystkie funkcje, ale ani jednej więcej niż to jest niezbędne. I u Profesora Hajduka w różnych sytuacjach można bardzo wyraźnie dostrzec coś takiego, że nie ma zbędności. Po co? To co jest ważne, niech pozostanie, skupmy się na tym i On to może nie zawsze głosi, ale zawsze stosuje.” (s. 164)

„Ja znajduję w swoim postrzeganiu rzeczywistości, w obszarach, którymi się zajmuję, interpretacji wiele z tego, co się w kontaktach z Profesorem Hajdukiem wcześniej pojawiło.” (s. 162)

Maria Zielińska

„Zdecydowanie mogę powiedzieć z perspektywy czasu, że Profesor Hajduk był moim Mistrzem; to on ukierunkował mnie naukowo i bardzo wiele się od Niego nauczyłam. Na pewno zawdzięczam Mu taki sposób myślenia o nauce, który nakazuje rzetelność metodologiczną, stałe poszukiwania nowych rozwiązań i odwagę w głoszeniu własnych poglądów.” (s.167)

„Promotorem był świetnym i nie jest to czczy komplement. Obecnie, gdy sama pełnię rolę promotora, tym bardziej doceniam to wszystko, co zrobił w tej roli. Moja decyzja o pisaniu pracy doktorskiej pod kierunkiem Profesora Hajduka była chyba jedną z ważniejszych decyzji w moim życiu. Być może przy innym promotorze zabrakłoby mi determinacji. Profesor chyba intuicyjnie „wyczuwał” moje wątpliwości i dodawał otuchy w takich chwilach.” (s. 168)

„W moim przekonaniu Profesor to jest typ naukowca trochę z innej epoki. Dzisiaj naukowiec musi umieć się promować, pokazywać na konferencjach, umieć się po prostu sprzedać. Profesor Hajduk to typ naukowca - humanisty i myśliciela. Poświęciłby długie godziny na dyskusje, zapominając przy tym o tzw. prozie życia.” (s. 169)

Tak mówili o swoim Mistrzu jego uczniowie, ale odejście Profesora odnotowano także w środowisku pedagogów poza Zieloną Górą. Na swoim blogu (<http://sliwerski-pedagog.blogspot.com>) dedykowanym pedagogice i związanymi z nią wydarzeniami, profesor Bogusław Śliwerski, przewodniczący Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN oraz wiceprzewodniczący Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego umieścił wspomnienie o zmarłym Profesorze przywołując jego postać i dorobek. Niech fragmenty z tego wspomnienia posłużą jako zakończenie².

„O naukowcu tej drogi życia twórczego i dydaktyczno-organizacyjnego mówimy, że niewątpliwie mógł czuć się akademicko spełnionym. Nie tylko zyskał znakomite wykształcenie, w obchodzącym w tym roku swój 200-letni jubileusz Uniwersytecie Warszawskim, ale i sam troszczył się o to, by stworzyć własną szkołę badań naukowych. Wypromował ośmiu doktorów nauk humanistycznych i społecznych, wśród których są już dzisiaj samodzielni pracownicy naukowcy, po habilitacji [...]

Trzy lata temu zielonogórskie środowisko naukowe zorganizowało Profesorowi piękne spotkanie jubileuszowe z okazji Jego 80. Urodzin, którego owocem była wydana publikacja. Piękny był jej tytuł - *Przy herbacie. Rozmowy z Edwardem Hajdukiem* oraz nadzwyczajna treść, bo unikatowa jak na tego typu publikacje o charakterze jubileuszowym. Zamiast dedykowanych Jubilatowi tekstów Jego współpracowników, uczniów, bliskich i przyjaciół, otrzymaliśmy niezwykle interesujący zbiór rozmów w narracji: MISTRZ-UCZEŃ, a więc mających charakter dialogu z humanistą o wyjątkowym wymiarze. Profesor E. Hajduk był bowiem postacią bardzo skromną, a zarazem głęboko związaną z własnym środowiskiem życia we wszystkich jego wymiarach. Znajdziemy w tych rozmowach przy herbatce interesujące wspomnienia Profesora z lat jego dzieciństwa, lat szkolnych, ‘durnych i chmurnych’ oraz część odstony jego akademickich doświadczeń oraz spojrzenia na otaczający Go świat. [...]

Był też Profesor wytrawnym obserwatorem naszej rzeczywistości społeczno-politycznej. Słusznie przeciwstawiał się sytuacjom, w których nawet wybitni psychologowie, socjologowie, historycy czy pedagodzy nie służyli dociekaniu prawdy, tylko dostarczaniu jej wycinków lub substytutów, by zaspokoić oczekiwania polityków czy sprawujących władzę. Naukowiec nie powinien dostarczać wiedzy, która miałaby wzmacniać ideologię nomenklatury, jej poglądy czy programy polityczne. Prowadził wykłady z metodologii badań społecznych, w trakcie których nie wykladał definicji, struktur, ogniw, ale - jak sam to określił - opowiadał ‘bajki metodologiczne’ lub po prostu ‘metodologicznie gawędził’, (...) bo jak będę mówił, że coś bardzo poważnego opowiadam, to nie będą słuchali.’ (s. 28)

Prof. Edward Hajduk pozostawił po sobie wiele dzieł, ale i uczniów, którzy kontynuują problematykę badawczą oraz przykładają szczególną wartość do metodologii badań społecznych. Szkoda, że nie będzie Go już z nami, bo niezależnie od wkładu w naukę, w Uczelnię, uniwersytecką społeczność i wykształcenie młodzieży, wielu z pamiętających Jego obecność w środowisku pasji akademickiego życia, zabraknie ‘Hajdukowych’ przekleństw - ‘psia kotka’ czy ‘cholidrum’, bo przecież nieustannie mamy na co narzekać. Teraz jego uczniowie muszą radzić sobie sami.”

Elżbieta Kołodziejaska

² <http://sliwerski-pedagog.blogspot.com/2015/03/zmar-profesor-socjologii-wychowania-i.html> (dostęp 13.03.2015).

NOMINACJE PROFESORSKIE

PROFESOR ELŻBIETA KRASICKA-CYDZIK

Wydział Mechaniczny
Zakład Inżynierii Biomedycznej

23 kwietnia 2015 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski wręczył 57 aktów nominacyjnych nauczycielom akademickim oraz pracownikom nauki i sztuki. Wśród nominowanych znalazła się dr hab. inż. Elżbieta Krasicka-Cydzik – kierownik Zakładu Inżynierii Biomedycznej.

Elżbieta Krasicka-Cydzik jest absolwentką Wydziału Chemii Politechniki Krakowskiej. Po ukończeniu studiów w 1974 roku podjęła pracę na Wydziale Mechanicznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze. Stopień doktora nauk technicznych w zakresie mechaniki i budowy maszyn (specjalność technologie odlewnicze) uzyskała w 1983 r. na Politechnice Wrocławskiej przygotowując pod kier. Prof. Andrzeja Bydałka rozprawę pt. *Wpływ prądu elektrycznego na odtlenianie i odsiarczanie miedzi aktywnymi związkami wapnia*. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie inżynierii materiałowej (specjalność biomateriały) został jej nadany uchwałą Rady Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie z dn. 10 grudnia 2004 r., a zatwierdzony decyzją Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych z dn. 18.03.2005 r. Z wnioskiem o przyznanie tytułu profesorskiego dla Elżbiety Krasickiej-Cydzik wystąpiła Rada Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Śląskiej w 2013 r.

W dorobku naukowym Pani Profesor wyodrębnić można trzy dziedziny badań, które dotyczą:

- 1) modyfikacji właściwości metali w stanie stałym i ciekłym w środowisku soli stopionych,
- 2) diagnostyki i modelowania procesów degradacji tworzyw konstrukcyjnych, w tym zwłaszcza stali implantowych i stopów tytanu w środowisku płynów biologicznych in vitro, także elementów systemów implantowych, poddanych zmiennym obciążeniom,
- 3) formowania i wykorzystania nanostrukturalnych materiałów tlenkowych na bazie ditlenku tytanu na potrzeby medyczne, w tym jako platform w biosensorach elektrochemicznych.

Oryginalne osiągnięcia badawcze Pani Profesor to wykazanie obecności aktywnego węgla in situ w procesach odtleniania za pomocą żużla karbidycznego, co umożliwia redukcję zanieczyszczeń niemetalicznych w stopionej miedzi i jej stopach przez rafinację solną przy oddziaływaniu prądem elektrycznym. Ich wartość aplikacyjną potwierdza współautorstwo patentu (PL 113 408, 1982) i kontynuacja badań w ramach projektów krajowych i zagranicznych

FOT. Z ARCHIWUM E. KRASICKIEJ-CYDZIK

(WAR/191/341, PBJRP, 2000-2002, Polish British Joint Research Programme, Cambridge University - Uniwersytet Zielonogórski). Obszar dotyczący modelowania i procesów degradacji materiałów konstrukcyjnych posiadał charakter aplikacyjny i był odpowiedzią na potrzeby producentów sprzętu medycznego. Diagnostyka stanu warstwy wierzchniej elementów ze stali implantowej 316L i stopów tytanu w warunkach kształtowania plastycznego i występowania zjawisk korozji szczelinowej i frettingowej doprowadziły do opracowania 2 technologii elektrochemicznej obróbki powierzchniowej tych materiałów (patenty PL 185176, 2003, PL 203453, 2009). Istotnym osiągnięciem naukowym tego etapu było wykazanie, nie opisanego wcześniej w literaturze, zjawiska tworzenia żelopodobnej sub-warstwy tlenku fosforu P2O5·nH2O pokrywającej warstwę tlenków anodowanego materiału podłoża i wyjaśnienie mechanizmu powstawania takiej warstwy na powierzchni stopów tytanu anodowanych w środowisku kwasu fosforowego. Formowanie porowatych warstw tlenkowych, w tym warstw nanorurek ditlenku tytanu dla potrzeb implantologii i sensoryki to obszar rozwijany w ostatnich latach wraz z kierowanym przez Panią Profesor zespołem Zakładu Inżynierii Biomedycznej. Rezultaty tych prac, potwierdzające przydatność tlenkowej warstwy nanorurkowej na podłożu metalicznym do potrzeb sensoryki, to osiągnięcie otwierające drogę do licznych zastosowań materiału nanostrukturalnego m.in. jako powłok implantów kostnych i podłoża biosensorów. Badania nad opracowaniem podstawowych wskaźników biochemicznych (glukozy, H2O2, wybranych enzymów) skłoniły do podjęcia prób diagnozowania poziomu wybranych markerów stanu zapalnego i nowotworowego (cytokin i markerów onkologicznych). Wokół realizowanych od 6 lat, niemal od podstaw, badań związanych z opracowaniem elektrod spełniających funkcję

platform biosensorów elektrochemicznych, udało się skupić interdyscyplinarną grupę doktorantów i studentów kierunku *inżynieria biomedyczna*, lekarzy i biologów, a także partnerów z ośrodków zagranicznych.

Prof. Elżbieta Krasicka-Cydzik jest autorką ponad 145 publikacji, na które składa się 1 monografia, 2 rozdziały w monografiach zagranicznych (Elsevier 2005, InTECH 2012), artykuły w czasopismach o zasięgu międzynarodowym oraz krajowym, 3 patenty i 5 skryptów. Należy podkreślić, że większość dorobku naukowego to publikacje autorskie, a znaczna liczba prac współautorskich związana jest z promotorstwem młodej kadry. Publikacje Pani Profesor mieszczące się w najbardziej aktualnym nurcie badań w ośrodkach inżynierii biomateriałów na świecie, w których śmiało przekraczała granice inżynierii chemicznej, materiałowej, mechanicznej, by poprzez biomateriały dojść do inżynierii biomedycznej, ukazały się w światowych czasopismach anglojęzycznych (Corrosion Science, Journal of Applied Electrochemistry, Surface and Interface Analysis Journal of Materials Science: Materials in Medicine, Materials Science & Engineering C, Journal of Electrochemical Society, ECS Trans) i czołowych czasopismach krajowych (Advances in Materials Science, Inżynieria Biomateriałów, Inżynieria Materiałowa, Inżynieria Powierzchni, Archiwum Budowy Maszyn i Automatyki, Ochrona przed korozją, Przegląd Mechaniczny, Archives of Materials Science and Engineering, Journal of Achievements in Materials and Manufacturing Engineering). Liczba ich cytowań wynosi 266 (indeks H=8), a miłym zaskoczeniem są oferty współpracy od wielu partnerów zagranicznych, w tym od ponad 15 potencjalnych stażystów zagranicznych, między innymi z Indii, Chin, Iranu i Korei, potwierdzających zainteresowanie, z jakim spotkały się ostatnio publikowane prace.

Profesor Elżbieta Krasicka-Cydzik jest promotorem 3 prac doktorskich, stanowiących uwieńczenie badań prowadzonych w kierowanym zespole. Prace Agnieszki Kierzkowskiej (Politechnika Zielonogórska 2007), Agnieszki Kaczmarek-Pawelskiej (Politechnika Śląska 2013) i Katarzyny Arkusz (Akademia Górniczo-Hutnicza 2014), obronione zostały z wyróżnieniem. Pani Profesor recenzowała 4 prace doktorskie (w tym 2 zagraniczne Cambridge UK, Madras Indie), ponadto jest recenzentem ponad 130 publikacji czasopism z listy filadelfijskiej i kilkakrotnie adresatką gratulacji od redaktorów za opracowanie najbardziej wnikliwych recenzji. Była recenzentem grantów Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Narodowego Centrum Nauki i NCBR. Uzyskała znaczące dokonania we współpracy z przemysłem - 12 wdrożeń oraz 3 patenty.

Od 1987 r. uczestniczyła kilkakrotnie w naukowych stażach zagranicznych (Imperial College London 1987, 1988, Cambridge University UK, stypendium Romana Wasilewskiego 1999 i Royal Society 2003, Sheffield Hallam University 2000). Ich efektem była realizacja wspólnych grantów i wymiana studentów w ramach programów Socrates oraz Erasmus. **Profesor Krasicka-Cydzik** prezentowała wyniki prac na wielu kongresach i konferencjach zagranicznych oraz krajowych: w Wielkiej Brytanii 1988, 2002, Francji 2005, Niemczech 2009, Australii 2004 i w Stanach Zjednoczonych 2009, 2012. Jest członkiem Komitetu Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej, Sekcji Materiałów Metalicznych Komitetu Materiałów, Sekcji Biomechaniki Komitetu Mechaniki, Komisji Nauk o Materiałach PAN, Oddział w Poznaniu, a także dożywotnim członkiem (Life Member) Clare Hall Uniwersytetu w Cambridge, UK. Jest także wieloletnim członkiem Polskiego Stowarzyszenia Biomateriałów, Polskiego Towarzystwa Materiałoznawczego, Europejskiego Stowarzyszenia

Biomateriałów, International Society of Electrochemistry, American Chemical Society (ACS) i Electrochemical Society (ECS). W ostatnich latach kierowała kilku projektami MNiSW i NCBR: Wpływ gięcia na charakterystykę in vitro anodowej warstwy wierzchniej implantowego stopu tytanu Ti6Al4V (PROMOTORSKI), 2006-2007, Otrzymywanie i charakterystyka samoorganizujących się nanomateriałów tlenkowych na implantowych stopach tytanu, 2006-2009, Sensory na bazie Ti/nanostrukturalny TiO₂ do zastosowań medycznych, MNT ERA-NET MNT 2011-2012.

Jest doświadczonego nauczyciela akademickim. Opracowała liczne programy studiów i tworzyła warsztat pracy naukowej i dydaktycznej, prowadząc wszystkie jej formy na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych, w tym seminaria i promotorstwo prac dyplomowych. **Prof. Elżbieta Krasicka-Cydzik** wyróżnia się zdolnościami organizacyjnymi - pełniła rolę Polskiego Ambasadora VII Światowego Kongresu Biomateriałów w Sydney 2004, była organizatorem 2 konferencji międzynarodowych i licznych seminariów wydziałowych. Brała czynny udział w 15 konferencjach międzynarodowych oraz w 45 konferencjach krajowych, w których przewodniczyła 18 sesjom oraz była członkiem 20 komitetów naukowych (w tym 4 międzynarodowych). W 2006 r. Pani Profesor była inicjatorem powołania na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego Zakładu Inżynierii Biomedycznej, pełniąc do chwili obecnej funkcję jego kierownika, a następnie wraz z zespołami Wydziałów: Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, Nauk Biologicznych oraz Fizyki Uniwersytetu Zielonogórskiego i współpracujących instytucji lecznictwa podjęła wyzwanie organizacji kształcenia na kierunku *inżynieria biomedyczna*, sprawując obowiązki koordynatora i przewodniczącej rady programowej tego kierunku. W 2008 r. miała zaszczyt wygłoszenia wykładu inauguracyjnego na Uniwersytecie Zielonogórskim pt. *Inżynieria Biomedyczna: wyzwania i konieczność*. Integralną częścią tego projektu było stworzenie Centrum Innowacji „Technologie dla Zdrowia” w Parku Naukowo-Technologicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego w Nowym Kisielinie. W latach 2007-2010 Pani Profesor pełniła funkcję Przewodniczącej Zespołu ds. opracowania koncepcji Centrum.

Za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne przyznano **Profesor Elżbiecie Krasickiej-Cydzik** szereg wyróżnień: m.in. 12 nagród rektorskich naszej uczelni, Honorową Odznakę Politechniki Krakowskiej oraz Złotą Odznakę ZSP za długoletnią działalność w studenckim ruchu naukowym. W 2005 r. została Laureatką Złotej Księgi Wychowanków Politechniki Krakowskiej, co było wzruszającym powrotem w progi Alma Mater. W 2010 r. otrzymała Medal Komisji Edukacji Narodowej za osiągnięcia dydaktyczne.

Wśród wymienionych wcześniej osiągnięć pracy badawczej, do najważniejszych **Profesor Krasicka-Cydzik** zalicza także trud z jakim zostały uzyskane. Jako chemik z wykształcenia obrata nietatwą ścieżkę naukową do inżynierii biomedycznej pracując na Wydziale Mechanicznym, któremu była wierna podczas całego okresu ponad 40-letniej pracy. Droga ta wymuszała zgłębianie obszarów wiedzy z zakresu inżynierii mechanicznej, materiałowej, elektrycznej, a ostatnio biologii. Dokonane wybory wymagały także konfrontacji kompetencji w ośrodkach w Krakowie, Wrocławiu i Gliwicach oraz w świecie. Tej weryfikacji zawsze odważnie, ale i z ufnością się poddawała, będąc w pełni świadomą, że tylko taka interdyscyplinarna ścieżka mogła doprowadzić do pasji naukowej ostatnich lat - do diagnostyki stanów nowotworowych za pomocą biosensorów elektrochemicznych. Teraz uważa, że przejście tej

właśnie drogi jest jej największym osiągnięciem i do takiej drogi zachęca wychowanków i studentów. Jest wdzięczna uczelni zielonogórskiej i pięknemu miastu w kwiatkach magnolii i brzoskwiń za szansę realizacji tej właśnie drogi.

W życiu prywatnym prof. Elżbietę Krasicką-Cydzik pasjonują podróże (także wokół świata 2004) oraz czynnie malarstwo olejne w nielicznych wolnych chwilach. Jest spełnioną żoną i matką 2 już dorosłych dzieci. W swej codziennej pracy wyznaje zasadę, że nam wszystkim potrzeba klimatu dobrej pracy i optymizmu.

Pani Profesor serdecznie gratulujemy i życzymy wielu sukcesów.

Romuald Będziński

PROFESOR MAŁGORZATA MIKOŁAJCZAK

Wydział Humanistyczny
Instytut Filologii Polskiej
Zakład Teorii Literatury i Krytyki Literackiej

**Decyzją z dnia 2 kwietnia 2015 roku
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
Bronisław Komorowski
naadał tytuł profesora nauk humanistycznych
dr hab. Małgorzacie Mikołajczak.**

Małgorzata Mikołajczak ukończyła Liceum Ogólnokształcące nr 1 w Zielonej Górze. W latach 1985-1990 studiowała polonistykę na Uniwersytecie Wrocławskim, gdzie uzyskała stopień magistra filologii polskiej na podstawie rozprawy zatytułowanej „*Rozmyślenia*” Antoniego Langego. *Kompozycja, podmiot liryczny, świat przedstawiony*. Po ukończeniu studiów przez cztery lata pracowała jako nauczyciel języka polskiego w szkole średniej, najpierw we Wrocławiu, następnie w Zielonej Górze. W roku 1993 podjęła pracę w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze, przez rok jeszcze nauczając w szkole. Została asystentem w Zakładzie Teorii Literatury, którym kierował prof. Czesława P. Dutka - pod jego opieką promotorską napisała doktorat poświęcony poezji Urszuli Kozioł, który obroniła na Uniwersytecie Wrocławskim w roku 1998 (*Podjąć przerwany dialog. O poezji Urszuli Kozioł*, „Universitas” Kraków 2000).

Po obronie doktoratu **Małgorzata Mikołajczak** podjęła badania nad twórczością Zbigniewa Herberta. Początkowo analizowała wersyfikację utworów poety i w roku 2004 - konsultując swoje rozpoznania z prof. Lucyllą Pszczołowską oraz z prof. Teresą Dobrzyńską z Instytutu Badań Literackich PAN - opublikowała książkę „*W cieniu heksametu*”. *Interpretacje wierszy Zbigniewa Herberta*. Trzy lata później w prestiżowej serii „Monografie Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej” wydała monografię *Pomiędzy końcem i apokalipsą. O wyobraźni poetyckiej Zbigniewa Herberta*, która stała się podstawą procedury habilitacyjnej. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa otrzymała 16 grudnia 2008 r. na mocy uchwały Rady Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Śląskiego.

W roku 2010 **Małgorzata Mikołajczak** została zatrudniona na stanowisku profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu

FOT. Z ARCHIWUM M. MIKOŁAJCZAK

Zielonogórskiego. W międzyczasie, po przejściu na emeryturę prof. Czesława P. Dutki w roku 2006 objęła funkcję kierownika Zakładu Teorii Literatury (obecnie Zakładu Teorii Literatury i Krytyki Literackiej). Od października 2013 r. pełni również funkcję kierownika nowo powołanych literaturoznawczych studiów doktoranckich. Jest opiekunem naukowym Koła Doktorantów Literaturoznawców oraz - od początku pracy na uczelni - opiekunem naukowym (wspólnie z dr hab. Anastazją Seul) Studenckiego Koła Literaturoznawców.

Małgorzata Mikołajczak ma w dorobku naukowym 5 książek autorskich, 13 książek zredagowanych lub współredagowanych, ponad 150 rozpraw, studiów, szkiców krytycznych i recenzji, publikowanych m.in. w „Pamiętniku Literackim”, „Ruchu Literackim”, „Zagadnieniach Rodzajów Literackich”, „Tekstach Drugich”, „Twórczości”, „Odrze”, „Kwartalniku Artystycznym”. Do czasu habilitacji jej prace badawcze koncentrowały się na kwestiach poetyki i interpretacji poezji współczesnej oraz na związkach tej poezji z tradycją literacką, a główny krąg jej zainteresowań stanowiła herbertologia. Analizy wierszy Herberta poprowadziły badaczkę w stronę metafizycznej wyobraźni poety; w swoich kolejnych pracach Małgorzata Mikołajczak podjęła próbę rewizji wizerunku autora *Pana Cogito* jako pisarza-klasyka i pokazała romantyczne rysy jego twórczości, otwierając tym samym nowy rozdział w badaniach herbertologicznych. Zwieńczeniem tego etapu pracy naukowej stała się książka pt. *Światy z marzenia. Echa romantyczne w poezji Zbigniewa Herberta* (Kraków 2013).

Po uzyskaniu habilitacji badaczka skupiła się na zagadnieniach dotyczących literatury regionalnej, którą zaczęła badać w perspektywie nowych orientacji metodologicznych (głównie badań kulturowych i geopoetyki). W roku

2010 powołała Pracownię Badań nad Literaturą Regionalną. Rok później opublikowała książkę pt. *Zbliżenia. Studia i szkice poświęcone literaturze lubuskiej*, która zainicjowała serię *Historia Literatury Pogranicza* (w latach 2011-2014 w ramach serii ukazały się cztery monografie). Zorganizowała także konferencję na temat literatury lubuskiej, której pokłosiem stała się książka pt. *Miejsce i tożsamość. Literatura lubuska w perspektywie poetyki przestrzeni i antropologii* (2012) współredagowana z doktorantkami – Kamilą Giebą i Marią Sobczak.

Równocześnie rozpoczęła szeroko zakrojoną współpracę z badaczami literatury regionalnej w Polsce i za granicą. W roku 2012 wspólnie z Komitetem Nauk o Literaturze PAN oraz Instytutem Sławistyki Uniwersytetu w Poczdamie zorganizowała konferencję ph. *Nowy regionalizm w badaniach literackich: badawczy rekonesans i zarys perspektyw* i została kierownikiem międzyuczelnianego zespołu do badania literatury regionalnej. W roku 2012 uzyskała grant Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej, a w roku 2014 grant Narodowego Centrum Nauki na realizację trzyletniego nowatorskiego projektu zespołowych badań regionalnych opracowanego wspólnie z dr hab. Elżbietą Rybicką z Uniwersytetu Jagiellońskiego. Ponadto w roku 2013 została członkiem zespołu grantowego realizującego projekt „Kulturowo-historyczny krajobraz Środkowego Nadodrza” finansowany przez Polsko-Niemiecką Fundację na rzecz Nauki. W tym samym czasie (2013) powołała razem z dr hab. Dorotą Kulczycką, prof. UZ serię wydawniczą „Scripta Humana. Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Zielonogórskiego”.

Małgorzata Mikołajczak jest członkiem Komitetu Nauk o Literaturze PAN (w kadencji 2011-2015) oraz rady naukowej „Biuletynu Polonistycznego” wydawanego przez IBL PAN. Należy do rady naukowej Warsztatów Herbertowskich i rad naukowych serii wydawniczych „Nowy Regionalizm w Badaniach Literackich” i „Colloquia Orientalia Białostocensia” (Uniwersytet w Białymstoku), a także do rad naukowych czasopism „Studia Poetica” (Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie) i „Filologia Polska” (UZ). Jest przewodniczącą komitetu redakcyjnego serii „Historia Literatury Pogranicza”, zastępcą redaktora naczelnego serii „Scripta Humana. Zielonogórskie Zeszyty Naukowe”, a także redaktorem tematycznym czasopisma „In Gremium” (UZ). Zorganizowała kilkanaście konferencji i sesji naukowych, wzięła udział w ponad 60 konferencjach naukowych w kraju i za granicą. Wypromowała jednego doktora, a obecnie pod jej opieką naukową znajduje się sześćoro doktorantów.

Od początku pracy na uczelni **Małgorzata Mikołajczak** aktywnie angażuje się w działalność naukowo-popularyzatorską i kulturalną na rzecz regionu. Współtworzyła i w latach 2001-2002 prowadziła (jako redaktor naczelny) czasopismo kulturalno-literackie „Pro Libris” (obecnie współpracuje z pismem, prowadząc dział poświęcony literaturze lubuskiej). Od roku 2009 zasiada w jury Lubuskiego Wawrzynu Literackiego, współpracuje z instytucjami kulturalno-oświatowymi w Zielonej Górze, prowadzi promocje książek i spotkania autorskie.

Ma męża Marka oraz synów Grzegorza i Marcina.

Dorota Kulczycka

NOWE HABILITACJE

DR HAB. ANASTAZJA SEUL

Wydział Humanistyczny
Instytut Filologii Polskiej
Zakład Teorii Literatury
i Krytyki Literackiej

15 kwietnia 2015 roku Rada Wydziału Humanistycznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II nadała dr Anastazji Seul stopień naukowy doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa.

Dr hab. Anastazja Seul podjęła pracę naukowo-dydaktyczną na naszej uczelni w roku 1993 – najpierw w Wyższej Szkole Pedagogicznej (gdzie w roku 1986 ukończyła studia polonistyczne), obecnie na Uniwersytecie Zielonogórskim.

nogórkim. Rozpoczynając pracę jako asystent na filologii polskiej, miała także przygotowanie filozoficzno-teologiczne: w 1992 r. obroniła rozprawę magisterską pisaną na seminarium z antropologii filozoficznej prowadzonym na studiach teologicznych, które ukończyła na Papieskim Wydziale Teologicznym w Poznaniu.

Badaczka od początku swojej pracy naukowej zajmuje się problematyką interdyscyplinarną - stosownie do swego wykształcenia - a jednocześnie dba o poszerzenie kompetencji zarówno literaturoznawczych, jak i teologicznych. W swoich zainteresowaniach badawczych łączy literaturoznawstwo z teologią i filozofią (zwłaszcza aksjologią), o czym świadczy doktorat z literaturoznawstwa obroniony w 2000 r. na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (Wydział Filologii Polskiej i Klasycznej). Aby napisać tę interdyscyplinarną rozprawę, Anastazja Seul rozpoczęła pomagisterskie studia teologiczne na Wydziale Teologicznym w Warszawie (które ukończyła w roku 2001, zdobywając tytuł licencjata teologii). Jej doktorat z literaturoznawstwa był pierwszym w kraju naukowym opracowaniem polskiej powieści biblijnej napisanej w II połowie XX wieku. Tytuł dysertacji *Roman Brandstaetter jako powieściopisarz i komentator Biblii* wyznaczał kierunek analizy tekstu literackiego: ukazywał to, co jest charakterystyczne dla powieści *Jesus z Nazarethu* (aspekt literaturoznawczy) oraz uzasadniał, że powieść stanowi swoisty komentarz do Biblii - zwłaszcza Nowego Testamentu (aspekt teologiczny), gdyż Biblia - w przekonaniu Brandstaettera - jest nie tylko dziełem dziedzictwa kultury, ale także księgą wiary. Rozprawa ta dotyczyła więc literackiej prezentacji zagadnień teologicznych oraz związków literatury pięknej i teologii, a także szeroko rozumianych zagadnień aksjologicznych.

Po obronie doktoratu z literaturoznawstwa **Anastazja Seul** kontynuowała badania nad mało znaną wówczas w Polsce twórczością *Romana Brandstaettera*. Ze względu na profil jego pisarstwa, podjęła dalsze studia biblijne na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (Wydział Teologiczny), pisząc doktorat *Literacki i teologiczny wizerunek Jana Chrzciciela w tetralogii powieściowej Romana Brandstaettera «Jesus z Nazarethu»*. W pracy wykorzystowała nie tylko metodę historyczno-krytyczną w aspekcie diachronicznym i synchronicznym, lecz uwzględniła także analizę narratywną. Dokonała w ten sposób takiej prezentacji postaci Jana Chrzciciela, która uwzględnia wyniki egzegezy biblijnej oraz literacki sposób przedstawiania postaci. W tym czasie opublikowała około pięćdziesiąt artykułów, referatów konferencyjnych oraz recenzji w czasopiśmie i wydawnictwach zbiorowych. Artykuły te - pisane między obroną doktoratu a uzyskaną habilitacją - również miały charakter interdyscyplinarny; dotyczyły m.in. kwestii genealogicznych, historyczno-kulturowych, filozoficznych, aksjologicznych, teologicznych. W swoich pracach badaczka początkowo zajęła się sposobem istnienia elementów teologicznych w dziele literackim, później przyjęła odwrotną perspektywę badawczą: zaczęła badać obecność utworów literackich (ich fragmentów) w tekstach teologicznych. Przedmiotem jej analiz stały się oficjalne wypowiedzi Jana Pawła II (tekst teologiczny), które zawierają odniesienia do literatury polskiej. Analizowała je w swoich artykułach, zwracając uwagę na różne aspekty papieskich wypowiedzi np. historycznoliteracki, retoryczny, kulturowy, patriotyczny, filozoficzny, aksjologiczny.

Owoce prac badawczych poświęconych analizie wszystkich wypowiedzi papieża wygłoszonych w ciągu 27

lat pontyfikatu i opublikowanych w oficjalnym wydaniu watykańskim jest książka habilitacyjna, w której **Anastazja Seul** stawia i udowadnia tezę, że papież wykorzystał swą rozległą kulturę literacką, aby swoim słuchaczom i czytelnikom przybliżyć przyjęty przez siebie świat wartości. W ten sposób jej praca wpisuje się w - obecny we współczesnym literaturoznawstwie - nurt badań aksjologicznych, na co wskazuje tytuł rozprawy habilitacyjnej: *Literatura polska w wypowiedziach Jana Pawła II. Sacrum. Prawda. Dobro. Piękno*. W tej książce autorka analizuje papieskie wypowiedzi, szukając w nich odniesień do literatury polskiej i jej autorów. Zwraca uwagę na funkcje, jakie one pełnią w nauczaniu Jana Pawła II oraz bada je pod kątem aksjologicznym. Wyciągając wnioski z wypowiedzi papieża, na szczycie jego hierarchii wartości umieszcza sacrum, a poniżej antyczną triadę, która przez wieki kształtowała kulturę Europy: prawda, dobro, piękno. Wykazuje w ten sposób, że trójjednia platońska może być drogą do wartości sakralnych. Ponadto **Anastazja Seul** przekonuje, że Jan Paweł II nawiązując do literatury polskiej, wpisuje się w dialog z człowiekiem poprzez kulturę. Książka zawiera dwa aneksy: w pierwszym badaczka umieściła dwie tabele z alfabetycznym spisem przywoływanych autorów i alfabetycznym spisem cytowanych utworów. Drugi aneks to ułożona w porządku chronologicznym antologia fragmentów wypowiedzi papieskich zawierających odniesienia literackie.

Dr hab. Anastazja Seul jest autorką czterech książek: *Biblia w powieści Romana Brandstaettera «Jesus z Nazarethu»* (Zielona Góra, 2004); *Jan Chrzciciel - Brat Pustynny według Romana Brandstaettera* (Lublin, 2004); *W blasku tajemnic światła Romana Brandstaettera*, Poznań 2014. Pod jej współredakcją ukazały się dwie książki: *Psalmy Romana Brandstaettera* (Poznań 2011); *Powrót do domu. Studia z antropologii i poetyki przestrzeni* (Zielona Góra, 2012).

W swojej pracy naukowej badaczka zamierza kontynuować badania dotyczące twórczości z pogranicza literatury i teologii, a obecnie pracuje nad kolejną książką, w której chce przedstawić nawiązania do literatury światowej w wypowiedziach Jana Pawła II.

Małgorzata Mikołajczak

DR HAB. ELŻBIETA SIDOROWICZ

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
Zakład Matematyki Dyskretnej i Informatyki Teoretycznej

4 kwietnia 2015 r. Rada Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego, po zapoznaniu się z wcześniejszą uchwałą Komisji Habilitacyjnej z dnia 20 stycznia 2015 r., podjęła uchwałę o nadaniu **dr Elżbiecie Sidorowicz** stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie matematyka.

Elżbieta Sidorowicz urodziła się i mieszka w Zielonej Górze. Od początku swojej kariery była związana z uczelniami zielonogórskimi. W 1992 r. uzyskała tytuł magistra matematyki broniąc pracę magisterską pt. *Grafy nasycone* w Wyższej Szkole Pedagogicznej. W tym samym roku została zatrudniona na stanowisku asystenta w Wyższej

Szkole Inżynierskiej. Stopień doktora nauk matematycznych uzyskała w 2000 r. na Politechnice Zielonogórskiej. Promotorem jej pracy doktorskiej pt. *Problemy ekstremalne grafów* był prof. dr hab. Mieczysław Borowiecki.

Podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego był jednotematyczny cykl publikacji pod wspólnym tytułem „Podziały i uogólnione kolorowania grafów” oraz dorobek naukowy habilitantki.

Kolorowanie grafów jest jednym z bardziej znanych i intensywnie badanych problemów teorii grafów. W literaturze zostało opisane wiele różnych wersji i uogólnień kolorowania grafów. Większość z nich możemy opisać używając pojęcia wierzchołkowego podziału grafu, tzn. podziału wierzchołków danego grafu na podzbiory, które spełniają pewne określone warunki wewnętrzne i zewnętrzne. Wyróżniony cykl publikacji stanowi kontynuację, a także rozszerzenie dotychczasowych badań nad kolorowaniem grafów. Większość otrzymanych twierdzeń poprawia lub uogólnia znane wyniki. Jednym z ważniejszych wyników jest dowód hipotezy, która została postawiona w 1999 r. i pozostawała problemem otwartym przez ponad dziesięć lat, mówiącej o tym, że wierzchołki każdego grafu o maksymalnym stopniu wierzchołka trzy można podzielić acyklicznie na dwa zbiory, które indukują grafy o maksymalnym stopniu co najwyżej dwa.

Elżbieta Sidorowicz dwukrotnie otrzymała stypendium Rządu Francuskiego. W 2011 r. otrzymała stypendium Bourse de Séjour de Recherche, w 2014 r. - Séjour Scientifique de Haut Niveau. Odbiła dwa staże naukowe w Laboratoire Bordelais de Recherche en Informatique, Université Bordeaux, jednym z głównych ośrodków zajmujących się problemami kolorowania grafów. Współpraca z naukowcami z tego ośrodka zaowocowała wspólnymi publikacjami. Ponadto współpracuje z wieloma ośrodkami naukowymi: Faculty of Science of P. J. Šafárik University in Košice, Department of Mathematics and Applied Mathematics of University Pretoria, University of Pannonia, Institut für Diskrete Mathematik and Algebra TU Bergakademie Freiberg. Współpraca ta opiera się na pobytach naukowych, współuczestniczeniu w konferencjach i wspólnych publikacjach. Za swoje osiągnięcia naukowe była trzykrotnie nagradzana Nagrodami Rektora.

Obok działalności naukowej i dydaktycznej **Elżbieta Sidorowicz** angażuje się w działalność organizacyjną. Od 2012 r. pełni obowiązki kierownika Zakładu Matematyki Dyskretnej i Informatyki Teoretycznej oraz prowadzi seminarium zakładowe dla pracowników i doktorantów. Dwukrotnie była koordynatorem projektu Wyszehradzkiego „Small Grants”. Od 2007 r. jest kierownikiem organizacyjnym cyklicznej konferencji naukowej Workshop on Graph Theory - Colourings, Independence and Domination. Jest to jedna z ważniejszych konferencji odbywających się w Polsce poświęcona tematyce kolorowania grafów, zbiorom niezależnym i dominującym, uczestniczą w niej specjaliści z całego świata.

Joachim Syga

Z ARCHIWUM W. DANIELAKA

DR HAB. INŻ. WIESŁAW DANIELAK

Wydział Ekonomii i Zarządzania

Jest nam niezwykle miło poinformować, że 9 kwietnia 2015 r. na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu odbyło się kolokwium habilitacyjne **dr. inż. Wiesława Danielaka**. Rada Wydziału Zarządzania, Informatyki i Finansów po przeprowadzeniu procedury i wysłuchaniu wykładu habilitanta podjęła uchwałę o nadaniu **dr. inż. Wiesławowi Danielakowi** stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu.

Dr hab. inż. Wiesław Danielak jest absolwentem Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze - kierunku *zarządzanie i marketing*, w której po ukończeniu studiów w 1995 r. rozpoczął pracę naukowo-dydaktyczną jako asystent w Instytucie Organizacji i Zarządzania. Stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu uzyskał w 2000 r. na ówczesnej Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu (obecnie Uniwersytet Ekonomiczny).

Cała jego dotychczasowa praca zawodowa i naukowa związana jest z zielonogórskim ośrodkiem akademickim, gdzie pracował najpierw w Wyższej Szkole Inżynierskiej, następnie Politechnice Zielonogórskiej, a obecnie Uniwersytecie Zielonogórskim.

Efektom badań **dr. hab. inż. Wiesława Danielaka** jest publikacyjny dorobek naukowy, na który składa się monografia naukowa oraz około 100 artykułów naukowych opublikowanych jako rozdziały w monografiach, w indeksowanych czasopismach, zeszytach naukowych oraz materiałach konferencyjnych.

Rezultatem jego wieloletniej pracy jest rozprawa habilitacyjna pt. *Kształtowanie kapitału relacyjnego w małym*

i średnim przedsiębiorstwie, wydana przez Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu w 2012 r. Monografia powstała na podstawie badań przeprowadzonych w ramach grantu. W monografii zaprezentowano szerokie spektrum uwarunkowań kształtowania kapitału relacyjnego przedsiębiorstwa. W dorobku naukowym dr. hab. inż. Wiesława Danielaka można wyróżnić następujące nurty badawcze:

1. Uwarunkowania rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw.
2. Kształtowanie kapitału relacyjnego przedsiębiorstwa.
3. Mechanizmy konkurencyjności przedsiębiorstw.

W pierwszym nurcie problematyka badawcza skupia się na uwarunkowaniach rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw, a w szczególności dotyczy identyfikacji barier ich rozwoju, analizy czynników warunkujących powodzenie lub porażkę tej grupy przedsiębiorstw w poszczególnych fazach ich rozwoju, jak również podejmowanych działań przez instytucje otoczenia biznesu na rzecz wspierania rozwoju przedsiębiorczości. Ponadto prowadzone badania koncentrowały się na różnych aspektach działalności strategicznej i operacyjnej małych i średnich przedsiębiorstw. W szczególności na stosowanych koncepcjach i metodach zarządzania usprawniających procesy wewnątrz i międzyorganizacyjne.

W drugim nurcie problematyka badawcza dotyczyła kształtowania kapitału relacyjnego w małym i średnim przedsiębiorstwie. W ramach tego nurtu przeprowadzono kompleksowe badania i analizy oraz opracowano metodykę poznania i ujawnienia uwarunkowań kształtowania kapitału relacyjnego. Rezultaty badań ukazano na płaszczyźnie teoretyczno-empirycznej i wdrożeniowej.

W trzecim nurcie problematyka badawcza związana jest z mechanizmami konkurencyjności przedsiębiorstw sektora MSP, ze szczególnym uwzględnieniem doskonalenia podsystemów konkurencyjności na rzecz uzyskiwania przewagi konkurencyjnej.

W ramach działalności dydaktycznej prowadzi wykłady i ćwiczenia z zarządzania strategicznego, metod i koncepcji zarządzania, przedsiębiorczości oraz badań operacyjnych. Wypromował ponad 200 magistrów, inżynierów i licencjatów.

W ramach działalności organizacyjnej realizował zadania związane z organizowaniem konferencji naukowych. Brał udział w pięciu projektach współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej, dwóch projektach polsko-niemieckich. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Zielonej Górze oraz członkiem jury zawodów centralnych olimpiady ekonomicznej. Brał udział w projektach związanych z promocją Uczelni oraz pracach zespołu ekspertów ds. opracowania Strategii Rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2013-2020 oraz Wydziału Ekonomii i Zarządzania. Za działalność naukową otrzymał kilkakrotnie nagrodę Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego, a w 2014 r. Medal Komisji Edukacji Narodowej za działalność na rzecz rozwoju edukacji ekonomicznej.

W wolnych chwilach lubi podróżować, chętnie sięga do książek przygodowych i pracuje w ogrodzie.

Cieszymy się z sukcesu naszego Kolegi i życzymy mu dalszych osiągnięć! Serdecznie gratulujemy!

Anetta Barska

DR HAB. INŻ. KRZYSZTOF PIOTR SOZAŃSKI

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

— Z ARCHIWUM K.P. SOZAŃSKIEGO

18 marca 2015 r. odbyło się posiedzenie Rady Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego w sprawie nadania dr. inż. Krzysztofowi Piotrowi Sozańskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Podczas kolokwium habilitacyjnego, habilitant przedstawił swoją rozprawę naukową pt. *Wybrane metody cyfrowego przetwarzania sygnałów w układach energoelektronicznych*. Recenzentami przewodu habilitacyjnego byli: dr hab. inż. Andrzej Dzieliński, prof. PW z Politechniki Warszawskiej, dr hab. inż. Bogusław Grzesik prof. PŚ z Politechniki Śląskiej w Gliwicach, dr hab. inż. Jan Mućko, prof. UTP z Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy i dr hab. inż. Adam Kempki, prof. UZ z Uniwersytetu Zielonogórskiego. Na tym samym posiedzeniu Rady Wydziału habilitant przedstawił wykład habilitacyjny pt. *Cyfrowy dipol akustyczny jako alternatywa dla typowych zespołów głośnikowych?* Na zakończenie posiedzenia Rada Wydziału podjęła uchwałę o nadaniu dr. inż. Krzysztofowi Piotrowi Sozańskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika o specjalności naukowej energoelektronika.

Dr hab. inż. Krzysztof Piotr Sozański urodził się w 1957 r. w Czerwieńsku. Jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze, na którym uzyskał w roku 1981 dyplom magistra inżyniera w zakresie automatyki i metrologii elektrycznej. Stopień doktora nauk technicznych zakresie telekomunikacji uzyskał w roku 1999 na Wydziale Elektrycznym Politechniki Poznańskiej broniąc rozprawy na temat *Projektowanie i badania filtrów cyfrowych realizowanych za pomocą procesorów sygnałowych* pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Adama Dąbrowskiego. W latach 1983-1989 pracował na stanowisku asystenta w Instytucie Elektrotechniki Przemysło-

wej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze. Od 1989 do 2000 roku pracował na stanowisku asystenta w Zakładzie Zastosowań Techniki Komputerowej Instytutu Techniki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze. Od 1991 do roku 2000 pracował też dodatkowo na stanowisku asystenta naukowo-badawczego w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Metrologii Elektrycznej w Zielonej Górze. Od 2000 roku jest adiunktem na Wydziale Elektrotechniki Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Dr hab. inż. Krzysztof Piotr Sozański jest autorem lub współautorem około 86 prac naukowych, w tym 12 artykułów w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym, jednej monografii (K. Sozański, *Digital Signal Processing in Power Electronics Control Circuits*, Springer Verlag, London, 2013) i rozdziałów w trzech książkach. Habilitant wygłosił ok. 60 referatów na konferencjach krajowych i zagranicznych, w tym na takich konferencjach jak: PESC (*Power Electronics Specialists Conference*), APEC (*Applied Power Electronics Conference*), EPE (*European Power Electronics Conference*), PowerTech, ICECS (*International Conference on Electronics, Circuits and Systems*), ISNCC (*International School on Nonsinusoidal Currents and Compensation*). Znakomita większość jego publikacji jest dostępna w bazie danych ieeexplore.ieee.org. Poruszana w nich problematyka badawcza dotyczy analizy syntezy i realizacji algorytmów cyfrowego przetwarzania sygnałów w zastosowaniu do sterowania układami energoelektronicznymi oraz układami elektroakustycznymi.

Dr hab. inż. Krzysztof Piotr Sozański opracował koncepcję i nadzorował realizację Laboratorium Elektroakustyki dla Parku Naukowo-Technologicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego w ramach Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii (CBZiE). W tym projekcie powstała jedna z największych w Polsce akustycznych komór bezodbiornych o wymiarach 10x10x10 m. Komora wraz z aparaturą pomiarową pozwoli między innymi na:

1. Pomiary poziomów mocy akustycznej źródeł hałasu na podstawie pomiarów ciśnienia akustycznego w polu swobodnym (w komorze bezochwowej), zgodnie z normą PN-EN ISO 3745. Pomiar generowanej mocy akustycznej przez maszyny, urządzenia i ich podzespoły o wymiarach do 0,9 x 0,9 x 0,9 m i masie do 50 kg.
2. Pomiary charakterystyk przetworników elektroakustycznych: głośników, zespołów głośnikowych, mikrofonów, zgodne z normą PN-EN 60268-5:2005. Masa zespołów głośnikowych do 50 kg.

Komora akustyczna wraz z aparaturą pomiarową stworzyła unikalne możliwości rozszerzenia zakresu badań naukowych, rozszerzą się również możliwości współpracy z przemysłem.

Rozprawa habilitacyjna **dr. hab. inż. Krzysztofa Piotra Sozańskiego** pt. *Signal Processing in Power Electronics Control Circuits* poświęcona jest wybranym własnościami i zastosowaniom algorytmów cyfrowego przetwarzania sygnałów w układach energoelektronicznych. Monografia wypełnia pewną lukę pomiędzy cyfrowym przetwarzaniem sygnałów a układami energoelektronicznymi. Monografia ma holistyczne podejście do przetwarzania sygnałów, które powinno być pomocne dla czytelników poszukujących rozwiązania dla całego algorytmu sterowania.

W monografii analizowane jest przetwarzanie sygnałów, począwszy od akwizycji sygnału analogowego, poprzez konwersję do postaci cyfrowej, metody filtracji i separacji sygnałów, a kończąc na impulsach sterujących tranzystorami mocy. Monografia obejmuje podstawowe problemy akwizycji sygnału analogowego w układach energoelek-

nicznych, takie jak: częstotliwość próbkowania, jednoczesność próbkowania sygnałów, rozdzielczość - liczba bitów, szum kwantowania, izolacja galwaniczna, stosunek sygnału do szumu SNR, filtr antyaliasingowy, czujniki prądu AC i DC, szerokość pasma sygnału, zakres sygnału, jitter itp. Zaproponowano również zastosowanie układów kształtowania szumu kwantowania dla zwiększenia rozdzielczości modulatora PWM.

W monografii przedstawiono wybrane układy cyfrowej filtracji i separacji sygnałów przydatne do wykorzystania w układach energoelektronicznych. Rozpatrywane są między innymi: zmodyfikowane mostkowe cyfrowe filtry falowe, filtry typu IIR o liniowym przesunięciu fazowym. Analizowane są również banki filtrów z zastosowaniem algorytmów typu: sliding DFT, sliding Goertzel i moving DFT oraz ze zmodyfikowanymi mostkowymi cyfrowymi filtrami falowymi. Zastosowanie układów kształtowania szumu kwantowania wymaga zwiększenia częstotliwości próbkowania sygnałów, dlatego w monografii rozpatrywane są również układy interpolatorów sygnałów. Prezentowane metody cyfrowego przetwarzania sygnałów zostały zilustrowane aplikacjami w postaci energetycznego filtra aktywnego (APF) oraz elektroakustycznego cyfrowego wzmacniacza mocy klasy D.

W monografii opisane są wybrane algorytmy sterowania energetycznymi filtrami aktywnymi z zastosowaniem: klasycznych filtrów cyfrowych, sliding DFT, sliding Goertzel, teorii mocy chwilowej oraz moving DFT. Analizowane są również metody eliminacji zniekształceń dynamicznych prądu kompensacyjnego APF. Przedstawiono dwa rozwiązania tego problemu: algorytm predykcyjny i wieloszybkosciowy energetyczny filtr aktywny. Proponowane rozwiązania zilustrowano wynikami badań symulacyjnych i eksperymentalnych. W monografii rozpatrywane są układy cyfrowych wzmacniaczy audio klasy D pracujących w układzie otwartym i zamkniętym. Przedstawiona została również cyfrowa implementacja modulatora typu click modulator dla wzmacniaczy klasy D pracujących z częstotliwością przełączania tranzystorów bliską połowie częstotliwości próbkowania sygnału. Podobnie jak w przypadku APF, rozważania zilustrowano wynikami badań symulacyjnych i eksperymentalnych.

Część proponowanych rozwiązań bazuje na elementach firmy Texas Instruments. Układ sterowania APF wykorzystuje mikrokontroler typu TMS320F28335. Podobnie, układ sterujący cyfrowym wzmacniaczem audio klasy D też używa mikrokontrolera typu TMS320F28335, którego istotną cechą jest wysoka rozdzielczość (150 ps) modulatora PWM oznaczonego jako HRPWM. Ponadto w monografii opisano również trójdrożny zespół głośnikowy wykorzystujący 48-bitowy procesor dźwięku TAS5508 i obwody wyjściowe typu TAS5121 o mocy wyjściowej 100 W.

W monografii rozważane są cyfrowe układy, a nie, jak to jest typowo, analogowe układy realizowane przez układy cyfrowe. Pomaga to uniknąć błędów i niestabilności dla częstotliwości bliskich połowie częstotliwości próbkowania sygnału ($f_s/2$). Warto podkreślić iż oprócz rozważań teoretycznych wiele problemów rozważanych w monografii jest zilustrowanych przykładami w Matlabie.

Marek Sawerwain

UNIwersytety Świata

UNIVERSITY OF NAMIBIA

Danuta Nowak

Wiesław Hładkiewicz

Wydział Humanistyczny

Rok 1989 był rokiem przelomowym w historii Polski i Namibii. Przemiany, które wtedy się rozpoczęły doprowadziły oba kraje do wolności. Namibia jest niemal trzykrotnie większa od Polski, a zamieszkuje ją mniej osób niż Dolny Śląsk. Nazwa kraju Namibia pochodzi od pustyni Namib. W języku ludu Nama „Namib” tłumaczone jest jako „miejsce, gdzie nic nie ma” lub „olbrzymi”. Oba te określenia idealnie oddają pustynną i przestrzenną naturę tego kraju.

Bardzo istotna wydaje się w Namibii sprawa szkolnictwa i zatrudnienia. Nowy rząd odziedziczył system edukacyjny po RPA, czyli nierówny dostęp i dystrybucja źródeł, słaba jakość nauczania. Istnieje hierarchizacja i podział szkół na tańsze, dostępne dla wielu i droższe, w których uczą się także dzieci białych Namibijczyków, przez co uzyskują one elitarny charakter. Osoby dobrze sytuowane wysyłają dzieci do szkół w RPA. Młodzież wiejska rzadko wyjeżdża na studia. Sprawy zatrudnienia ujawniają postawy dyskryminacyjne, a kolor skóry decyduje o możliwościach zajmowania określonej pozycji zawodowej i wysokości zarobków. W wielu firmach kierownicze stanowiska zajmują biali Namibijczycy. Stopa bezrobocia sięga ok. 30 proc.

Głównym ośrodkiem naukowym w Namibii jest Uniwersytet of Namibia (UNAM) w stolicy Windhoeku. UNAM jest jedyną instytucją, która oferuje doktorat w nauce języka Khoekhoe będącego dialektem Nama. Uniwersytet jest usytuowany w dzielnicy Pioneers Park Windhoek. Został założony aktem Zgromadzenia Narodowego w dniu 31 sierpnia 1992 r. W roku 2006 UNAM został nagrodzony Golden Arrow Award jako najlepsza instytucja szkolnictwa wyższego w Namibii. W poprzednim roku w Genewie otrzymał Złoty Medal Fundacji for Excellence in Business Practice. Uniwersytet tworzy dwanaście kampusów z ponad 19 tysiącami studentów ze wszystkich kontynentów. Pierwszy prezydent niepodległej Namibii dr Sam Nujoma, kanclerz ufundowanego Uniwersytetu i Ojciec Narodu Namibii, ogłosił swoją wizję UNAM na początku jako „ośrodek szkolnictwa wyższego służący kobietom i mężczyznom w osiąganiu jakości wiedzy i zdobywaniu stopni naukowych, aby podnieść standard życia mieszkańców Namibii”.

Rząd Namibii wysyła wielu studentów na uniwersytety w RPA lub do Wielkiej Brytanii. Co ciekawe, w przeciwieństwie do Kamerunu, większość z nich wraca do swojego

kraju. Ponad 4000 studentów rocznie kończy studia na University of Namibia i Polytechnic of Namibia. Wielu z nich zdobywa doświadczenie zagraniczne, aby móc objąć stanowiska kierownicze w firmach lub administracji publicznej.

Warto na koniec wspomnieć o polskim naukowcu, dla którego Namibia stała się drugą ojczyzną. Prof. Grzegorz Kopij, ornitolog z Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu jest szefem pierwszej w południowej Afryce katedry dzikich zwierząt na University of Namibia. Jest też współtwórcą pierwszego w Polsce kierunku „rolnictwo tropikalne”, otwartego w ubiegłym roku na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu.

ANALIZA FUNKCJONOWANIA BIBLIOTEK NAUKOWYCH W POLSCE – NARZĘDZIE OCENY JAKOŚCI I EFEKTYWNOŚCI BIBLIOTEKI

Ewa Adaszyńska

Biblioteka Uniwersytecka

Analiza funkcjonowania bibliotek naukowych w Polsce¹, w skrócie AFBN to projekt, który powstał dla wypracowania standardów i wzorów funkcjonowania dla polskich bibliotek naukowych. To wewnętrzna inicjatywa środowiska bibliotekarskiego, w której biorą udział biblioteki akademickie różnych typów: uniwersytetowych, uczelni o profilu technicznym, medycznym, rolniczym, ekonomicznym, pedagogicznym i artystycznym. Udział bibliotek jest dobrowolny.

Projekt funkcjonuje od 2001 r. i realizowany jest przez Zespół ds. Standardów dla Bibliotek Naukowych na podstawie porozumienia o współpracy pomiędzy jego sygnatariuszami². Koordynatorem projektu jest Biblioteka Uniwersytecka w Poznaniu. Koszty administrowania i utrzymania bazy danych oraz opracowania analiz zbiorczych sfinansowało Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Prace zespołu wpisane są do statycznych zadań Konferencji Dyrektorów Bibliotek Akademickich Szkół Polskich³. W ankiecie uczestniczy 61 bibliotek naukowych, Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego należy do grupy 14 bibliotek uniwersyteckich i jest w projekcie od momentu jego powstania.

Materiał porównawczy oparty jest na danych statystycznych pozyskiwanych corocznie od bibliotek w postaci ankiet, które gromadzone są w bazie komputerowej. Program generuje dane oraz automatycznie oblicza wskaźniki.

Udział w projekcie gwarantuje pełne informacje o funkcjonowaniu bibliotek naukowych w Polsce, tworzy też ma-

teriał badawczy do wypracowania standardów oraz statystyk porównawczych np. w określonej grupie, w wybranej kategorii, czy też zestawieniu z bibliotekami europejskimi. Oprogramowanie daje bibliotekom możliwość tworzenia raportów zbiorczych, za poszczególne lata oraz danych dla poszczególnych obszarów działania instytucji. Zawiera ok. 120 wskaźników funkcjonalności, z których większość wyliczana jest automatycznie na podstawie zgromadzonych danych.

Dane statystyczne dotyczą następujących obszarów działalności biblioteki:

- _pracowników;
- _zbiorów bibliotecznych;
- _budżetu;
- _infrastruktury;
- _udostępniania zbiorów;
- _usług informacyjnych;
- _dydaktyki bibliotecznej;
- _baz danych i publikacji pracowników biblioteki;
- _współpracy bibliotek, organizacji imprez, aktywności zawodowej pracowników;
- _wybranych wskaźników funkcjonalności.

Ankieta oparta jest na europejskich normach dotyczących międzynarodowej statystyki bibliotecznej, międzynarodowych zaleceniach do pomiaru wykonania zadań w bibliotekach akademickich w mierzniu jakości i tworzeniu wskaźników funkcjonalności, wykorzystuje też inne dokumenty, m. in. Manifest IFLA (Międzynarodowej Federacji Stowarzyszeń i Instytucji Bibliotekarskich).

W projekt wpisane są następujących zadania:

- _pozyskiwanie danych bibliotecznych dla opracowania wskaźników i standardów;
- _uporządkowanie danych według zasad ujednoczonej statystyki;
- _wytypowanie zestawu wskaźników istotnych dla charakterystyki działalności bibliotek;
- _opracowanie metody oceny funkcjonowania bibliotek naukowych;
- _systematyczne badania porównawcze wyników analiz i standardów polskich z zagranicznymi;
- _opracowywanie i publikowanie rocznych raportów zbiorczych.

Czynny udział bibliotek w projekcie pozwala osobom zarządzającym na:

- _uzyskanie automatycznie obliczonych wskaźników;

1 Zob. strona projektu - <http://ssk2.bu.amu.edu.pl/standaryzacja/>.

2 W zespole ds. standardów dla bibliotek naukowych udział biorą przedstawiciele bibliotek szkół wyższych i instytucji naukowych: Lidia Derfert-Wolf (UTP - Bydgoszcz), Ewa Dobrzyńska-Lankosz (AGH - Kraków), Marek Górski (Politechnika Krakowska), Artur Jazdon (UAM - Poznań), Maria Sidor (WSB - Nowym Sącz), Aureliusz Potempa (UE - Kraków), Barbara Dybicz (Biblioteka Komunikacyjna MłIR), Mirosław Górny (UAM).

3 Konferencja Dyrektorów Bibliotek Akademickich Szkół Polskich jest organizacją reprezentującą biblioteki polskich szkół wyższych. Jej celem jest m.in.: wspieranie, rozwijanie, udoskonalanie i promowanie bibliotek szkół wyższych dla dobra publicznego i korzyści społecznych. Zob. strona internetowa KDBASP - <http://kangur.uek.krakow.pl/kdbasp/?cat=3>.

przeгляд i analizę danych według lat, kategorii pytań czy wskaźników;
 tworzenie różnorodnych zestawień;
 porównywanie własnych rezultatów ze średnią, medianą, wartością minimalną i maksymalną według wybranych kategorii.
 Wyniki badań prezentowane w postaci tabel zawierają zbiorcze analizy danych przedstawiające średnie wartości

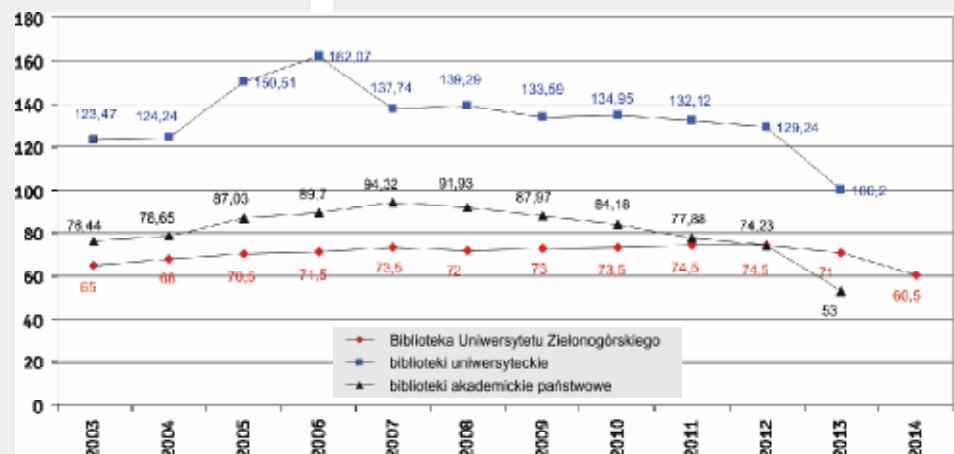
wskaźników funkcjonowania dla poszczególnych obszarów działalności biblioteki: finansów (42 wskaźniki), zbiorów (16), usług (16), pracowników, struktury organizacyjnej i aktywności zawodowej (20), zdalnych usług katalogowych, wydawnictw własnych, współpracy bibliotek, imprez (18), a także dodatkowo 20 ogólnych wskaźników dla poszczególnych typów bibliotek.

Tab. 1 Wybrane wskaźniki dla grupy bibliotek uniwersyteckich za lata 2002-2012⁴

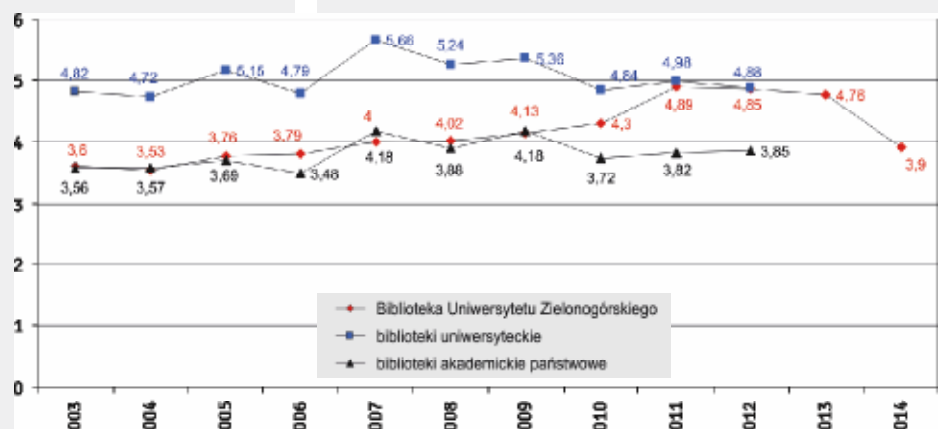
Wybrane wskaźniki funkcjonalności	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Wydatki biblioteki na użytkownika w PL	200	164.8	171.2	173.9	193.2	191.7	226.4	271.1	275.9	271.6	287.2
Wydatki na zakup zbiorów na użyt. w PL	39.5	50.2	39.4	41.6	42.5	37.3	47.16	49	45.2	42.83	43.2
Budżet biblioteki jako % budżetu uczelni	4.96	4.6	4.2	3.9	3.0	3.9	3.36	3.54	3.21	3.01	3.18
Zarejestrowani użytkownicy uczelni jako %	84.4	75.8	79.4	93.1	89	71.2	82.2	84.9	84.2	93	72
Liczba wol. (jedn. oblicz. na 1 użytkownika)	37.8	32.1	34.1	35.1	40.1	39.9	43.1	43.7	42.6	46.8	47.8
Liczba wol. nowych nabytków (książek-zakup) na użytkownika	0.1	0.18	0.17	0.18	0.23	0.19	0.24	0.22	0.29	0.25	0.23
Wydatki na książki drukowane jako % wydatków na zbiory ogółem	-	-	-	-	-	-	-	24.7	46.7	35,7	40
Wydatki na zbiory elektroniczne jako % wydatków na zbiory	-	-	-	29.1	34.1	31.8	30.2	37.5	24.7	23.4	28.6
Liczba użytkowników na pracownika biblioteki	293	339	366	340	312	308	289	271	277	257	240
Powierzchnia biblioteki na użytkownika	0.35	0.27	0.26	0.27	0.34	0.41	0.43	0.43	0.47	0.48	5
Liczba użytkowników na miejsce pracy w bibliotece	78.3	63.6	67	64.5	68.3	66.9	61.9	58.6	54.6	48.9	45
Liczba odwiedzin w czytelnich na użytkownika	-	-	-	3.9	4.1	5.8	5.1	4.9	5.4	6.4	7.3
Liczba wypożyczeń na zarejestrowanego użytkownika	6.8	8.9	9.5	8.4	9.1	8.5	9	9.8	8	8.1	10.2
Aktywność wykorzystania zbiorów	0.56	0.86	0.91	0.54	0.74	0.82	0.71	0.59	0.63	0.52	0.5
Pracownicy z wyższym wykształceniem bibliotekarskim jako % ogólnej liczby pracowników działalności podstawowej	31.4	47.2	46.3	32.0	32.3	43.3	41.8	45.2	52.5	53.3	56.1
Pracownicy obsługi użytkowników (inform. naukowa, magazyny, udostępnianie) jako % ogólnej liczby prac. działalności podst.	-	-	-	48.2	51.8	51.85	50	49.3	63.23	56.9	56.6
Przyrost zbiorów (książki)	-	14771	14527	11158	13704	16545	22887	23687	16618	14922	15115
Liczba użytkowników na stację roboczą z dostępem do Internetu	-	-	1074	1169	953	706	751	656	442	413	262
Liczba vol. książek w wolnym dostępie jako % ogólnej liczby vol. książek	8.7	6.5	7.4	6.6	10.5	10.7	11.9	11.9	13.6	17.1	17.7
Czas przysposobienia dokumentu (dni)	11	30	30	30	30	14	14	14	15	14	14
Liczba godzin (w tygodniu), w których dostępne są usługi biblioteczne	67	65	65	62	64.5	66	64	65	66	63	64

⁴ <http://ssk2.bu.amu.edu.pl/standaryzacja/>.

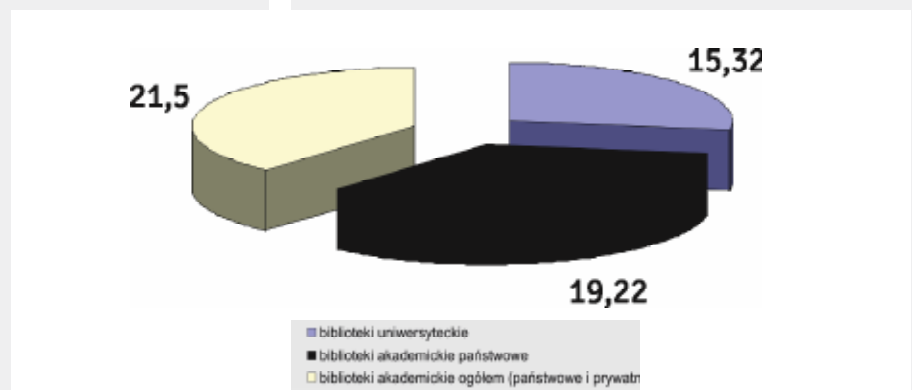
Rys. 1
Liczba pracowników bibliotek w etatach w latach 2003-2013

Rys. 2
Liczba pracowników biblioteki jako procent ogólnej liczby pracowników uczelni w latach 2003-2014

Rys. 3
Wydatki na funkcjonowanie bibliotek ogółem w 2012 - dane uśrednione

Wskaźniki funkcjonalności mogą służyć w zarządzaniu biblioteką, w planowaniu lub prognozowaniu jej rozwoju, w zwiększeniu efektywności, porównaniu z innymi bibliotekami, w ocenie usług bibliotecznych, w lepszym wykorzystaniu personelu oraz środków finansowych.

Dane ankietowe można wykorzystać do tworzenia różnorodnych wykresów porównawczych dla władz uczelni oraz do własnych potrzeb analitycznych i badawczych. Dane można porównywać w obrębie roku, wybranych okresów, poszczególnych obszarów działalności biblioteki, a także grup bibliotek (rys. 1, rys. 2, rys. 3).

Od 2013 r. analiza funkcjonowania bibliotek naukowych w Polsce jest częścią projektu Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich pod nazwą Obserwatorium bibliotek: analiza funkcjonowania bibliotek, finansowanego przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Fundację

Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego. Projekt ten objął trzy grupy bibliotek: szkół wyższych, które zajmują się efektywnością bibliotek i gromadzą statystykę od 2002 r. oraz bibliotek publicznych i pedagogicznych, które zajmują się tymi zagadnieniami od 2010 r. Podstawą współpracy jest list intencyjny zawarty pomiędzy SBP a konferencjami dyrektorów bibliotek akademickich szkół polskich oraz wojewódzkich bibliotek publicznych, i bibliotek pedagogicznych. Partnerem wspierającym SBP w realizacji projektu jest Biblioteka Uniwersytecka w Poznaniu, która utrzymuje powstałą w ramach AFB bazę - danych statystycznych i wskaźników funkcjonalności⁵. Projekt realizuje zespół

⁵ Zob. strona projektu <http://afb.sbp.pl/strona-glowna>

badawczy przy udziale bibliotek⁶. Celem Obserwatorium bibliotek jest opracowanie i wdrożenie jednolitych metod oraz narzędzi systematycznej oceny działania bibliotek opartych na analizie i porównaniu danych statystycznych oraz wskaźników funkcjonalności w obrębie poszczególnych typów bibliotek, a także badania satysfakcji odbiorców usług bibliotecznych. Porównanie liczby pracowników bibliotek w etatach w latach 2003-2014.

Projekt oparty będzie na nowszym oprogramowaniu, które pozwoli na automatyczne przetwarzanie danych dla własnych potrzeb bibliotekom uczestniczącym.

Analiza Funkcjonowania Bibliotek może być uzupełniona ankietą dotyczącą badania satysfakcji usług bibliotecznych przygotowaną przez Stowarzyszenie Bibliotekarzy

⁶ W zespole uczestniczą Lidia Derfert-Wolf – kierownik zadania, Artur Jazdon - dyrektor Biblioteka UAM w Poznaniu - współorganizatorzy Analizy Funkcjonowania Bibliotek Naukowych, a także przedstawiciele Biblioteki Narodowej oraz bibliotek publicznych i pedagogicznych.

SPROSTOWANIE

W ostatnim numerze Miesięcznika (nr 3 (223) marzec 2015 r.) błędnie został wydrukowany tytuł artykułu autorstwa Ewy Adaszyńskiej, a dotyczącego Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego. Tytuł powinien brzmieć: ACADEMICA, a nie jak napisaliśmy Nowy wykaz czasopism punktowanych. Autorkę i czytelników przepraszamy za pomyłkę.

Redakcja

Polskich o ocenę czytelników. Dane z ankiety przeprowadzonej wśród użytkowników Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego zostaną zaprezentowane po dokładnej analizie.

LAURY NAUKOWCA

Parlament Studencki Uniwersytetu Zielonogórskiego po raz pierwszy przyznał **Laury Naukowca** wyróżniającym się kołom naukowym. Uroczysta gala odbyła się 29 kwietnia 2015 r. w Lubuskim Teatrze. Koła naukowe zostały nagrodzone w siedmiu kategoriach. Specjalną statuetką wyróżniono także dwoje najlepszych opiekunów naukowych. Studenci przyznali również 4 nagrody honorowe, między innymi jedną z nich odebrał prorektor ds. studenckich, prof. Wojciech Strzyżewski.

Patronat honorowy nad galą *Laur Naukowca* objęli: Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego - prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński, Wojewoda Lubuski - Katarzyna Osos oraz Marszałek Województwa Lubuskiego - Elżbieta Anna Polak.

MIĘDZYNARODOWY PROJEKT ROKU:

Koło Naukowe OST-WEST Management za Międzynarodowe Warsztaty Naukowe OST-WEST Management 2014: Würzburg 9-11 kwietnia 2015 r.; Lubiatów 23-24 czerwca 2015 r. Współpraca z Fachhochszule Würzburg-Schweinfurt

ROZWÓJ KULTURY:

Koło Młodych Romanistów za Międzynarodowe Dni Fran-kofonii

MOBILNOŚĆ STUDENCKA:

Europejskie Forum Studentów AEGEE Zielona Góra za Międzynarodową Konferencję *Network Meeting „Back to the roots - find your child”*

AKTYWNOŚĆ ARTYSTYCZNA:

Koło Animatorów Kultury „Mrowisko” za projekt nauko-

wo-artystyczny „Akademia Twórczego Rozwoju”

INNOWACYJNY PROJEKT ROKU:

Akademicki Związek Motorowy za innowacyjny projekt wielofunkcyjnego wózka inwalidzkiego

SPOŁECZNY PROJEKT ROKU:

Studenckie Koło Naukowe „Kooperacja” za imprezę Dzień Dziecka dla dzieci przebywających z matkami w Zakładzie Karnym w Krzywańcu

EFEKTYWNY WARSZTAT:

Koło Naukowe Info Arche za dwuetapowy kurs obsługi komputera dla słuchaczy Zielonogórskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku

OPIEKUN ROKU:

dr Krystyna Walińska, opiekun Koła Naukowego Biologów
Zdzisław Wałęga, opiekun Akademickiego Związku Motorowego

NAGRODA HONOROWA

prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski - prorektor ds. studenckich

mgr inż. Elżbieta Kaźmierczak - kierownik Działu Spraw Studenckich

mgr Katarzyna Litwin - zastępca kierownika Działu Spraw Studenckich

prof. dr inż. Sylwio Simon - Branderburgische Technische Universität Cottbus

esa

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

78 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

Cykl graficzny *Połowa życia Katarzyny Krawczyk*, który od 24 kwietnia 2015 r. można oglądać na wystawie w Galerii Grafiki Biblioteki Sztuki na Wydziale Artystycznym, oscyluje wokół człowieka i otaczającego go świata, dystansu i refleksji na jego temat. Prezentacja składa się z dziesięciu grafik wykonanych w technice druku cyfrowego. Wystawie towarzyszył wykład: *Katarzyna Krawczyk - Referat odautorski*. Wystawa jest czynna do 20 maja 2015 r.

Janina Wallis

Katarzyna Krawczyk

Wystawa nosi tytuł *Połowa życia*, określenie to odnosi się do pozornie najmniej aktywnej części doby, czyli do momentu kiedy śpimy. Człowiek, średnio przesypia prawie połowę swojego życia, mimo to większość ludzi uważa tę część swojej egzystencji za mało lub całkowicie nieistotną. Pokazując swoje prace chciałabym zwrócić uwagę odbiorcy na ten, jakże istotny moim zdaniem, stan.

Żyjemy w świecie niesamowitej prędkości wszystkiego co nas otacza, ciągłe zabieganie, stres, presja społeczna, wielość zadań jakie każdy z nas posiada. Aktualne czasy wymagają od nas nieustannego ruchu. Niejednokrotnie, aby dotrzymać kroku temu pędowi życia, odbieramy sobie możliwość chwili na refleksje, a co za tym idzie - rezygnujemy ze słuchania samych siebie. Może i ten nieustający ruch i aktywność powodują rzeczywisty rozwój, często jednak życiowy pośpiech sprawia, że ignorujemy swój wewnętrzny głos. Wszystko co się wydarza, jest w pewien sposób ze sobą połączone, wszystko się zazębia i powoduje powstanie całości, jesteśmy nią my sami, społeczeń-

stwo, narody, cały świat i wszechświat. Aby odnaleźć się w tej całości, dobrze jest poznać jedną z najmniejszych jego części, czyli siebie samego. Zdaje się, że poznanie i rozumienie jest jednym z ciekawszych zadań jakie człowiek może przed sobą postawić. W swojej twórczości zajmuję się człowiekiem, jak i relacjami w jakie wchodzi z otaczającym go światem i innymi ludźmi. Żeby zrozumieć świat i innych, najpierw trzeba zrozumieć siebie, a jednym z elementów na tej drodze poznania może być właśnie sen.

Zagadnienie snu jest w pewien sposób ignorowane przez naukę. Może nawet nie ignorowane, co sprowadzane do

KATARZYNA KRAWCZYK, SEN 8, 2015, DRUK CYFROWY, FORMAT 70 X 100

KATARZYNA KRAWCZYK, SEN 1, 2015, DRUK CYFROWY, FORMAT 70 X 100

reguły, że sen to jedynie stan wypoczynku, kiedy to człowiek przestaje odbierać bodźce świata zewnętrznego, a jego świadomość zanika. Możemy więc traktować sen jako moment oderwania się od świata, codziennych spraw trosk i zadań. Kiedy śpimy uruchamia się w nas proces tak zwanej niezamierzonej aktywności psychicznej, przez jego pozorny chaotyczny charakter najczęściej ignorujemy go uznając za coś irracjonalnego i absurda. Możemy jednak potraktować sen jako głos wewnętrzny zagłębiając się w jego symbolikę. Przez takie podejście pojawia się możliwość zrozumienia snu jako wypowiedzi psychologicznej. Sen danej osoby jest całkowicie osobistą kwestią, której interpretacja rozpatrywana powinna być jako indywidualna sytuacja. Podczas aktywności sennej śniący uwalnia się od bardzo wielu świadomych założeń, reguł, formy kontroli i wielu innych aspektów poukładania realnego świata. Sen uwytadnia w nas często myśli i uczucia, które są niejednokrotnie stłumione, zapomniane czy zignorowane.

W tym stanie uwytadnia się nieświadomość, ale nie wyłącza całkowicie świadomości, jedynie daje więcej przestrzeni tej pierwszej. Chwiejna forma snu tylko pozornie nie posiada ciągłości, dla każdego bardziej czujnego obserwatora tej części życia pojawia się spostrzeżenie, że każdy sen posiada pewne elementy uczuć, myśli i zdarzeń, które mają związek z realnym światem.

Katarzyna Krawczyk pochodzi z Sandomierza. Jest absolwentką Liceum Plastycznego w Rzeszowie. Studiowała na Wydziale Grafiki i Komunikacji Wizualnej na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Dyplom z wyróżnieniem w I Pracowni Druku Wypukłego u prof. Andrzeja Bobrowskiego, obecnie pełni tu funkcję laborantki. Zajmuje się drukiem wypukłym, cyfrowym i instalacją połączoną z animacją. Ta młoda artystka brała udział w 10 wystawach indywidualnych i zbiorowych - w kraju i zagranicą.

INSTYTUT MUZYKI

Występ w Srebrnym Paśmie, czyli emocje związane z udziałem w Międzynarodowym Szczecińskim Festiwalu Muzyki Pasyjnej

W dniach 28-29 marca 2015 r. Chór Mieszany Instytutu Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego wziął udział w Międzynarodowym Szczecińskim Festiwalu Muzyki Pasyjnej, który został zorganizowany przez Fundację *Morze Kultury*, Chór Kameralny Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie oraz parafię p.w. Miłosierdzia Bożego w Szczecinie. Dyrektorem artystycznym tego Festiwalu była dr hab. Iwona Wiśniewska-Salamon, prof. UZ. W festiwalu wzięło udział 31 chórów z Polski, Niemiec i Litwy.

Muzyka pasyjna wpisana jest w kalendarz liturgiczny Kościoła. Wykonuje się ją w czasie Wielkiego Postu, gdyż opisuje Mękę Pańską. Tworzyli ją wielcy kompozytorzy w przeszłości, a i dziś po tę tematykę sięgają współcześni autorzy tworząc utwory religijne o ciekawych formach muzycznych przeznaczonych do wykonania przez chór.

FOT. Z WYDZIAŁU

28 marca 2015 r. odbyło się przesłuchanie konkursowe w kościele p.w. Miłosierdzia Bożego w Szczecinie. W skład komisji weszli:

Elżbieta Wtorkowska (Polska) - przewodnicząca, profesor sztuki w dyscyplinie artystycznej dyrygentura,
Jon Fylling (Norwegia) - dr dyrygentury chóralnej, kompozytor, wykładowca,

Rasa Gelgotienė (Litwa) - profesor sztuki w dyscyplinie artystycznej dyrygentura,
Iwona Wiśniewska-Salamon (Polska) - dyrygent chóralny, wykładowca akademicki.

Chór Instytutu Muzyki UZ zaprezentował repertuar przygotowany pod kierownictwem dr hab. Łucji Nowak, a były to:

Caligaverunt Juozasa Naujalisa,

Crucifigatur Georgiusa Deakbardosa,

Popule meus Mariana Sawy,

Giesmė Gerajam Ganytojui Zity Bruzaitė.

Pomimo ogromnego stresu zespół czujnie reagował na gesty dyrygenta, a chórzyci starali się, by wykonywane utwory „przemawiały” do serc słuchaczy.

Pasyjny charakter muzyki i świadomość jej znaczenia ujął nas emocjonalnie i wykonawczo, dzięki czemu doświadczyliśmy niezwykłego duchowego przeżycia. Zarówno chórcyści jak i dyrygent czuli zadowolenie z występu. Jednak dzięki możliwości obserwacji występów innych zespołów, mieliśmy okazję do porównań i oceny samych siebie wobec konfrontacji z umiejętnościami pozostałych chórów, których prezentacje okazały się nietuzinkowe. Nie da się zaprzeczyć, iż na festiwalu panował bardzo wysoki poziom.

Po przesłuchaniach konkursowych nasz chór udał się do Brüssow w Niemczech, gdzie śpiewaliśmy w kościele Kirchengemeinde. Niemiecka publiczność w skupieniu i z życzliwością wysłuchała naszego koncertu i nagrodziła nas gromkimi brawami.

Występowaliśmy także w nowym -architektonicznie bardzo ciekawym budynku Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie. Było to wyróżnienie i wielka odpowiedzialność, ponieważ występowaliśmy wraz z sześcioma in-

nymi chórmi biorącymi udział w Festiwalu, które zdobyły „Złote Pasma”, czyli w gronie najlepszych.

W Niedzielę Palmową (29 marca 2015 r.) odbył się Koncert Finałowy w Bazylice Archikatedralnej św. Jakuba w Szczecinie. Każdy z chórów zaprezentował jeden utwór, a po prezentacji nastąpił moment rozdania nagród. Nasz Chór zdobył Srebrne Pasma w kategorii *chóry mieszane*. Byliśmy szczęśliwi i poruszeni całą sytuacją. Zadowolenie malowało się na naszych twarzach, bo nasza ciężka praca została w doceniona.

Wracaliśmy pełni radości i satysfakcji, z jeszcze większą chęcią do dalszej wytrwałej pracy. Bardzo dziękujemy naszej Pani dyrygent Łucji Nowak za serce włożone w uwrażliwianie nas na piękno muzyki.

Magdalena Makowska-Pabich
Klaudia Woźniak
chórzystki

INSTYTUT SZTUK WIZUALNYCH

„ZAKŁAD”

Zakład to według podstawowego dziś źródła informacji, czyli Wikipedii „... jednostka organizacyjna uczelni lub instytutu naukowego o wąskiej dyscyplinie badań, mniejsza niż instytut”.

FOT. KAZIMIERZ ADAMCZEWSKI

Wystawa o tym tytule odnosi się jednak do dużo szerszego zakresu znaczeń, niż to administracyjne. W tym najbardziej podstawowym sensie jest prezentacją dziewięciu indywidualności, współtworzących na gruncie artystycznym i teoretycznym Zakład Multimediów Wydziału Artystycznego UZ. Jest także pokazem wcielania idei wspólnoty w budowaniu treści i jakości nauczania. Sugeruje też, jak trudne są negocjacje jednostki ze światem uczelni, światem sztuki i światem jako przestrzenią życia.

Różnorodność języków wypowiedzi, mediów i postaw artystycznych jest tu jednocześnie deklaracją programową - w zindywidualizowanych postawach mieści się otwartość na współpracę,

FOT. MAREK LALKO

kompromis, ale także odmienność i świadomość czasu i kształtu sztuki dziejącej się teraz.

Wystawa daje odbiorcy możliwość wejścia w bieżącą działalność Zakładu i tworzących go pracowników. Zakład to także zakład pracy, który w tym wypadku jest nierozdzielny połączeniem pracy twórczej z dydaktyczną w bezustannym procesie dostosowywania się do wymogów współczesności i jednoczesnego jej współtworzenia.

Wystawa nie opowiada o historii Zakładu Multimediów, Instytutu Sztuk Wizualnych czy Wydziału Artystycznego. W pewnym stopniu odnosi się jednak do kwestii relacji społecznych, kształtu edukacji, następstwa pokoleniowego. Czoro artystów (Helena Kardasz, Aleksandra Kubiak, Marek Lalko i Karolina Spiak) ukończyło *edukację artystyczną* na Wydziale Artystycznym, a Łukasz Urbanowski zaczynał tu swoje studia. Paulina Komorowska-Birger i Alicja Lewicka-Szczegółta pracują tu właściwie od początku, współtworząc kształt Instytutu Sztuk Wizualnych swoją działalnością dydaktyczną, naukową i twórczą, ale także pełniąc funkcje w strukturze uniwersyteckiej. Każdy z uczestników wystawy opowiada swoją historię, czasem bardzo osobistą, czasami dotyczącą przede wszystkim głównego nurtu pracy własnej. Helena Kardasz w swojej pracy odnosi się do odczytywania jako czynności wielowątkowej i niejednoznacznej – łączy media analogowe i cyfrowe pokazując ich paradoksalne podobieństwa. W pracy Marka Lalko widzimy bezpośrednią relację z miejscem i sposobem pracy, oczekiwaniem i czasem. Funkcjonowanie artysty jako pracownika uczelni i uczestnika życia społecznego w swojej pracy ironicznie podsumowuje Aleksandra Kubiak. Łukasz Urbanowski pokazuje nam kulisy swojej pracy zawodowej, zaś Artur Pastuszek prezentuje materiał gromadzony do badań własnych. Instalacja Alicji Lewickiej-Szczegółty to kontynuacja jej wieloletnich rozważań o relacjach pomiędzy tym, co w nas naturalne a tym, co kulturowe. Ta sama kwestia zajmuje Karolinę Spiak, która transformuje swoją fizyczność w pozornie bezproblemową, groteskową animację. Paulina Komorowska-Birger na chwilę wychodzi z roli naukowca, z dystansem odnosząc się do siebie i swojego oficjalnego funkcjonowania. Porażka, która pojawia się w tytule pracy Wojciecha Kozłowskiego, to uznanie niemożności instytucjonalnego zapanowania nad estetyką wspólnego, bezpośredniego otoczenia.

Zakład to miejsce pracy i miejsce bycia, stan fizyczny, stan umysłu i przestrzeń kontaktu. Obszar relacji między pracownikami, studentami, wymiany doświadczeń, wiedzy, kontaktu we wspólnym celu.

Wpuszczamy Was. Możecie to tylko zobaczyć, ale możecie też z nami porozmawiać.

Wojciech Kozłowski

„ZAKŁAD”

Zakład Multimediów Instytutu Sztuk Wizualnych
Wydziału Artystycznego UZ
Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego

Wystawa trwa: 21.04 - 16.06.2015 r.

Uczestnicy: Helena Kardasz/Paulina Komorowska-Birger/
Aleksandra Ola Kubiak/Alicja Lewicka-Szczegółta/Karolina
Spiak/Wojciech Kozłowski/Marek Lalko/Artur Pastuszek/
Łukasz Urbanowski

Kuratorzy wystawy: Paulina Komorowska-Birger/
Wojciech Kozłowski

Kierownik Galerii Biblioteki UZ: Janina Wallis

Zdjęcia z wystawy są zamieszczone na IV stronie okładki.

LAUR NAUKOWCA

Z okazji pierwszej gali rozdania nagród „Laur Naukowca 2015” zorganizowanej przez Parlament Studencki, zostały zaprojektowane i wykonane statuetki. Ich autorką jest **Liwia Litecka** - studentka III roku malarstwa w Instytucie Sztuk Wizualnych Wydziału Artystycznego UZ. Miedziane statuetki w całości zostały wykonane ręcznie.

Laureaci zostali obdarowani 13 takimi nagrodami.

DESIGN plus PRZEMŚŁ

By pracować wygodnie i efektywnie! - studenci opracowują pomysły na nowoczesne miejsca pracy.

W dniach 17-19 marca 2015 r. w Instytucie Sztuk Wizualnych Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego rozpoczęła się II edycja ogólnopolskich międzyuczelnianych warsztatów projektowych **DESIGN plus PRZEMŚŁ** - projektu badawczo-rozwojowego Uniwersytetu Zielonogórskiego i firmy MIKOMAX SMART OFFICE.

Tegoroczne hasło Warsztatów - **...a biuro i tak mam w domu!** miało skłonić uczestników wydarzenia do poszukiwania innowacyjnych rozwiązań biurowych, dostosowanych do współczesnych wymogów organizacji pracy.

Celem warsztatów i projektu, kontynuowanego w formule konkursu, było wspólne wypracowanie założeń projektowych systemu mebli do biura oraz do domu. Opracowania ukierunkowane były na stworzenie takiej koncepcji systemu mebli, która odpowiadałaby obecnym sposobom funkcjonowania, komunikacji, technologii oraz nowemu podejściu do organizacji przestrzeni pracy.

W projekcie udział wzięli przedstawiciele Uniwersytetu Zielonogórskiego, Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, Akademii Sztuk Pięknych im. W. Strzemińskiego w Łodzi, Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie oraz Mikomax Smart Office.

Studenci *architektury wnętrza* oraz *wzornictwa i architektury* pracowali w interdyscyplinarnych grupach pod kierunkiem opiekunów z w/w uczelni. Mieli szczególną okazję do wymiany doświadczeń, wspólnej pracy nad zdefiniowanym projektem oraz współzawodnictwa w konkursie.

Studenci mieli za zadanie opracowanie koncepcji systemu mebli do biura i domu wraz z przygotowaniem prezentacji biznesowej, analizą procesu użytkowego i wizualizacją projektu. Podczas pracy warsztatowej uczestnicy

FOT. MAREK LALKO

FOT. MAREK LALKO

FOT. JOANNA LEGIERSKA-DUTCZAK

FOT. JOANNA LEGIERSKA-DUTCZAK

koncentrowali się przede wszystkim na cechach, funkcjach rozwiązań oraz wymianie doświadczeń - jakie mają oczekiwania, co jest dla nich ważne, co stanowi dla nich wartość. - *Dzięki temu unikamy projektowania produktów, a skupiamy się na emocjach, potrzebach odbiorcy, jakie ma spełniać rozwiązanie. Taka forma i założenia warsztatów to doskonałe doświadczenie, które daje możliwość wyjścia poza stereotypy i stworzenia nowej jakości* - podkreślała Katarzyna Augustyniak z Mikomax Smart Office.

Ponadto w trakcie warsztatów grupy miały możliwość weryfikacji pomysłów, konsultowania wstępnych koncepcji i etapów projektów z przedstawicielami biznesu i ekspertami z branży. Takie interdyscyplinarne podejście i współpraca środowiska akademickiego z biznesem dają szansę na kolejne projekty. Kontynuowany projekt zainicjowany w 2012 r., po pierwszej edycji w 2013 r. i ciekawych efektach prac ewaluuje. W tym roku zmieniły się wytyczne i tematyka warsztatów, tak, aby młodych ludzi pobudzić do głębszej analizy zachowań nowej generacji użytkowników wykorzystujących mobilne narzędzia elektroniczne oraz stosujących odmienne warianty pracy przy tablecie, smartfonie czy laptopie.

Ukierunkowanie na atrakcyjność rynkową propozycji, analiza układów funkcjonalnych, analiza procesu użytkowego, możliwość konfiguracji zestawu, ekonomia, montaż - te i wiele innych aspektów zostało wnikliwie zanalizowanych na podstawie i odzwierciedlonych w opracowaniach.

Warsztaty wykorzystują potencjał, jaki daje połączenie sił biznesu i nauki. W ramach wydarzenia studenci mają możliwość nie tylko sprawdzić swoje umiejętności w praktyce, ale także zapoznać się z podejściem Mikomax Smart Office do pracy w zakresie projektowania nowoczesnej przestrzeni. Studenci zakwalifikowani do projektu oraz pozostali studenci kierunków projektowych mieli możliwość uczestniczenia w wykładach dotyczących projektowania przestrzeni biurowych oraz współczesnych trendów w organizacji pracy. Wykład pt. *Co-working, a projektowanie przestrzeni biurowych* wygłosił, na podstawie zabranych doświadczeń z międzynarodowej konferencji w Barcelonie, Kamil Krasuski z warszawskiej ASP. W tematy związane z branżą i ideami nowoczesnego kompleksowego planowania biur wprowadziła uczestników Katarzyna Augustyniak z Mikomax Smart Office. Wydarzenie kontynuowane jest w formule konkursu na najlepszy projekt koncepcyjny i wystaw projektów.

Opiekę merytoryczną nad przebiegiem prac warsztatowych sprawowali nauczyciele akademicy z poszczególnych uczelni:

dr hab. Krzysztof Chrościelewski, prof. ASP Łódź

prof. Joanna Walendzik-Stefańska, ASP W-wa

dr hab. Piotr Szwiec prof. nadzw. UAP/UZ - organizator warsztatów

dr Anna Owsian-Matyja, UZ

Patrycja Mikołajczak, UAP

Kamil Krasuski, ASP W-wa

Joanna Legierska-Dutczak, UZ - koordynator, współorganizator warsztatów

Ze strony Instytutu Sztuk Wizualnych organizacji przedsięwzięcia patronowała dr hab. Alicja Lewicka-Szczegóła, prof. UZ.

Ze strony firmy Mikomax Smart Office prace projektowe opiniowali: Zuzanna Mikołajczyk, dyrektor ds. handlu i marketingu, członek zarządu/Katarzyna Augustyniak, menadżer ds. marketingu/Marek Rzeźniczek, dyrektor za-

rządzący Mikomax Smart Office Gorzów. Zakład Architektury Wnętrz i Rzeźby Instytutu Sztuk Wizualnych Wydziału Artystycznego UZ reprezentowała liczna grupa studentów z Koła Naukowego „ArtInside”, które pomagało w organizacji przedsięwzięcia.

O kolejnych etapach konkursowych i wystawienniczych projektu będziemy jeszcze pisać na łamach miesięcznika UZ.

Joanna Legierska-Dutczak
Piotr Szwiec

I Międzyuczelniana Konferencja Naukowa Dłużew 2015 Przestrzeń i czas

Wykłady, prezentacje, dyskusje, realizacje przestrzenne, warsztaty światła i szkolenia z najnowszych technologii projektowych - to tylko część intensywnego programu konferencji i warsztatów nazwanych *Przestrzeń i czas*.

I Międzyuczelnianą Konferencję Naukową połączoną z warsztatami artystyczno-badawczymi w kompleksie dworu w Dłużewie zorganizowała Katedra Architektury i Budownictwa Wydziału Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie oraz Koło Naukowe Studentów AW ASP Warszawa w dniach 3-6 marca 2015 r.

Na wydarzenie przyjechało kilkudziesięciu architektów, architektów wnętrz, projektantów i studentów oraz przedstawicieli branży. W konferencji i warsztatach wzięli udział pedagodzy i studenci z Wydziału Architektury Wnętrz ASP w Warszawie, Wydziału Architektury i Wzornictwa ASP im. Wł. Strzeмиńskiego w Łodzi, Wydziału Architektury i Wzornictwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, Wydziału Architektury i Wzornictwa ASP w Gdańsku, Wydziału Sztuki Uniwersytetu im. Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie i Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Program konferencji podzielono na trzy panele tematyczne:

—Krajobraz kulturowy i jego przemiany w czasie;

—Nowe zjawiska w obszarze architektury wnętrz wynikające z przemian cywilizacyjnych i społecznych;

—Współczesne podróże w czasie - kontekst historyczny we współczesnych realizacjach wnętrzarskich i studialnych projektach akademickich (architektura, wnętrza mieszkalne i publiczne).

Szeroki zakres tematyczny poruszał zagadnienia m.in. wnętrz krajobrazowych, projektowania wpisane go w krajobraz kulturowy, jak również projektowania wnętrz przestrzeni publicznych, biurowych, czy projektowania sensorycznego i szeroko pojętego designu. Konferencja zorganizowana przez prof. Joannę Walendzik-Stefańską z warszawskiej ASP, uzupełniona była wieczornymi pokazami i warsztatami iluminacji świetlnych, dzięki sprzętowi dostarczonemu przez firmę Philips oraz prezentacjami branżowymi dot. m.in. projektowania oświetlenia i nowych form instalacji grzewczej. Ponadto dodatkowo przeprowadzono szkolenie z najnowszych trendów w prezentowaniu i projektowaniu w oparciu o nowoczesne programy wizualizacji 3D, w tym możliwości programu ArchiCAD18.

Natomiast równolegle studenci podzieleni na trzy zespoły projektowe pracowali nad stworzeniem form przestrzennych, będących interpretacją tematu: *Zmienność w czasie - dialog z otoczeniem, jako forma kreacji artystycznej*. W ramach warsztatów powstały przede wszystkim monumentalne formy rzeźbiarskie intrygujące kolorem, formą i skalą, realizacje świetlne, malarskie oraz instalacje multimedialne wpisujące się w przestrzeń parku dworku w Dłużewie oraz w krajobraz rzeki Świdr.

Zakład Architektury Wnętrz i Rzeźby Instytutu Sztuk Wizualnych UZ reprezentowali: dr hab. Piotr Szwiec oraz mgr Joanna Legierska-Dutczak oraz studentki Koła Naukowego Studentów Kierunków Projektowych „Art Inside” Instytutu Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego - Joanna Bajor i Marta Stawińska.

Joanna Legierska-Dutczak

Zielonogórska grafika: GRAFIKA PROJEKTOWA

Wystawę pod takim tytułem otwarto 9 kwietnia 2015 r. w Akademickim Centrum Międzykulturowym Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. Galeria *He Shuifa* Biblioteki Głównej UMCS, do 29 kwietnia gościła prace wykonane w pracowniach grafiki projektowej Instytutu Sztuk Wizualnych Wydziału Artystycznego naszego Uniwersytetu.

Pracom studentów z Pracowni Plakatu i Ilustracji, Pracowni Znaku i Typografii oraz Pracowni Grafiki Wydawniczej i Komunikatu Wizualnego towarzyszyły prace prowadzących te pracownie:

FOT. JACEK PAPIŁA

prof. Tadeusza Piskorskiego, I st. kw. Piotra Czecha i I st. kw. Jacka Papli. Na wystawie prezentowane były również prace studentów i prowadzących przedmioty - *liternictwo i typografia* oraz *przygotowanie do druku*. Przedmioty, będące dla studentów I roku podstawą działań w grafice projektowej, prowadzą mgr Mirosław Gugąta i mgr Paweł Andrzejewski. Wystawę aranżowali i uczestniczyli w otwarciu Mirosław Gugąta i Jacek Papla. Ze strony UMCS kuratorami wystawy były: dr hab. Maria Sękowska i dr Anna Perłowska-Weiser. Pierwszy pokaz graficznych prac projektowych naszych studentów cieszył się dużym zainteresowaniem lubelskiego środowiska akademickiego.

Jacek Papla

MIESIĄC GRAFIKI ZIELONOGÓRSKIEJ w Lublinie

Miesiąc Grafiki Zielonogórskiej w Lublinie to kolejna, czwarta wystawa z cyklu organizowanego przez Instytut Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Pomysłodawczynią i kuratorką jest dr Anna Perłowska-Weiser. Zgodnie z ideą na wystawie zaprezentowano prace wykonane w tradycyjnych i cyfrowych technikach graficznych. Do pokazu zaproszeni zostali zarówno wykładowcy jak i studenci Instytutu Sztuk Wizualnych UZ. Wystawa spotkała się z dużym zainteresowaniem. Podziw wzbudził nie tylko poziom artystyczny i technologiczny prac, ale również aranżacja wystawy, która zainspirowana była industrialną architekturą galerii. Przemysłowe wnętrza dawniej zajezdni słynnych lubelskich trolejbusów inspirowo wpływły na kształt wystawy. Elementy rozkładu, braku wyposażenia i profesjonalnego oświetlenia zostały

świadomie wykorzystane do stworzenia wystawy spójnej z przestrzenią. Takie podejście skłaniało do swobodnego i twórczego wniknięcia w materię grafiki. Wszystkie dostępne zakamarki kryły niespodzianki. Zaplecze, skrzynka elektryczna, czy agregat prądowórczy w postaci stołu niepokojąco zadziwiły gości wernisażu. Efekt wizualny wzmacniało nietypowe oświetlenie: rzucające cienie halogeny, latarki i kolorowe lampiony. Wystawa wzbudziła wiele intensywnych emocji. Była to ostatnia wystawa zasłużonej uniwersyteckiej Galerii Zajeżdźnia. Kilka dni po jej zamknięciu budynek został zrównany z ziemią i stał się gruntem pod dochodowe inwestycje. Pewnie na jej miejscu powstanie galeria... handlowa.

Maryna Mazur

FOT. MARYNA MAZUR

— Wystawa pt. Miesiąc Grafiki Zielonogórskiej
 Miejsce: Galeria Zajeżdźnia.
 Wernisaż wystawy odbył się 31 marca 2015 r.
 Kuratorzy: Anna Perłowska-Weiser, Andrzej Mosio
 W wystawie udział wzięli: Andrzej Bobrowski, Piotr Szurek, Radosław Czarkowski, Katarzyna Dziuba, Maryna Mazur, Mirosław Gugala, Paweł Andrzejewski, Małgorzata Rekus, Grzegorz Myćka, Marta Bojarska, Katarzyna Szeluk, Rafał Brzozowski, Kacper Będkowski, Agata Szczecińska, Jolanda Jeklin, Aldona Piotrowska, Aleksandra Początek, Katarzyna Kulikowska, Weronika Tysz, Sylwia Januszewska, Iwona Harabin, Małgorzata Paluch, Magdalena Wojciechowska, Barbara Rządźka, Nataniel Koman, Anna Kufel, Angelika Grecka, Michał Bielerzewski, Katarzyna Skorupska, Marek Woźniak, Karolina Rzońca, Magdalena Butrym, Natalia Sydor, Natalia Kondracka, Liwia Litecka, Patrycja Morawska.

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA, ARCHITEKTURY I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

VIII Konferencja Naukowo-Techniczna RENOWACJA BUDYNKÓW I MODERNIZACJA OBSZARÓW ZABUDOWANYCH

W dniach 19 i 20 marca odbyła się na naszym Wydziale VIII Konferencja Naukowo-Techniczna RENOWACJA BUDYNKÓW I MODERNIZACJA OBSZARÓW ZABUDOWANYCH. Konferencje poświęcone tym zagadnieniom, już tradycyjnie od samego początku organizowane są w Zielonej Górze, a ich organizatorem zawsze był Instytut Budownictwa Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego. Pierwsza Konferencja odbyła się w roku 2005. Właściwie tematyka wszystkich tych konferencji jest podobna i obejmuje zagadnienia związane z renowacją budynków, zwłaszcza zabytkowych, w zakresie zarówno technicznym jak i architektonicznym oraz problematykę modernizacji obszarów zabudowanych z uwzględnieniem ogólnych założeń zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego kraju.

Tegoroczna, VIII Konferencja, odbyła się pod honorowym patronatem Ministra Infrastruktury i Rozwoju RP, Komitetu Nauki Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa i Jego Magnificencji Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Przewodniczącym Komitetu Naukowego Konferencji był prof. dr hab. inż. Tadeusz Biliński z UZ, natomiast zastępcą przewodniczącego dr hab. inż. Wojciech Eckert, prof. UZ - dyrektor Instytutu Budownictwa UZ. Członkami Komitetu Naukowego byli: prof. dr inż. arch. Zbigniew Bać (Uniwersytet Zielonogórski), dr hab. inż. Tomasz Błaszczński, prof. PP (Politechnika Poznańska), prof. dr hab. inż. arch. Wojciech Bonenberg (Politechnika Poznańska), prof. dr hab. inż. Kazimierz Czapliński (Politechnika Wroclawska), prof. dr hab. inż. Jerzy Jasieńko (Politechnika Wroclawska), dr hab. inż. Maria Kaszyńska, prof. ZUT (Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny), prof. dr hab. inż. arch. Wanda Kononowicz (Uniwersytet Zielonogórski), dr hab. inż. Wiesław Ligęza, prof. PK (Politechnika Krakowska), dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ (Uniwersytet Zielonogórski), prof. dr hab. inż. Roman Orłowicz (Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny), prof. dr hab. Bolesław Orłowski (Polska Akademia Nauk), prof. dr hab. inż. Leonard Runkiewicz (Instytut Techniki Budowlanej), dr hab. inż. Andrzej Skarzyński, prof. PP (Politechnika Poznańska) oraz prof. dr hab. inż. arch. Hanka Zaniewska (Instytut Rozwoju Miast).

Sekretarzem Naukowym Konferencji był dr inż. Marek Talaga, natomiast przewodniczącą Komitetu Organizacyjnego, jak zawsze zresztą, dr inż. Beata Nowogońska - oboje z Instytutu Budownictwa UZ.

Na Konferencję zgłoszono ponad 120 referatów, z czego 84 referaty zostały zakwalifikowane do druku.

Uroczystego otwarcia Konferencji wraz z powitaniem uczestników, dokonał przewodniczący Komitetu Naukowego, prof. Tadeusz Biliński.

Autorami wystąpień oficjalnych rozpoczynających Konferencję byli również: prorektor ds. studenckich UZ, **prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski** oraz prodziekan Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ, **dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ**.

Obrady prowadzone były w ramach ośmiu sesji tematycznych, a pierwszej sesji pod nazwą *Rewitalizacja obszarów miejskich* przewodniczyli profesorowie **Kazimierz Czaplinski** i **Tadeusz Błaszczyński**. Jako pierwszy wystąpił z referatem prof. Tadeusz Biliński, a tematem jego wystąpienia było *Programowanie rewitalizacji obszarów miejskich*. W podsumowaniu referatu autor podkreślił między innymi, że cyt. „...dla podwyższenia jakości życia mieszkańców, dla ochrony materialnego dziedzictwa narodowego, nieodzowną jest ciągła prowadzona rewitalizacja kolejnych obszarów miasta.”

W pierwszym dniu obrad, trzecia i zarazem poobiednia sesja była sesją wyjazdową, która odbyła się w Krośnie Odrzańskim na Zamku Piastowskim. Sesja ta nosiła tytuł: *Techniczno-konserwatorskie problemy renowacji budynków*, a przewodniczyli jej prof. dr hab. inż. arch. Wanda Kononowicz i dr hab. inż. Wojciech Eckert, prof. UZ. Z uwagi na piękną, słoneczną pogodę, pobyt w Krośnie Odrzańskim rozpoczęliśmy od zwiedzania Zamku Piastowskiego, po którym oprowadzał nas przewodnik, **mgr Jerzy Szymczak**. Obrady tej sesji prowadzone zostały w urokliwej sali konferencyjnej na terenie odrestaurowanej części zamku, a pierwszym prelegentem był właśnie Jerzy Szymczak, który w barwny sposób opowiedział o historii tego miejsca oraz o problemach technicznych procesu renowacji fragmentów tego obiektu.

Pierwszy dzień Konferencji zakończył się uroczystą kolacją, która miała miejsce w Zielonogórskiej Palmiarni.

Drugi dzień obrad to pięć sesji problemowych, w ramach których poruszono między innymi takie zagadnienia ogólne jak na przykład: technologiczno-organizacyjne problemy renowacji obiektów budowlanych, adaptacja obiektów poprzemysłowych, modernizacja obszarów zabudowanych czy wreszcie modernizacje i adaptacje obiektów budowlanych.

W sumie w Konferencji wzięło udział ponad 160 uczestników, w tym 32 profesorów. Osoby te reprezentowały większość znaczących krajowych ośrodków akademickich i inne instytucje naukowe. Byli wśród nich również przedstawiciele samorządów terytorialnych, administracji publicznej oraz przedsiębiorstw wykonawczych.

Należy zauważyć, iż w czasie pierwszych konferencji z tego cyklu, większą uwagę zwracano na problemy związane z technicznymi zagadnieniami renowacji budynków, w tym ich przebudowy, adaptacji do nowych celów, prac konserwatorskich i napraw uszkodzeń, natomiast ostatnio ciężar rozważań przenosi się między innymi na zagadnienia związane z energochłonnością budynków, efektywnością energetyczną, czy też ochroną cieplną i jej techniczną trwałością, w tym także termomodernizacją budynków zażytkowych.

Na zakończenie Konferencji głos zabrali: prof. Tadeusz Biliński, dr inż. Beata Nowogońska i dr hab. inż. Wojciech Eckert, prof. UZ, którzy podsumowując obrady, dokonali oficjalnego zakończenia Konferencji, dziękując jednocześnie wszystkim uczestnikom za aktywny udział i wyrażając nadzieję oraz tym samym zaproszenie, na podobne merytoryczne spotkanie na kolejnej Konferencji, która

najprawdopodobniej odbędzie się za dwa lata, również na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Marek Dankowski

Seminaria naukowe

W okresie wiosennym 2015 r. w Instytucie Budownictwa odbyły się następujące seminaria naukowe:

24.03. seminarium w Zakładzie Konstrukcji Budowlanych - **mgr inż. Anna Kucharczyk** przedstawiła temat *Stalowe mosty antenowe telefonii komórkowych - projektowanie i realizacja*;

14.04. seminarium zielonogórskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej (PTMTS) - **prof. Piotr Alawdin** i **dr Jacek Korentz** - delegaci Wydziału na XXXVI Zjazd Delegatów PTMTS, wygłosili referat sprawozdawczy pt.: *Analiza niektórych wniosków z XI Konferencji „Nowe kierunki rozwoju mechaniki” oraz XXXVI Zjazdu Delegatów PTMTS.*

Marek Dankowski

Seminarium naukowo-techniczne na temat geosyntetyków

30 marca w Auli Głównej Uniwersytetu Zielonogórskiego przy ul. Podgórznej odbyło się Seminarium Naukowo-Techniczne pt. *Innowacyjne rozwiązania i technologie geosyntetyczne wykorzystywane w geotechnice i w budowie obiektów inżynierskich.*

FOT.: OD LEWEJ: PROF. A. WYSOKOWSKI – KIEROWNIK ZDIM UZ, INŻ. A. ŁADACZYŃSKI – PREZES ODDZIAŁU STOWARZYSZENIA INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW KOMUNIKACJI RP W ZIELONEJ GÓRZE, MGR JAROSŁAW AJDUKIEWICZ – PREZES PRZEDSIĘBIORSTWA REALIZACYJNEGO INORA SP. Z O.O., PROF. J. MARCINOWSKI – DZIEKAN WBAAIŚ UZ, PROF. J. SZEŁKA – PRZEWODNICZĄCY ZWIĄZKU MOSTOWCÓW RP

Seminarium zostało zorganizowane przy współudziale Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ, Oddziału Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji Rzeczypospolitej Polskiej w Zielonej Górze, Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej oraz Przedsiębiorstwa Realizacyjnego INORA Sp. z o.o. z siedzibą w Gliwicach.

W tematykę Seminarium wprowadził dr hab. inż. **Adam Wysokowski, prof. UZ**, wygłaszając referat na temat *Tech-*

nologie geotechniczne jako innowacyjne rozwiązania w infrastrukturze komunikacyjnej.

W trakcie Seminarium przedstawiono między innymi następujące zagadnienia:

— typy i rodzaje geosyntetyków wraz z ich zastosowaniami;
— zastosowanie geosyntetyków do realizacji obiektów na gruntach zbrojonych, np. nasypy kolejowe i drogowe,

FOT. Z WYDZIAŁU

ściany oporowe, czy wały przeciwpowodziowe; geosyntetyki w budownictwie hydrotechnicznym, geosyntetyki do zabezpieczenia antyerozyjnego skarp, nasypów i wykopów, do stabilizacji podłoża konstrukcyjnych np. w drogownictwie, czy też przy odbudowie osuwisk i w wielu innych aplikacjach.

Referat pt. *Praktyczne zagadnienia stosowania geosyntetyków w budowie dróg* wygłosił dr inż. **Józef Włosek** z Instytutu Budownictwa UZ. Spośród pracowników naszego Wydziału wystąpili również: dr inż. **Waldemar Szajna** z referatem pt. *Uwagi o projektowaniu budowli na gruncie zbrojonym geosyntetykami*, natomiast prof. **Urszula Kołodziejczyk** omówiła ogólne doświadczenia UZ z zastosowaniem geosyntetyków.

W Seminarium wzięło udział około 70 uczestników, w tym studenci z Naukowego Koła Mostowego UZ. Dyskusję podsumowali dr Waldemar Szajna i prof. Adam Wysocki.

Marek Dankowski

Promocja działań Wydziału - Wschowa'2015

31 marca br. w I Zespole Szkół im. Stanisława Staszica we Wschowie odbył się Mini Festiwal Nauki z udziałem przedstawicieli naszego Wydziału. Młodzieży z różnych szkół średnich Wschowy zaprezentowano demonstracje i wykłady na tematy:

— *Nowoczesne budownictwo kubaturowe i drogowe* - dr inż. **Ewa Wojnicka**, Instytut Budownictwa;

— *Inżynieria środowiska - tradycja i nowoczesność w naukach technicznych* - dr inż. **Sylwia Myszograj**, Instytut Inżynierii Środowiska;

— *Architektura krajobrazu - w trosce o estetykę i funkcjonalność otoczenia* - dr hab. inż. **Andrzej Greinert**, prof. UZ, prodziekan ds. nauki.

— *Architektura i urbanistyka - współczesne wyzwania* - mgr inż. arch. **Justyna Juchimiuk**, mgr inż. arch. **Michał Golański**, Katedra Architektury i Urbanistyki.

W działaniach Festiwalu wzięła udział bardzo liczna grupa uczniów różnych szkół i profili. Młodzież mogła dowie-

dzieć się zarówno o badaniach i analizach prowadzonych w poszczególnych dyscyplinach naukowych, jak też zapoznać się z ofertą kształcenia na czterech kierunkach oferowanych przez Wydział.

Nawiązano też kontakty z dyrekcją oraz nauczycielami szkoły - gospodarza Festiwalu, czego efektem powinno być zacieśnienie współpracy i zwiększenie rozpoznawalności

FOT. Z WYDZIAŁU

naszej oferty we wschodniej części województwa lubuskiego.

Andrzej Greinert

Trwa akcja rekrutacyjna „Inżynieria środowiska to najlepszy wybór”

Już kolejny rok z rządu pracownicy Instytutu Inżynierii Środowiska prowadzą akcję zachęcającą uczniów szkół średnich do podjęcia studiów na tym kierunku. Koordynatorem działań jest dr inż. **Teresa Nowak**.

Spotkania z uczniami szkół średnich odbywają się na terenie UZ, w Instytucie Inżynierii Środowiska. W ramach akcji Instytut odwiedzili uczniowie ze szkół zielonogórskich: LO nr 4, LO nr 5, LO nr 7 i Technikum Budowlanego, z Polkowic - LO oraz z Nowej Soli: Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego ELEKTRYK i Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 2.

Podczas spotkań promocyjnych uczniowie uczestniczą w wykładach prezentujących program studiów na kierunku *inżynieria środowiska*, a następnie w zajęciach laboratoryjnych i projektowych. Poznają metody ujmowania i uzdatniania wody, technologie oczyszczania ścieków, systemy gospodarki odpadami, systemy instalacji: wodno-kanalizacyjnych, grzewczych, wentylacyjnych, klimatyzacyjnych, sieci ciepłowniczych, wodociągowych, kanalizacyjnych i gazowych, informatyczne podstawy projektowania w inżynierii środowiska oraz konwencjonalne i odnawialne źródła energii.

Promocja odbywa się pod hasłem **Zastanów się wybierając kierunek studiów - zawód inżyniera środowiska ma przyszłość**. Studenci tego kierunku w czasie studiów uczą się zasad projektowania i wykonywania prac inżynierskich w zakresie instalacji i sieci, źródeł energii, procesów i urządzeń uzdatniania wody, oczyszczania ścieków, unieszkodliwiania odpadów, odwadniania obiektów i rekultywacji terenów zdegradowanych, sporządzania programów ochrony środowiska, operatów wodno-prawnych oraz raportów oddziaływania inwestycji na środowisko, zasad oszczędnego gospodarowania materiałami i energią oraz

pozyskiwania energii ze źródeł konwencjonalnych i odnawialnych. Pracownicy Instytutu gwarantują studentom rzeczowe i bezpłatne konsultacje, zarówno podczas studiów, jak i w pracy zawodowej. To tutaj młodzi ludzie mają szansę na realizację swoich zainteresowań w specjalnościach: urządzenia sanitarne, zaopatrzenie w wodę, unieszkodliwianie ścieków i odpadów oraz inżynieria ekologiczna.

FOT. Z WYDZIAŁU

Mogą zdobyć wiedzę inżynierską i magisterską, niezbędną do ubiegania się o uprawnienia do projektowania i kierowania budową obiektów, sieci i instalacji sanitarnych. Mogą także odbyć studia doktoranckie”.

Promocja kierunku *inżynieria środowiska* jest prowadzona również poza Uczelnią. Pracownicy IIS uczestniczą nie tylko w Festiwalu Nauki czy Pikniku Urzędu Marszałkowskiego, ale też byli obecni na Targach Edukacyjnych w Sułchowie, akcji Absolwent w Gorzowie Wlkp., Targach Edukacyjnych w Polkowicach, Dniach Doradztwa Zawodowego w Wolsztynie, Targach Maturzystów w Lubsku i Żarach, Targach Edukacyjnych w Gubinie, Dniu Eksperymentatora w Nowej Soli, Dniu Ochrony Środowiska w Gorzowie i innych imprezach promocyjnych.

W marcu gośćmi Instytutu byli uczniowie z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 2 w Nowej Soli oraz LO nr 5 w Zielonej Górze. Wizyty były niezwykle udane. Przyszli studenci poznali metody analiz wody i gruntu, sprawdzili zastosowanie kamery termowizyjnej i wykonali badania mikroskopowe.

Ewa Ogiotda

Seminarium w Instytucie Inżynierii Środowiska Modelowanie przepływu wody w środowisku naturalnym i zurbanizowanym

17 marca 2015 r. w Instytucie Inżynierii Środowiska odbyło się seminarium pt. *Modelowanie przepływu wody*. Referat wprowadzający dotyczący szeroko pojętego modelowania procesów związanych z wodą w środowisku naturalnym i zurbanizowanym wygłosił przedstawiciel DHI Polska - Daniel Kieżun. Podczas seminarium pracownicy i studenci Instytutu mogli zapoznać się z ofertą oprogramowania komputerowego umożliwiającego realizację następujących zagadnień:

FOT. Z WYDZIAŁU

_modelowania przepływu w rzekach i sztucznych kanałach otwartych,
 _modelowania przepływu wód podziemnych,
 _modelowania zjawisk powodziowych,
 _modelowania zjawiska opad-odpływ ze zlewni zurbanizowanych,
 _modelowania warunków przepływu w sieciach wodociągowych i kanalizacyjnych,
 _systemów wspomagających ograniczanie strat wody,
 _modelowania procesów oczyszczania ścieków.

Następnie po krótkiej dyskusji na temat omawianych zagadnień, Daniel Kieżun poinformował zgromadzonych studentów o ogłoszonym konkursie na najlepszą pracę magisterską. Zgłaszana praca powinna zawierać treści w zakresie modelowania systemów zaopatrzenia w wodę oraz odprowadzania i oczyszczania ścieków przy użyciu oprogramowania DHI. Oczywiście, potencjalni dyplomanci otrzymają od firmy DHI licencję studencką oprogramowania niezbędnego do opracowania pracy.

Ireneusz Nowogoński

XI Konferencja Nowe kierunki rozwoju mechaniki oraz XXXVI Zjazd Delegatów PTMTS

W dniach 18-21 marca 2015 r. w Sarbinowie Morskim odbyła się *XI Konferencja „Nowe kierunki rozwoju mechaniki”* (NCRM 2015) oraz *XXXVI Zjazd Delegatów Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej* (PTMTS).

Delegatami Zielonogórskiego Oddziału PTMTS byli prof. dr hab. inż. **Piotr Alawdin** oraz dr inż. **Jacek Korentz** - Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska.

Konferencja została zainicjowana przez Oddział Koszaliński oraz Zarząd Główny PTMTS.

Tematyka konferencji:

_mechanika ośrodków ciągłych,
 _zmęczenie i mechanika pękania,
 _termomechanika,
 _biomechanika,
 _modelowanie w mechanice,

_FOT. Z WYDZIAŁU

_metody numeryczne w mechanice,
 _projektowanie optymalne i sterowanie,
 _mechanika materiałów,
 _zagadnienia stateczności i drgań,
 _zagadnienia interdyscyplinarne.

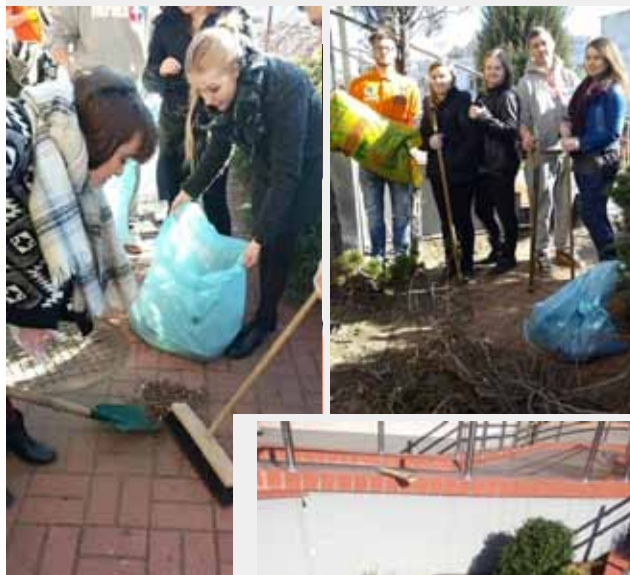
Streszczenia referatów konferencji NCRM 2015 zostały opublikowane w formie książkowej, część referatów umieszczono na płycie CD.

Na Zjeździe zostały wybrane nowe władze PTMTS na XXXVII kadencję, czterem członkom Towarzystwa została nadana godność członka honorowego PTMTS.

Piotr Alawdin

_Instytut Inżynierii Środowiska

18 marca 2015 r. przy siedzibie Instytutu Inżynierii Środowiska UZ odbyła się akcja *Niech znikną pety z naszej Planety*, zainicjowana przez członków oraz sympatyków Wydziałowego Koła Naukowego SKAMIENIALI. Miała ona na celu uprzątnięcie terenu oraz nasadzenie roślinności wokół budynku Instytutu. Informacja o planowanym przed-

sięwzięciu spotkała się z licznym odzewem studentów *inżynierii środowiska*. Na miejsce zbiórki zgłosiło się ponad 50 osób. Każdy z uczestników miał zapewniony sprzęt (łopaty, grabie, miotły, worki na śmieci) oraz niezbędne środki ochronne. Chętnych do pracy podzielono na grupy i sektory robocze.

W ten sposób studenci *inżynierii środowiska* powitali wiosnę i uczcili Dzień Ziemi. Wydarzenie spotkało się z aprobatą pracowników Instytutu oraz mieszkańców sąsiadujących budynków.

Aleksandra Szumańska

_FOT. Z WYDZIAŁU

Aktywny początek działalności Koła Naukowego „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej”

Rozwój zrównoważony jest pojęciem, które zdominowało dyskusję dotyczącą procesów zmian społecznych, gospodarczych i środowiskowych. Ważnym aspektem spójności społecznej jest humanizacja i dostępność przestrzeni zurbanizowanej. Pogłębione poznanie tej tematyki stało się podstawą działań grona studentów na kierunku *architektura i urbanistyka*, a inicjatywy podejmowane w ramach powołanego przez nich w styczniu 2015 r. Koła Naukowego o nazwie „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej”, są tego dowodem. Zurbanizowana przestrzeń publiczna jest miejscem spotkań i interakcji. Nawiązywane są tu kontakty społeczne wszystkich mieszkańców. Aby przestrzeń dobrze służyła rozwojowi lokalnej społeczności musi być przyjazna wszystkim, czyli dostępna dla każdego, bez względu na jego sprawność ruchową lub poznawczą. Taka przestrzeń jest konieczna do zapewnienia pełnej integracji pomiędzy jej użytkownikami. Dla projektantów niezwykle istotna powinna stać się koncepcja projektowania uniwersalnego (ang. *Universal Design*), rozumianego jako projektowanie dla wszystkich.

Odnosi się ona zarówno do przedmiotów, jak i budynków oraz ich otoczenia tak, by były użyteczne dla wszystkich ludzi w możliwie największym zakresie, bez potrzeby stosowania adaptacji lub specjalnego projektowania.

Zbadanie przestrzeni zurbanizowanej pod kątem jej dostępności było jednym z pierwszych zadań jakie postawili sobie przyszli architekci w trakcie warsztatów „Projektowanie Uniwersalne. Architektura (nie) dostępna?”. Terenem objętym badaniem były niemal wszystkie obiekty dydaktyczne oraz teren kampusu A. Uczestnicy warsztatów, poruszając się na wózkach inwalidzkich użyczonych przez Fundację Aktywnej Rehabilitacji z Zielonej Góry, mogli osobiście doświadczyć wszelkich ograniczeń uniemożliwiających swobodną komunikację oraz na własnej skórze odczuć potrzeby osób niepełnosprawnych ruchowo. Jazda wózkami po nierównych i wąskich chodnikach, pokonywanie wysokich krawężników, omijanie schodów oraz poruszanie się wewnątrz budynków były dla studentów często nie lada wyzwaniem. Trwają prace związane z opracowaniem „*Mapy Barrier Architektonicznych*” oraz dostępności obiektów i terenu kampusu A dla potrzeb osób z różnymi niepełnosprawnościami. Efekt badań i analiz będzie prezentowany na sesji posterowej podczas tegorocznego

Festiwalu Nauki w ramach prezentacji „*Aktywność dla wszystkich - projektowanie uniwersalne*”.

Kolejnym podjętym działaniem członków koła sięgającym dalej niż teren Kampusu A, były dwudniowe warsztaty architektoniczne *Krzyżówka zielonogórska. Humanizacja środowiska miejskiego - Zielona Góra*. Wyznaczonym obszarem problemowym było skrzyżowanie ulic: Lwowskiej, Podgórznej i Waryńskiego. Opiekę merytoryczną nad warsztatami objął prof. dr inż. arch. **Zbigniew Bać** we współpracy z pracownikami naukowo-dydaktycznymi Zakładów KAIU: Teorii i Projektowania Architektonicznego (dr inż. arch. P. Sobierajewicz, mgr inż. arch. M. Golański, mgr inż. arch. J. Juchimiuk oraz mgr arch. R. Dudzik), Teorii i Historii Urbanistyki oraz Ochrony Zabytków (dr inż. arch. A. Bazan-Krzywoszańska), jak również Sztuk Plastycznych i Wizualnych (mgr inż. arch. P. Kochański). Po wspólnej części analitycznej poprzedzonej wizją lokalną i wywiadami z użytkownikami tej przestrzeni przystąpiono do części konceptualnej, w trakcie której powstały 3 koncepcje przebudowy skrzyżowania: *Arch nad "i"* - *Pedestrian Level* (autorzy: stud. Kozik M., Kurmańska M., Popek A., Stugocka D., Szkop A., Ślimak M.), *Rondo Carnosa* (autorzy: stud. Aksamitowska A., Śmietanańska J., Zielonka B.) oraz *Archi a* (stud. Bukiewicz Ł., Chiari Arcia Y., Kaja M., Lewandowska E., Marek W., Pachut P., Równicka B., Syryca M., Wróblewicz J., Zapala M., Zarzycka P.). Uczestnicy warsztatów w części prezentacyjnej przedstawili swoje zaskakujące wizje, jak również wymienili się spostrzeżeniami w temacie kondycji przestrzennej tej części. Wśród zaproszonych do dyskusji gości był m.in.: dziekan WBAiIŚ, dr hab. inż. **Jakub Marcinowski**, prof. UZ, który objął patronat nad wydarzeniem. Patronatu udzieliły również Izba Architektów RP/Oddz. Zielona Góra oraz PAN - Komitet Architektury i Urbanistyki.

Warsztaty architektoniczne poza częścią projektową miały również rozbudowaną część wykładową poświęconą m.in. rozwojowi miasta Zielona Góra (mgr inż. arch. P. Kochański), współczesnym wyzwaniom urbanistyki i problemom miasta (dr inż. arch. A. Bazan-Krzywoszańska), o humanizacji przestrzeni (mgr inż. arch. M. Golański), psychologii środowiskowej oraz dostępnej i przyjaznej przestrzeni miejskiej użytkownikom (mgr inż. arch. J. Juchimiuk - opiekun Koła), a także minimalnej przestrzeni do życia w mieście, którą przybliżył zebrany litewski artysta Mantas Poderys. W tym miejscu warto nadmienić, iż członkowie Koła Naukowego zaangażowani są także w projekt artystyczny *Temporary Interactive Art Instalation*, którego autorem i koordynatorem jest wymieniony wcześniej artysta. Projekt tymczasowego pawilonu zbudowany z materiałów pochodzących z recydingu będzie zrealizowany we współpracy z BWA Zielona Góra i WBAiIŚ UZ na terenie lasu przy Kampusie B. Poza członkami Koła w tych artystycznych działaniach uczestniczyć będą również studenci ostatniego semestru studiów magisterskich kierunku *budownictwo*, pod opieką prof. Jakuba Marcinowskiego, zapewniając wsparcie przy projektowaniu i wykonaniu instalacji w ramach współpracy interdyscyplinarnej. Finalizacja współpracy w ramach działań artystyczno-architektoniczno-konstrukcyjnych przewidziana jest w tym roku akademickim

Członkowie Koła Naukowego studentów kierunku *architektura i urbanistyka* WBAiIŚ UZ „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej” działający przy Katedrze AIU, poza aktywnym udziałem w warsztatach i seminariach, konkursem na swoje logo (autor: P. Woszczalski, student III roku AIU), przygotowaniem pokazów oraz wystaw tematycznych na czerwcowy Festiwal Nauki planują również kilkudniowy

wyjazd studialny do Mediolanu na Wystawę Światową EXPO 2015, której tematyka wpisuje się w wyznaczone działania związane z rozwojem zrównoważonym i zrównoważoną architekturą. Więcej informacji o projektach Koła znajduje się na stronie internetowej Katedry AIU www.kaiu.uz.zgora.pl/koto_naukowe.

Justyna Juchimiuk
Michał Golański

Architektoniczne wizyty studialne - ARCHITOURS - CRS MOSIR ZIELONA GÓRA

Ponad 100 osób uczestniczyło w wizycie studialnej w zielonogórskim Centrum Rekreacji i Sportu przy ul. Sulechowskiej 41. Wizyta miała bezpośredni związek z kursowymi przedmiotami, w trakcie których studenci projektują wielkokubaturowe obiekty sportowe, przemysłowe oraz użyteczności publicznej. W obiekcie CRS studenci mieli okazję do analizy zastosowanych systemów konstrukcyjnych przekrycia hal wielkopowierzchniowych, organizacji imprez masowych, w tym rozwiązań trybun oraz problemów ewakuacji i zabezpieczeń przeciwpożarowych.

Uczestników przywitała **Marta Poźniak** - kierownik techniczny zespołu obiektów MOSIR Zielona Góra - przedstawiciel użytkownika obiektu CRS. Prof. dr inż. arch. **Zbigniew Bać** - kierownik KAIU WBAiIŚ UZ wprowadził obecnych w problematykę projektowania wielofunkcyjnych obiektów sportowych.

Oprócz studentów kierunku *architektura i urbanistyka* III roku studiów inżynierskich oraz I roku studiów magisterskich, w wizycie uczestniczyli również studenci kierunku *budownictwo* oraz pracownicy naukowo-dydaktyczni KAIU - Zakładu Teorii i Projektowania Architektonicznego - organizatorzy wizyty studialnej we współpracy z dziekanem WBAiIŚ UZ - dr hab. inż. **Jakubem Marcinowskim**, prof. UZ oraz z dyrektorem MOSIR - **Robertem Jagielowiczem**.

Poza tym uczestnicy mieli możliwość spotkania się z przedstawicielami Pracowni Projektowej ARCUS reprezentowanej przez mgr. inż. **T. Cichockiego** oraz Generalnego Wykonawcy - firmy Skanska. Założenie inwestycyjne - Centrum Rekreacyjno-Sportowego w Zielonej Górze zrealizowane zostało w systemie „Zaprojektuj i wybuduj”. Przewidziany zakres realizacji CRS obejmował kompleksowy projekt wielobranżowy i wykonanie obiektu wraz z kompletną technologią dla funkcji basenowej, wyposażenie i umeblowanie, jak również dostawę specjalistycznych urządzeń do strefy odnowy biologicznej oraz projekt aranżacji wnętrza. Ważną składową tego multidyscyplinarnego opracowania, w które zaangażowanych było około 100 projektantów, było zagospodarowanie całego terenu o powierzchni blisko 8 ha (system parkingów, zatoki autobusowe, place utwardzone, miejsca spotkań, ścieżki, chodniki oraz zieleń niska i wysoka).

Uczestnicy wizyty mieli możliwość zobaczenia zarówno części ogólnodostępnych: hali widowiskowo-sportowej na 6 tysięcy widzów, kilku poziomów trybun i strefy VIP, basenu, siłowni, części biurowo-socjalnej jak również tych związanych ze skomplikowaną technologią pływalni tj.: podbasenie, wentylatornie, stanowisko poboru próbek i uzdatniania wody, pompownie. Budynek wyposażony jest w systemy BMS. Zwrócono szczególną uwagę na problemy kształtowania widowni i zapewnienia optymalnych

FOT. Z WYDZIAŁU

warunków widoczności z każdego jej punktu, w tym także z miejsc przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych. Widownia zielonogórskiej hali ukształtowana z dwóch części stałych przedzielonych diazometą oraz trybuny składanej, wyróżnia się wśród podobnych obiektów w Polsce stworzeniem bardzo dobrych warunków dla uczestnictwa publiczności w wydarzeniach toczących się na arenie sportowej. Znakomicie też posłużyła jako materiał szkoleniowy dla studentów architektury. Konstrukcję hali tworzą stalowe dźwigary kratowe o rozpiętości ok. 50 m z przekryciem ze stropodachu lekkiego na konstrukcji z blachy trapezowej. Zwrócono uwagę na sposoby zapewnienia dobrej akustyki hali, poprzez zastosowanie odpowiednich materiałów wykończeniowych we wnętrzu oraz na system oddymiania z kłapami dymowymi, kurtynami dymowymi i otworami napowietrzającymi.

Podczas wizyty na trybunach hali widowiskowo-sportowej oraz w strefie VIP uczestnicy mieli okazję podpatrywać treningi sióstr Radwańskich - Agnieszki i Urszuli. Polskie tenisistki przygotowywały się od kilku dni do turnieju Polska-Szwajcaria, a miały się zmierzyć m.in. z Martiną Hingis. Nawierzchnia hali została specjalnie przygotowana do rozgrywek tenisowych - jest sztuczna, b. twarda, niepylna i demontowalna oraz - co istotne - „szybka”. Specjalnie na rozgrywki w obrębie pomostów technicznych oraz kratownic i trybun zamontowano kilkanaście kamer, które działając w tzw. systemie Hawk-Eye usprawniają rozstrzygnięcie kwestii spornych i umożliwiają weryfikację decyzji sędziów. Ten system jest wykorzystywany w Polsce dopiero po raz drugi, a jego montażu i instalacji podjęta się londyńska firma. Na terenie CRS poza halą widowiskowo-sportową mieści się hala basenowa wraz z rozbudowanym zespołem relaksacyjno-zabiegowym (SPA), zespół sal do fitnessu, si-

łownia, boisko do squasha oraz przestrzeń do zabaw dla dzieci oraz część biurowo-socjalna.

Halę basenową stanowi kompleks kilku basenów: rekreacyjny, sportowy o dł. toru 25 m, dwie zjeżdżalnie - szeroko torowa i tzw. cebulowa (o dł.90 i 210 m), jacuzzi oraz plaża na balkonie z dostępem do restauracji. Konstrukcję hali basenowej tworzą stalowe dźwigary kratowe w układzie wieloprzęstowym, z pasem górnym płaskim i dolnym w kształcie łuku. Przekrycie stanowi stropodach lekki na konstrukcji z blachy trapezowej z warstwą dolną ze specjalnej folii zapewniającej właściwe warunki akustyczne. Ze względu na występowanie w przestrzeni hali basenowej oparów substancji chemicznych służących uzdatnianiu wody basenowej (w tym także soli) i możliwość osadzania się ich na powierzchniach stalowych, dźwigary zabezpieczono przez pokrycie odpowiednimi powłokami malarskimi, w tym także przeciwpożarowymi, na co zwrócono uwagę studentom.

Przedstawicielka użytkownika obiektu, Marta Pożniak poinformowała zebranych o planach na przyszłość dot. rozbudowy CRS o halę do tenisa. Spotkanie zakończyło się wspólnym zdjęciem licznej grupy uczestników z zaproszonymi gośćmi.

Kolejnym obiektem użyteczności publicznej w ramach „ARCHITOUR -ZIELONA GÓRA” będzie Lubuski Teatr i jego zaplecze.

Justyna Juchimiuk
Rafał Dudzik
Michał Golański

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

Współpraca z firmą Perceptus Otwieramy się na bezpieczeństwo

9. kwietnia 2015 r. w nowo otwartym Parku Naukowo-Technologicznym w Nowym Kisielinie odbyła się bezpłatna konferencja pt. *Otwieramy się na bezpieczeństwo*. Podczas konferencji oficjalnie zainaugurowano współpracę pomiędzy Uniwersytetem Zielonogórskim a Centrum Badawczo-Rozwojowym Perceptus, działającym w Parku Naukowo-Technologicznym UZ. Potwierdzeniem inauguracji było także podpisanie listów intencyjnych pomiędzy Centrum Badawczo-Rozwojowym Perceptus S.A. a Wydziałem Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji oraz Wydziałem Ekonomii i Zarządzania.

Oprócz podpisania listu intencyjnego spotkanie było poświęcone prezentacji przedstawicieli firm: Symantec, Dell, a także Utimaco. Wszystkie wystąpienia odnosiły się do niezwykle ważnego obszaru informatyki jakim jest szeroko rozumiane bezpieczeństwo systemów informatycznych stosowanych obecnie min. w sektorze bankowym, w firmach ubezpieczeniowych, w jednostkach samorządu terytorialnego, a także w ramach wielu resortów rządowych np. sprawiedliwości czy na rynku przetwarzania danych medycznych w formie cyfrowej.

Przedstawiano wiele współczesnych aspektów bezpieczeństwa. Zarówno na poziomie biznesowym oraz na płaszczyźnie problemów pojawiających w szeroko rozumianej administracji publicznej.

Należy nadmienić, że dane podlegające specjalnej ochronie to nie tylko hasła PIN do kart płatniczych, czy

FOT. Z WYDZIAŁU

numery PIN do telefonów komórkowych, ale także dane pacjentów, dane bankowe, klucze dostępowe. Wiele tego typu informacji obecnie jest przesyłanych wyłącznie drogą cyfrową. Niestety zbyt często nawet nie jesteśmy świadomi, jak łatwo można się narażić na utratę takich danych. A tym samym nieświadomie przyczynić się do pomniejszenia bezpieczeństwa stosowanego systemu informatycznego.

W ramach wystąpień prelegenci omawiali zagadnienia odnoszące się do zagrożeń jakie niosą ze sobą współczesne rozwiązania informatyczne. Wiele uwagi poświęcono też aspektom bezpiecznego przechowywania danych.

W ramach konferencji odbył się także panel dyskusyjny z przedstawicielami Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zarządem Parku Naukowo-Technologicznego oraz Urzędu Miasta i Urzędu Marszałkowskiego, podczas którego wymieniano uwagi i dyskutowano o problemach jakie napotykamy w obecnej rzeczywistości miasta Zielona Góra oraz województwa lubuskiego.

Podpisany list intencyjny z pewnością przyniesie wiele korzyści wszystkim stronom współpracującym w zakresie bezpieczeństwa. Obecny rozwój technologii informatycznych oraz ich powszechność wymaga zwrócenia uwagi na aspekty związane z bezpieczeństwem, nie tylko w zakresie biznesowym, ale także edukacyjnym. Z pewnością podjęta inicjatywa pozwoli na szerszą dyskusję w ramach procesu dydaktycznego nad problemami bezpieczeństwa nie tylko na poziomie teoretycznym, ale również praktycznym.

Opracowanie
Marek Sawerwain

INSTYTUT STEROWANIA I SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

Seminaria Naukowe semestr letni 2014/2015

W semestrze letnim 2014/2015, w miesiącach luty, marzec oraz kwiecień zrealizowane zostały następujące wystąpienia naukowe w ramach seminarium naukowego Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych:

26.02.2015 Małgorzata Kołopieńczyk, dr inż., IIE, WEIT, UZ, Metody redukcji wykorzystania zasobów sprzętowych w strukturach FPGA poprzez zastosowanie wbudowanych bloków pamięci

05.03.2015 Wojciech Zając, dr inż., IIE, WEIT, UZ, Techniki cyfrowego przetwarzania sygnału w transmisji danych wizyjnych i wspomaganii wnioskowania medycznego

12.03.2015 Bartłomiej Sulikowski, dr inż., ISSI, WEIT, UZ, Zastosowanie podejścia 2D do badania stabilności i stabilizacji systemów z dynamiką przestrzenną i czasową

19.03.2015 Lothar Seybold, mgr inż., Head of Research and Development RAFI GmbH & Co. KG, Predictive Fault-Tolerant Control Strategies for Modern Production Systems

26.03.2015 Marek Sawerwain, dr inż. ISSI, WETI, UZ, Zastosowanie qutritów w kwantowym algorytmie rozwiązywania układu równań liniowych

09.04.2015 Andrzej Czajkowski, mgr inż. ISSI, WETI, UZ, Synteza układów sterowania tolerujących uszkodzenia z wykorzystaniem dynamicznych sieci neuronowych

16.04.2015 Jerzy Konorski, dr hab. inż., Katedra Teleinformatyki, Wydział Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki Politechniki Gdańskiej, Cooperative Security in Wireless Networks

23.04.2015 Andrei Karatkevich, dr hab. inż., IIE, WEIT, UZ, Petri Nets in Design of Logical Control Algorithms

30.04.2015 Anna Pławiak-Mowna, dr inż., IIE, WEIT, UZ, Urządzenia medyczne i technologia informacyjna w ochronie zdrowia

Seminaria odbywały się w sali konferencyjnej Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych (budynek A-2, sala 412, ul. prof. Z. Szafrana 2) o godzinie 10:45. Seminaaria prowadził prof. dr hab. Roman Gielerak.

Opracowanie
Marek Sawerwain

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

Dni Języków Obcych na Uniwersytecie Zielonogórskim

W dniach 14 i 15 kwietnia br. w Instytucie Neofilologii i Instytucie Filologii Germańskiej miała miejsce pierwsza edycja Dni Języków Obcych. Organizatorkami wydarzenia były dr Ewa Tichoniuk-Wawrowicz z Zakładu Filologii Romańskiej, dr Małgorzata Karczewska z Katedry Filologii Angielskiej oraz mgr Johanna Hinz z Zakładu Literatury i Kultury Krajów Niemieckiego Obszaru Językowego, którym pomagali pracownicy i studenci obu Instytutów.

W założeniu wydarzenie to miało zintegrować pracowników i studentów kierunków neofilologicznych naszego Uniwersytetu, a także wypromować je wśród uczniów szkół i zaznajomić ich z językową ofertą UZ. Aby osiągnąć te cele, w trakcie Dni została zorganizowana krajowa konferencja naukowa zatytułowana *Język w świecie świat w języku*. W jej trakcie swoje referaty przedstawiło 24 prelegentów, wśród których znaleźli się zarówno pracownicy, jak i studenci czterech Uniwersytetów: Zielonogórskiego, Śląskiego, Łódzkiego i im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Tematy wystąpień związane były z szeroko pojętą różnorodnością języków i kultur świata.

Konferencję otworzyli dziekani Wydziału Humanistycznego: dr hab. Sławomir Kufel, prof. UZ oraz dr hab. Jarosław Dudek, prof. UZ. Słowo komentarza wygłosili również prof. dr hab. Andrzej Ksenicz, dyrektor Instytutu Neofilologii oraz prof. dr hab. Cezary Lipiński, zastępca dyrektora Instytutu Filologii Germańskiej. Dr Sonia Szramek-Karcz z Uniwersytetu Śląskiego, kierownik projektu „NNB project”, w prelekcji *Strategie osiągnięcia wielojęzyczności w rodzinach nienatywnie bilingwalnych* przybliżyła zagadnienia związane z wprowadzaniem kolejnych języków nietnicznych w ramach tzw. sztucznej wielojęzyczności. Z kolei Beata Rosiek (UŚ, NNBproject.eu) w swoim referacie omówiła efektywność metody Assimil. O tajnikach pracy tłumacza przysięgłego w wystąpieniu *Tłumacz przysięgły: notariusz czy Google Translator?* opowiedziała Katarzyna Fligier, tłumacz przysięgły języka francuskiego. Mgr Jonathan Chumas (UZ) w prezentacji *Varieties of English around the world* przybliżył różne odmiany języka angielskiego, mgr Emilia Antończak (UZ) zaś pochyliła się nad językiem pirahã, stanowiącym ze względu na swoją specyfikę wyzwanie dla lingwistów. Artur Zaręba (UŁ) zaznajomił z kolei słuchaczy z pojęciami związanymi ze sferą seksualności w tekstach utworów muzyki disco polo i bułgarskiej czatga. Natomiast Beata Mucha (UZ) omówiła kulturowe elementy w nauczaniu języków obcych, a Anna Kwiatkowska (UZ) przedstawiła specyfikę *ponglish*. Klaudia Chalczyńska (UŁ)

zaprezentowała sposoby tłumaczenia imiesłówow przy-słówkowych na język bułgarski na przykładzie tłumaczenia książki Andrzeja Stasiuka *Jadąc do Babadag*; zaś dr Małgorzata Karczewska (UZ) w prelekcji *Miłość to więzy, miłość to wojna: kognitywny obraz miłości w polskiej, angielskiej i włoskiej frazeologii* opisała sposoby mówienia o końcu związku w tych trzech językach. Dr Wolfgang Brylla (UZ) w prezentacji *Die Sprache des Schlagers - język kiczu?* przedstawił fenomen popularnych niemieckich szlagierów z XX i XXI wieku, a Agnieszka Równanek (UZ) przeanalizowała nabywanie i kształtowanie systemu językowego u dzieci. Beata Dąbrowska (UZ) w referacie *Trzewia „Hrabiego Monte Christo”: Umberto Eco o tłumaczeniu Dumasa* pochyliła się nad traduktologiczną refleksją włoskiego semiologa. Natomiast mgr Mateusz Mietlicki i Filip Skibiński (UZ) wnikliwie przedstawili znaczenie i wpływ tłumaczenia Biblii Martina Luthera na język i kulturę niemiecką.

Kolejny dzień DJO rozpoczął się konkursem wiedzy o krajach Europy i Ameryki Północnej dla uczniów liceów i gimnazjów. Nagrody dla uczestników ufundowali: PGNiG Oddział w Zielonej Górze, Wydawnictwo Nowela, Lubuski Teatr w Zielonej Górze, Ośrodek Nauczania Języków Obcych JAGO, a także Parlament Studencki UZ. Zwycięzcą konkursu zostali uczniowie Zespołu Szkół Akademickich w Zielonej Górze, drugie miejsce zajęła drużyna z VII Li-

ceum Ogólnokształcącego, a trzecie - uczniowie V Liceum Ogólnokształcącego. Wyróżnienia zdobyli uczniowie Gimnazjum w Drzonkowie i Gimnazjum z Zespołu Szkół Katolickich w Zielonej Górze.

Uczniowie uczestniczyli również w wykładach oraz w ludycznych warsztatach języka niemieckiego Deutschwagen prowadzonych przez Justynę Wichłacz, *Niemiecki na wesoło: no jasne, że klar.* W przerwach między zajęciami uczestnicy mogli podziwiać witraże autorstwa Anny Kwiatkowskiej, studentki III roku filologii angielskiej, która zorganizowała wystawę pt. *Pejzaż malowany na szkle.*

Część konferencyjną drugiego dnia otworzył mgr Zbigniew Adaszyński (UZ) prelekcją *Linia jest kropką, która poszła sobie na spacer. Nie wiesz, że jesteś artystką, która zaktywizowała i kreatywnie ożywiła liczne audytorium.* Dr Witold Kowalski (UZ) w prezentacji *Nie tylko Indila: o obecnej popularności języka i kultury francuskiej w kulturze masowej* wykazał zaś, jak żywotne i stale obecne w kulturze jest francuskie dziedzictwo, a mgr Witold Jacek Kędziora (UZ) opowiedział o językowych i kulturowych *qui pro quo*, jakich możemy doświadczyć w Europie. Barbara Curzytek (UAM) omówiła współczesne latynoamerykańskie odmiany języka hiszpańskiego, natomiast Karolina Kielin (UZ), w wystąpieniu *Języki obce jako narzędzie ułatwiające proces podróżowania* podzieliła się doświadczeniami z własnych podróży. Agata Ratajczak (UZ) przedstawiła rozważania dotyczące odzwierciedlenia stosunków społecznych w języku, Borys Róg (UZ) wnikliwie omówił charakterystykę stylu prozy Ernesta Hemingwaya, zaś Agnieszka Wójcik (UZ) przeanalizowała gatunki literackie w *Opowieściach kanterberyjskich* jako narzędzia do przedstawienia różnych aspektów średniowiecznego społeczeństwa.

Dni Języków Obcych rzeczywiście pozwoliły na integrację filologicznego środowiska akademickiego Zielonej Góry i innych ośrodków, a także nawiązanie kontaktów ze szkołami, których uczniowie mieli okazję sprawdzić swoją wiedzę, wygrać nagrody, ale także wystąpić referatów naukowych i poznać realia uniwersyteckie.

W kolejnym roku akademickim planowana jest druga edycja Dni Języków Obcych.

Małgorzata Karczewska
Ewa Tichoniuk-Wawrowicz

Studentki filologii rosyjskiej UZ podbijają Azję Środkową

Swoją przygodę z językiem rosyjskim rozpoczęłam już w gimnazjum. Tam, uczęszczając na dodatkowy wolontariat, poznałam rosyjskie literki i tak zaczęła się moja fascynacja tym językiem. Nigdy nie planowałam studiowania języka rosyjskiego, jednak bardzo się cieszę, że trafiłam właśnie na ten kierunek studiów. Aktualnie jestem na pierwszym roku filologii rosyjskiej studiów drugiego stopnia.

Na początku tego roku dowiedziałam się, że Biuro Karier poszukuje pięciu dziewczyn, które znają język rosyjski. Osoby te oprócz znajomości języka rosyjskiego powinny wykazywać się komunikatywnością, asertywnością i dobrym przystosowaniem do nowych, innych warunków życia. Kiedy po raz pierwszy nasza pani promotor, prof. dr hab. Małgorzata Łuczyk, poinformowała nas o możliwości wyjazdu na staż językowy do Tadżykistanu, w ogóle nie

1

2

4

3

5

- 1 DUSZANBE PLAZA, NAJWYŻSZY BUDYNEK W MIEŚCIE (24 PIĘTRA)
- 2 NA PIERWSZYM PLANIE KAROLINA KRAWCZYK (III FR)
- 3 BARBARA OSTROGA (I FR UM) I AGATA GONCIARZ NA TLE POMNIKA ZAŁOŻYCIELA MIASTA DUSZANBE, ISMONILA SOMONI
- 4 DZIEWCZYZNY NA WYCIECZCE W GÓRACH
- 5 ARG W DUSZANBE

FOT. Z WYDZIAŁU

byłam nim zainteresowana. Jednak po rozmowie z chłopakiem i rodziną stwierdziłam, że szansa zwiedzenia tak dalekiego kraju jest unikalna i jednorazowa, dlatego zdecydowałam się na wyjazd. Po rozmowie z przedstawicielką firmy Schiever z Poznania wiedziałyśmy już mniej więcej, co nas czeka. Zostałyśmy poinformowane, że zamieszkamy z tadżycką rodziną i będziemy obserwować ich nawyki konsumenckie i zwyczaje, a naszym zadaniem będzie sporządzenie raportu, mającego na celu pomoc w realizacji projektu - otwarcia sklepu w Duszanbe (stolicy Tadżykistanu). Nasze badania mają przyczynić się do adekwatnego i kompleksowego zaopatrzenia sklepu w artykuły nie tylko spożywcze, ale także sprzęt gospodarstwa domowego i tekstylia.

Z pięciu zaofiarowanych miejsc skorzystały cztery osoby. Reszta być może zrezygnowała, obawiając się zbyt dużej przepaści kulturowej, bądź martwiąc się o swoje bezpieczeństwo (wojna w sąsiednim Afganistanie). Do Tadżykistanu wyjechały cztery dziewczyny - trzy z Zielonej Góry: ja (Barbara Ostroga, I FR, II st.), Karolina Krawczyk (II FR, I st.) oraz absolwentka naszej uczelni - Agata Gonciarz, która także ukończyła filologię rosyjską. Czwartą osobą była Aleksandra Rybicka, studentka filologii rosyjsko-angielskiej z Poznania. Staż odbywał się w dniach 19.02-23.03.2015 r.

Przed przybyciem do stolicy Tadżykistanu nie wiedziałyśmy, że miasto jest położone w dolinie, a z każdej strony otoczone pięknymi górami. Tadżykistan jest krajem leżącym w Azji Środkowej ze stolicą w Duszanbe, w którym właśnie odbyłyśmy nasz staż. Tadżykistan nie ma dostępu do morza. Niemal całą jego powierzchnię zajmują góry. Ponad

połowa terytorium leży powyżej 3000 m n.p.m. Centralną część kraju zajmują Góry Ałajskie z głównymi pasmami Gór Turkiestańskich, Gór Zafarszańskich, Gór Hisarskich i Gór Ałajskich. Na południowym wschodzie rozciągają się góry Pamir. Dzięki naszemu opiekunowi dwa razy udało nam się w owe góry wybrać.

Tadżykistan to kraj islamski: 96,7 proc. ludności stanowią islamiści, pozostałe 3,3 proc. to wyznawcy prawostawia oraz ateści, katolików tam nie ma. Nigdy wcześniej nie miałyśmy tak bezpośredniego kontaktu z wyznawcami zupełnie innej religii. Przyznam szczerze, że z początku obawiałam się tego, że będę przeszkadzać rodzinie podczas odprawiania przez nich modłów, jednak okazało się, że każda z nas trafiła do niepraktykującej rodziny. Wiemy jednak, że niektórzy bardzo bezwzględnie przestrzegają wszelkich reguł, pięć razy dziennie udają się do meczetu, gdzie kobiety mają wstęp wzbroniony, aby modlić się w gronie innych muzułmanów. Każdy wierny jest zobowiązany do odprawiania modlitw w zgromadzeniu. Tradycja mówi, iż modlitwa ofiarowana w zgromadzeniu jest warta dwadzieścia siedem razy więcej niż składana indywidualnie. Raz w roku każdy muzułmanin uczestniczy w święcie Ramadan - które zobowiązuje do pokuty od świtu do nocy. 21-letnia dziewczyna, z którą mieszkalam, opowiadała, że dwa razy udało jej się wytrzymać w tej wstrzeźliwości od pokarmów i wszelkich napojów. Islamiści zwykli też mówić, że Bóg, w którego my wierzymy, jest też ich Bogiem, tyle że my nazywamy go inaczej.

Tadżykistan jest jednym z najbiedniejszych krajów WNP (Wspólnota Niepodległych Państw, zrzeszająca byłe republiki Związku Radzieckiego), rozwinięty jest jedynie przemysł włókienniczy i spożywczy.

Warte odwiedzenia w Duszanbe jest nowoczesne Muzeum Narodowe. Jest ono naprawdę imponujące. W ogromnym, trzykondygnacyjnym budynku pokazano historię kraju od starożytności po dzień dzisiejszy. Oprócz tego w Tadżykistanie można zwiedzić zoo, ogród botaniczny oraz spróbować np. kuchni gruzińskiej bądź ukraińskiej w jednej z licznych restauracji w centrum miasta. Tadżykistan graniczy z czterema państwami: na północy z Kirgistanem, na wschodzie z Uzbekistanem, na południu z Afganistanem, a na wschodzie z Chinami.

Wizja mieszkania u obcej rodziny początkowo wydawała nam się szalona, ale powiadomiono nas, że wszystkie rodziny, biorące udział w projekcie są rodzinami zaprzyjaźnionymi z firmą Schiever i jej współpracownikami - niektórzy byli nawet członkami zespołu firmy. Nasz staż trwał miesiąc, a wrażenia były niezapomniane. Tadżycka ludność jest narodem bardzo życzliwym i gościnnym. Nie przypuszczaliśmy, że tak szybko zasymilujemy się w nowym miejscu, a rodzina potraktuje każdą ze stażystek jak członka swojej rodziny.

Każda z nas trafiła do jednej z czterech wybranych rodzin. Rodziny wybrał pan Tomasz Rudnicki, autor projektu i nasz opiekun w Tadżykistanie. Karolina, jako jedyna trafiła do rodziny rosyjskiej, reszta z nas znalazła się w rodzinach tadżyckich, jednak nie miałyśmy żadnych problemów z komunikacją, gdyż wszyscy członkowie rodzin bardzo dobrze znali język rosyjski. Już pierwszego dnia nasz opiekun zabrał nas na przejażdżkę po centrum miasta i opowiedział trochę o tamtejszej kulturze. Z jego opowieści dowiedzieliśmy się na przykład, że dla tadżyckiej ludności czas i prawo są pojęciami względny. W Duszanbe nikt się nie

spieszy, ludzie nie myślą o przyszłości, żyją chwilą i dniem dzisiejszym. Potwierdzeniem tej tezy były dla nas zakupy w osiedlowym sklepiku, kiedy to sprzedawca kazał czekać na siebie godzinę. Mimo że teoretycznie czas otwarcia sklepu upłynął, sprzedawca pojawił się trzydzieści minut później, a przez następne trzydzieści minut pił kawę, beztrudnie gawędząc przy tym ze znajomym. Zostałyśmy zmuszone poszukać innego sklepu. Podobnych historii było wiele.

Nasza wycieczka do Tadżykistanu, która dostarczyła nam niezapomnianych wrażeń, odbyłaby się, gdybyśmy nie były studentkami *filologii rosyjskiej* UZ. Wyjazd był owocny i bardzo dla nas korzystny, zyskałyśmy bowiem doświadczenie zawodowe w zakresie badania rynku, nawiązałyśmy nowe kontakty, zyskałyśmy „drugą rodzinę”. A także rozwinęłyśmy się pod względem interpersonalnym. Tym samym wyjazd umożliwił nam praktyczne wykorzystanie języka rosyjskiego, co dla nas, studentek *filologii rosyjskiej*, było niezwykle cenne.

Barbara Ostroga
Karolina Krawczyk

„Gott ist tot”

Wykład dr. Tomasza Turowskiego pt. *Nihilistyczna destrukcja wartości. Konsekwencje śmierci Boga* rozpoczął

DR. T. TUROWSKI (20.04.2015) FOT. D. NOWAK Z WYDZIAŁU

20 kwietnia 2015 r. pierwszą edycję Zielonogórskiego Festiwalu Filozofii. O zainteresowaniu wykładaną tematyką świadczyła wypełniona słuchaczami aula H w Collegium Neophilologicum w Kampusie B oraz podjęta po prelekcji dyskusja.

Pojęcie „Bóg” u Fryderyka Nietzschego zawiera w sobie wszystkie dotychczasowe ludzkie wierzenia i idee. W dziele z roku 1882 pt. *Wiedza radosna* autor włożył w usta człowieka oszalałego oświadczenie: „Gott ist tot” („Bóg umarł”), stwierdzenie uzasadnił pytaniem: *Czemże są jeszcze te kościoły, jeśli nie są grobowcami i pomnikami Boga?* Sens całej wypowiedzi człowieka oszalałego jest interpretowany przez chrześcijan jako opis ich zmarłego i zmartwychwstałego Boga. Nietzsche pozostawił swoim czytelnikom nihilizm i martwego Boga, wskazując jednocześnie drogi przewyciężenia tego stanu. Kiedy moralność chrześcijańska umarła razem z Bogiem, dało to ludziom szansę na sformułowanie nowych wartości. Ważne jest, aby w powstałej pustce nie przyjmować postawy zniechęcenia

i rezygnacji, ale stworzyć sobie nowy świat, tworząc swoje wartości niezależne od religii i ideologii.

Nihilizm Nietzschego jest optymistyczny ponieważ daje człowiekowi wolność, którą może zapełniać indywidualnymi wartościami. „Wola mocy” ma stanowić nową wartość. Ludzie, którzy będą tworzyć swoje życie od nowa, będą reprezentować nowe stadium egzystencji - nadczłowieka. „Śmierć Boga” jest motywacją dla ostatniego (nieukończoności) filozoficznego projektu Nietzschego, „przewartościowania wszelkich wartości”. Nietzsche głosił nieistnienie faktów. Istnieją tylko interpretacje, dlatego świat doczesny jest pozbawiony wartości. Ludzie nie żyją tak jak głośzą, dlatego konieczne jest przewartościowanie wartości. Wychodzi na to, że wszelkie wartości metafizyczne wynikające z Boga upadły wtedy, kiedy on stał się martwy.

Wartości stanowią wiodące perspektywy, którymi kierują się ludzie, i które określają ich działanie i myślenie. U Nietzschego nihilizm oznacza, że najwyższe wartości straciły wartość. W *Woli mocy* Nietzsche wyróżnił dwa rodzaje nihilizmu: nihilizm bierny (znużony) i nihilizm czynny (burzycielski). Nihilizm bierny cechuje stan współczesnego ducha europejskiego, w którym panuje przekonanie o braku sensu istnienia, o upadku dotychczasowych wartości i dewaluacji godności człowieka. Nihilizm czynny wyraża wzrost wolności ducha, jego potęgę i mocy, każdą wykładnię rzeczywistości postrzega jako tylko jedną z wielu możliwych opinii o świecie. To co dla nihilisty biernego jest powodem

zwątpienia, to dla nihilisty aktywnego jest wiedzą radosną. Nietzsche deklaruje swoją gotowość do wiary w Boga, pod jednym warunkiem, że będzie to Bóg, który potrafi tańczyć.

Po wykładzie padły m.in. takie pytania (stanowiące jednocześnie kanwę do dyskusji): Jak Nietzsche postrzegalby państwo Hitlera, i to, że ten wykorzystał jego filozofię? Kim jest, czy też kim ma być nietzscheański Nadczłowiek? Co będzie jeśli spotka się dwóch Nadludzi? Czy filozofia Nietzschego może nam pomóc w nadchodzących wyborach prezydenckich? Czy Nietzsche, zauważył, że poszukiwania sensu w filozofii jest założeniem istnienia sensu? Czy możemy oddzielić taniec od tańczącego? Czy Nietzsche był konserwatystą czy rewolucjonistą swoich czasów?

Jeden z dyskutantów przywołał rozmowę z przeszłości, w której został zapytany o to, „jak sobie daje radę z wiecznością i nieskończonością?” Odpowiedział, że „radzi sobie tak samo, jak krewetka w akwarium w Nowym Jorku daje sobie radę z pożarami w buszu australijskim. Albowiem w takim samym stopniu jego to dotyczy”.

Pod koniec spotkania dr Tomasz Turowski, stwierdził, że zależnie do nastroju, wciąż inaczej odczytuje teksty Nietzschego. I chociaż jest to denerwujące, uważa, że „tylko, to co drażni może się podobać”. Fryderyk Nietzsche to jest ktoś, kto trafia dokładnie w jego ból i jego tży. I to jest u Nietzschego doskonałe.

Danuta Nowak

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

27 marca 2015 r. studenci i pracownicy Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ zaprezentowali uczniom szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych praktyczne spojrzenie na matematykę. W imprezie promującej studia na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii wzięło udział ok. 300 uczniów.

Cały program został podzielony na dwie części. Prezentacje, podczas których wskazano na zastosowania matematyki oraz warsztaty, gdzie uczniowie sami mogli praktycznie stosować matematykę.

PREZENTACJE:

- ___ **Polski produkt przyszłości** (dr inż. Janusz Jabłoński)
- ___ **Jak powstaje chaos** (dr Tomasz Małolepszy)
- ___ **Złota proporcja - matematyczny język piękna** (dr Dorota Głazowska)
- ___ **Dlaczego matematyka?** (dr hab. Zbigniew Świtalski, prof. UZ)
- ___ **Gra w kropki i kreski** (dr Sebastian Czerwiński)
- ___ **Współpraca WMiE z firmami i uczelniami**

WARSZTATY:

- ___ **Praktyczny warsztat analityka** (dr Jacek Bojarski, dr Maciej Niedziela)
- ___ **Matematyczna natura ekonomii** (dr Aleksandra Arkit, mgr Grzegorz Arkit)

___ **Bazy danych w trzech prostych krokach** (dr Florian Fabiś, dr Anna Fiedorowicz, dr Katarzyna Jesse-Józefczyk)

___ **Rola matematyki w ekonomii eksperymentalnej** (dr Krystyna Biątek, dr Joachim Syga, dr Ewa Synówka-Bejenka)

___ **Refleks matematyka** (dr Radostawa Kranz, dr Aleksandra Rzepka)

___ **O warsztatach Rola matematyki w ekonomii eksperymentalnej:**

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii gościł uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych wraz ze swoimi nauczycielami. Podczas tego spotkania chcieliśmy pokazać młodym ludziom matematykę z trochę innej, ciekawszej strony. Naszym celem było zobrazowanie znaczenia tej dziedziny nauki w życiu codziennym, a także zachęcenie uczniów do studiowania na naszym Wydziale.

W działania te zaangażowało się Studenckie Koło Naukowe Laboratorium Matematyczne „Paradoks”, które przygotowało warsztaty pod nazwą *Rola matematyki w ekonomii eksperymentalnej*.

Szczególnie w organizację warsztatów zaangażowali się członkowie koła - studenci III roku *matematyki*: **Justyna Gieroń, Marta Kozdraś, Rafał Pacuła, Mateusz Kubiak, Maciej Kubiak, Tomasz Wieczorek** oraz studentka pierwszego roku *dziennikarstwa* - **Dorota Kogut**.

Studenci obrali sobie za cel przekazanie uczniom wiedzy, którą sami niedawno zdobyli (kilka dni wcześniej uczestniczyli w szkoleniu przeprowadzonym przez pracowników Wydziału Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego w ramach projektu *Eksperyment jako metoda badawcza w funkcjonowaniu mechanizmów rynkowych*. Szkolenie to zostało sfinansowane ze środków Parlamentu Studenckiego Uniwersytetu Zielonogórskiego).

Pod kierunkiem opiekuna koła - dr Krystyny Biatek oraz dr Ewy Synówki-Bejenki i dr. Joachima Sygi staraliśmy się przygotować pokazy, które będą zarówno interesujące jak i zrozumiałe, a ich treść uświadomi uczniom, jak wielką rolę odgrywa matematyka w otaczającym nas świecie.

Tylko w tych warsztatach uczestniczyło blisko 90 osób. Byli to uczniowie z V Liceum Ogólnokształcącego w Zielonej Górze oraz uczniowie Gimnazjum nr 1 i Gimnazjum nr 2 z Nowej Soli wraz z opiekunami.

W pierwszej części warsztatów przeprowadzonych w sali ćwiczeniowej, pokazaliśmy naszym gościom, co to jest mądrość tłumy, jak kształtuje się cena równowagi rynkowej oraz czym jest niewidzialna ręka rynku. Do tego celu

uczniowie musieli między innymi wcielić się w rolę uczestników giełdy.

Druga część warsztatów, która odbywała się w sali komputerowej, poświęcona była tematowi aukcji. Po krótkim wprowadzeniu młodzież mogła sama wziąć udział w aukcjach, poznając przy tym ich charakter oraz zastanawiając się, jaką strategię w każdej z nich należy zastosować. Ta część przeprowadzona została przy pomocy serwisu LabSEE.com. Po zakończeniu symulacji aukcji przedstawione zostały strategie, które są najkorzystniejsze w przypadku każdej z nich, a uczniowie przekonali się, czy spisali się dobrze w roli licytujących.

Warsztaty miały pokazać, że teoria nie zawsze idzie w parze z rzeczywistością, a jednym ze sposobów weryfikacji teorii jest metoda eksperymetalna. Ponadto chcieliśmy uświadomić uczestnikom naszych pokazów, że pomimo zastosowania przez nas prostych modeli, ekonomia opiera się na zaawansowanej matematyce.

Mamy nadzieję, że choć w niewielkim stopniu udało nam się spełnić te założenia. Liczymy także, że wzbudziliśmy w uczniach ciekawość do dalszego zagłębiania się w zna-czenie matematyki w dziedzinie ekonomii.

*Maciej Kubiak
III rok matematyki
Studenckie Koło Naukowe Laboratorium Matematyczne
„Paradoks”*

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Wręczenie nominacji profesorskiej dr hab. inż. Elżbiecie Krasickiej-Cydzik

23 kwietnia 2015r. w Pałacu Prezydenckim, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski wręczył 57 aktów nominacyjnych nauczycielom akademickim oraz pracownikom nauki i sztuki. Wśród nominowanych znalazła się dr hab. inż. Elżbieta Krasicka-Cydzik, prof. UZ - kie-

rownik Zakładu Inżynierii Biomedycznej. Pani Profesor serdecznie gratulujemy i życzymy wielu sukcesów.

Agnieszka Mackiewicz

Uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria produkcji

Wydział Mechaniczny Uniwersytetu Zielonogórskiego decyzją Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych z 30 marca 2015 r. otrzymał

uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria produkcji.

W związku z otrzymaniem powyższej decyzji oraz przyznanych uprzednio uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn, Wydział Mechaniczny Uniwersytetu Zielonogórskiego planuje utworzenie studiów doktoranckich o kierunku inżynieria produkcji i eksploatacji maszyn począwszy od roku akademickiego 2015/2016.

*Justyna Patalas-Maliszewska,
prodziekan ds. nauki Wydziału
Mechanicznego*

Central European Conference on Regenerative Medicine w Bydgoszczy

FOT. Z WYDZIAŁU

W dniach 14-15 marca 2015 r. dr inż. Agnieszka Kaczmarek-Pawelska oraz dr inż. Katarzyna Arkusz reprezentowały Zakład Inżynierii Biomedycznej na 1st Central European Conference on Regenerative Medicine, która odbyła się w Bydgoszczy. W konferencji uczestniczyło wielu światowej sławy prelegentów, wśród nich prof. Maria Z. Siemionow, prof. Samy

L. Habib, prof. Michael Gelinsky. W trakcie konferencji prowadzono wiele niezwykle interesujących debat i dyskusji na temat innowacyjnych osiągnięć naukowych w dziedzinie medycyny regeneracyjnej, inżynierii tkankowej i nowoczesnych biomateriałów. Reprezentantka Zakładu IB - dr inż. Katarzyna Arkusz została nagrodzona za najlepszą prezentację w sesji młodych naukowców. Tytuł nagrodzonego wystąpienia: Ti/TiO₂ Nanotube platform for the electrochemical detection of tumor necrosis factor (TNF) (K. Arkusz, E. Krasicka-Cydzik).

Katarzyna Arkusz

III Międzynarodowy Kongres Profesjologiczny - PROFERG 2015

Instytut Inżynierii Bezpieczeństwa i Nauk o Pracy Uniwersytetu Zielonogórskiego, Polskie Towarzystwo Profesjologiczne oraz Polskie Towarzystwo Ergonomiczne (oddział Zielona Góra), w dniach 22-23 czerwca 2015 r. organizują III Międzynarodowy Kongres Profesjologiczny - PROFERG 2015. Z uwagi na potrzebę przeanalizowania problemów związanych z procesami profesjonalizacji kadr pracowniczych i profesjonalnego funkcjonowania organizacji w złożonych współczesnych uwarunkowaniach, hasłem przewodnim niniejszego przedsięwzięcia jest *Profesjologia i Ergonomia w kontekście nauk o pracy*. Cele Kongresu skoncentrowane zostały na analizie: zagadnień teoretycznych nauk o pracy w zakresie problemów profesjologicznych i ergonomicznych; zmieniających się potrzeb gospodarki w zakresie kadr pracowniczych; możliwości ergonomicznego doskonalenia środowiska pracy i pracowników; organizacji w zakresie możliwości kształtowania potencjału zawodowego pracowników; możliwości zdynamizowania i urealnienia rynku pracy i organizacji (zakładu pracy).

Wyodrębniono następujące obszary problemowe Kongresu:

1. Nauki o pracy wobec potrzeb kształtowania aktywności pracowniczej i organizacji,
2. Gospodarka i jej wymogi wobec kapitału intelektualnego i społecznego,
3. Przygotowanie kadr dla rozwijającej się gospodarki,
4. Ergonomiczne kształtowanie środowiska pracy,
5. Zintegrowane bezpieczeństwo środowiska,
6. Rozwój zawodowy pracowników oraz ich dążenie do kariery,
7. Wspomaganie procesu rozwoju potencjału zawodowego pracowników,
8. Rynek pracy i zatrudnienia wobec wyzwań społeczno-gospodarczych i cywilizacyjnych.

Szczegółowe informacje dotyczące Kongresu znajdują się na stronie internetowej:

www.proferg.iibnp.uz.zgora.pl

Serdecznie zapraszamy
Organizatorzy

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

Recenzja książki

Pedagogika wczesnoszkolna wobec zmieniających się kontekstów społecznych
redakcja naukowa M. Magdy-Adamowicz i I. Kopaczyńskiej
opublikowanej przez Wydawnictwo Adam Marszałek,
Toruń 2014, tom 1, ss.322, ISBN 978-83-7780-55-27

W połowie roku 2014 ukazała się praca zbiorowa pt. *Pedagogika wczesnoszkolna wobec zmieniających się kontekstów społecznych* pod redakcją naukową prof. UZ, dr hab. Marzenny Magdy-Adamowicz oraz dr Iwony Kopaczyńskiej.

Książka została opublikowana przez Wydawnictwo Adam Marszałek w Toruniu. Zaadresowana jest przede wszystkim do nauczycieli klas początkowych oraz studentów pedagogiki wczesnoszkolnej, którzy chcą wzbogacać swoją wiedzę oraz doskonalić się zawodowo i pracowników nauki zajmujących się tą subdyscypliną lub pokrewnymi¹. Recenzentami są prof. dr hab. Irena Adamek oraz prof. dr hab. Ewa Filipiak.

¹ M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska (red.), *Pedagogika wczesnoszkolna wobec zmieniających się kontekstów społecznych*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2014, s. 10.

Publikacja, licząca 332 strony, jest pracą zbiorową tekstów 19 autorów. Rozpoczyna się spisem treści oraz wprowadzeniem od redaktorek tomu. Zawiera 19 rozdziałów, podzielonych na 3 części, poruszających problematykę zmieniającej się edukacji wczesnoszkolnej, a raczej świata społecznego dzieci rozpoczynających naukę w szkole. Standardowo książka kończy się imponującą bibliografią oraz informacją o autorach.

Już we wstępie autorki podkreślają, iż obecnie mamy do czynienia ze zmieniającą się rzeczywistością, co zobowiązuje nauczyciela edukacji wczesnoszkolnej do podążania z duchem tych zmian. Komputeryzacja oraz media obecne już od urodzenia w życiu dziecka przechodzącego do szkoły, zmusza do refleksji dotyczących edukacji oraz do stałego podążania za kierunkiem jej zmian. Według autorek technologia cyfrowa oraz „możliwości przez nią stwarzane przenikają świat społeczny, a siła wzajemnych oddziaływań wytwarza obszary napięć, co inicjuje nowe kierunki poszukiwań badawczych”². Dlatego publikacja poświęcona jest naukowemu przemyśleniu dotyczącym edukacji młodszych dzieci, a jej celem jest zwrócenie uwagi na wpływ postępującej zmiany społecznej na pedagogikę wczesnoszkolną.

Wiele osób w dzisiejszych czasach nie zwraca uwagi na to, iż nauka w szkołach oraz sposób traktowania uczniów powinny być modyfikowane wraz z postępującymi zmianami w świecie otaczającym dziecko. Jak zostało podkreślone we wstępie: „Zbyt często bowiem, mimo świadomości podlegania oddziaływaniom zmieniającej się rzeczywistości, w edukacji dzieci obecne są schematyczne, stereotypowe i nieadekwatne rozwiązania”³. Przez brak indywidualnego podejścia do rzeczywistości dziecka, zmiany w procesie jego rozwoju są bagatelizowane i nie brane pod uwagę jako punkt wyjścia do jego nauki szkolnej.

Pierwsza część niniejszej publikacji dotyczy teoretycznych rozważań na temat zmian zachodzących w edukacji wczesnoszkolnej a także w myśleniu o dziecku. Część ta zatytułowana jest „Pedagogika wczesnoszkolna w poszukiwaniu własnej drogi”. Składa się z 5 rozdziałów opracowanych przez takich autorów jak: Hana Lukasowa, Józefa Bałachowicz, Marzenna Magda-Adamowicz, Magdalena Piorunek oraz Jolanta Nowak. Rozdział pierwszy „Nowe wyzwania edukacji wczesnoszkolnej. Zwrot ku potencjałowi rozwoju” poświęcony jest wpływowi niektórych alternatywnych koncepcji pedagogicznych na rozwój edukacji wczesnoszkolnej. Hana Lukasowa oparła się na zmianie paradygmatu w pedagogice wczesnoszkolnej. Przedmiotem jej rozważań jest „pojęcie indywidualności dziecka w roli ucznia w edukacji wczesnoszkolnej i rozwój potencjału jego ‘ja’”⁴. Lektura tego rozdziału zwraca uwagę czytelnika na wytłuszczone treści, które pomagają w zrozumieniu tekstu

zwracającego największą uwagę na postrzeganie siebie samego przez dziecko. Nieco inne zagadnienie podejmuje Józefa Bałachowicz w rozdziale zatytułowanym „Edukacja w klasach niższych - dyskursy, palące problemy i potrzeba zmiany”. Skupia ona swoją uwagę przede wszystkim na potrzebie edukacji dziecka. Treści tutaj zawarte przybliżą problem, który ostatnimi czasy jest dość często podejmowany, a mianowicie - reformę oświatową, wprowadzającą obniżenie wieku rozpoczęcia edukacji szkolnej. Autorka podkreśla rolę szkoły w rozwoju podmiotowości dziecka, a w szczególności w kształtowaniu jego poczucia własnej wartości oraz sprawczości⁵. Kolejny rozdział „Kontestacja pedagogiki wczesnoszkolnej” autorstwa Marzenny Magdy-Adamowicz skoncentrowany jest odrzuceniu oraz zmianie dotychczasowego podejścia do edukacji, na potrzeby wyeksponowania nowych wartości, które mogą przynieść potrzebne obecnie zmiany. Autorka podkreśla, iż „kontestacje w pedagogice wczesnoszkolnej są konieczne i przyczyniają się do jej rozwoju”⁶. Dzięki temu na przestrzeni lat zmieniają się poglądy na edukację oraz następuje potrzebny rozwój edukacji wczesnoszkolnej. Kolejna współautorka publikacji - Magdalena Piorunek, w rozdziale zatytułowanym „Dziecko a świat zawodowy, czyli o nieobecnym polu eksploracji w pedagogice dziecka” analizuje problem obecności dziecka w świecie społeczno-zawodowym. Jej zdaniem dziecko już na etapie przedszkolnym i wczesnoszkolnym powinno być wprowadzane w świat pracy. Mimo że większość dzieci pytana jest o to kim będzie, gdy dorośnie, to nikt nie skupia się na tym, by kontekst rozwoju zawodowego był rozwijany już w trakcie wczesnej nauki w szkole. Zakończenie rozdziału najlepiej oddaje sens całego wyводу: „(...) nie idzie bowiem o przysłowiowe zabieranie dzieciom przywilejów dzieciństwa, ani zbyt wyprowadzanie ich ze świata zabawy do świata pracy, ale o przemyślane system oddziaływań, które stopniowo, z uwzględnieniem charakterystyki rozwoju intelektualnego na tym etapie, jego specyfiki i indywidualnego tempa, będą służyły otwieraniu się kilkulatek na stale zmieniający się świat społeczno-zawodowy”⁷. Ostatni rozdział autorstwa Jolanty Nowak pt. „Szkoła - nowe przestrzenie edukacyjne” podkreśla istotną rolę w naszym życiu jaką stanowi edukacja. Według niej szkoła powinna dostosowywać do zmieniającej się rzeczywistości oraz organizować edukację tak, by jednostka miała możliwość kształcić się poprzez każde doświadczenie życiowe. Zdanie, które z pewnością przykuje uwagę każdego czytelnika, w szczególności nauczyciela czy studenta pedagogiki wczesnoszkolnej to: „Edukację należy wypracować z zamkniętych klas szkolnych po to, aby stworzyć przestrzeń zarówno do pracy indywidualnej jak i zespołowej”⁸.

5 J. Bałachowicz, *Edukacja w klasach niższych - dyskursy, palące problemy i potrzeba zmiany*, [w:] *Pedagogika wczesnoszkolna...*, M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, s. 41.

6 M. Magda-Adamowicz, *Kontestacja pedagogiki wczesnoszkolnej* [w:] *Pedagogika wczesnoszkolna...*, M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, s. 59.

7 M. Piorunek, *Dziecko a świat zawodowy, czyli o nieobecnym polu eksploracji w pedagogice dziecka*, [w:] *Pedagogika wczesnoszkolna...*, M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, s. 75.

8 J. Nowak, *Szkoła - nowe przestrzenie edukacyjne*, [w:] *Pedagogika wczesnoszkolna...*, M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, s. 85.

2 Tamże, s. 7.

3 M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska (red.), *Pedagogika wczesnoszkolna...*, s. 7.

4 H. Lukasowa, *Nowe wyzwania edukacji wczesnoszkolnej. Zwrot ku potencjałowi samorozwoju*, [w:] *Pedagogika wczesnoszkolna...*, M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, s. 15.

Część druga publikacji nazwana jest „Inspiracje współczesnej pedagogiki wczesnoszkolnej” i dzieli się na 6 rozdziałów. Czytelnik może zapoznać się z tekstami takich autorów jak: Krystyna Ferenz, Mirosława Nyczaj-Drag, Anna Jurek, Iwona Kopaczyńska, Elżbieta Płóciennik i Agnieszka Frankowska. Treści tutaj poruszane odwołują się do teorii socjologicznych, psychologicznych i pedagogicznych skupiających się na edukacji szkolnej. Autorzy zagłębiają się w obszary wykraczające poza pedagogikę, co pozwala na poznanie interdyscyplinarności pedagogiki. Ważne dla tej kwestii zdanie czytelnik znajdzie we wprowadzeniu: „Innowacyjność bowiem wymaga przekraczania granic, giętkości, zdolności transformacji dotychczasowego doświadczenia”⁹. Rozdział pierwszy autorstwa Krystyny Ferenz zatytułowany jest „Marzenia dzieci jako obraz wartości przejmowanych w socjalizacji”. Autorka przedstawia badania nad marzeniami przeprowadzone wśród dzieci z Dolnego Śląska. Dzieci te były w wieku od 6 do 9 lat i pochodziły z dużych, średnich i małych miast oraz wsi. Badania pokazują, iż w dziecięcych marzeniach dominują dobra materialne, co ma związek z socjalizacją w rodzinie. Przytoczone tutaj wyniki są interesujące, dlatego zachęcam do wnikliwej lektury tegoż rozdziału. Kolejny rozdział zawiera konfrontację teorii Pierre’a Bourdieu z rzeczywistością XXI wieku. Mirosława Nyczaj-Drag zatytułowała swój tekst „Kapitał społeczno-kulturowy i ekonomiczny rodziny z klasy średniej a kapitał edukacyjny dziecka w teorii Pierre’a Bourdieu”. Autorka przedstawia tutaj wniosek, iż „społeczna reprodukcja społeczeństwa wiąże się ze społeczną reprodukcją wykształcenia”¹⁰. Wynika z tego, iż nierówności społeczne wyrastające z zasobów kulturowych, ekonomicznych i społecznych mają istotny wpływ na wykształcenie dzieci. Rozdział 3 dotyczy teorii nauczania rozwijającego Daniela Elkonina. Autorka Anna Jurek prezentuje genezę tej teorii, propozycje zmian w nauczaniu a także przedstawia nauczanie rozwijające we współczesnej szkole rosyjskiej. Przytacza ona wyniki badań, które wykazały, że wysoka jakość kształcenia uzyskiwana jest przy mniejszym nakładzie pracy uczniów – system nauczania rozwijającego pozwala dzieciom nie tylko głębiej rozumieć treści kształcenia, ale również opanowywać je szybciej”¹¹. Polecam ten rozdział każdemu, kto chce zgłębić wiedzę na temat szkoły rozwijającej. Kolejny rozdział autorstwa Iwony Kopaczyńskiej pt. „Oblicza błędu jako kategorii pedagogicznej” odnosi się do procesu edukacji. Autorka twierdzi, że błąd jest niezwykle ważny dla osoby uczącej się, ponieważ „człowiek uczy się na własnych błędach”. Rozdział 5 autorstwa Elżbiety Płóciennik zatytułowany jest „Edukacja dla mądrości – perspektywa teoretyczna i praktyczna”. Zaczyna się cytatem S. Szumana „Czegośmy się dobrze nie nauczyli w najważniejszych dziecięcych latach, tego równie dobrze nie nauczymy się nigdy”. W wychowaniu do mądrości chodzi o to, aby nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej tak prowadził proces nauczania i uczenia się, by uruchamiać w uczniach samodzielne myślenie. Niestety współczesna szkoła nadal kładzie

9 M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska (red.), *Pedagogika wczesnoszkolna...*, s. 9.

10 M. Nyczaj-Drag, *Kapitał społeczno-kulturowy i ekonomiczny rodziny z klasy średniej a kapitał edukacyjny dziecka w teorii Pierre’a Bourdieu*, [w:] *Pedagogika wczesnoszkolna...*, M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, s. 114.

11 A. Jurek, *Teoria nauczania rozwijającego w świetle badań szkoły Elkonina*, [w:] *Pedagogika wczesnoszkolna...*, M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, s. 132.

nacisk na zapamiętywanie i odtwarzanie przekazanego przez nauczyciela materiału. Jak podkreśla Elżbieta Płóciennik – nie sprzyja to systemowi mądrości i wartości¹². Ostatni rozdział części drugiej jest autorstwa Agnieszki Frankowskiej. Autorka zatytułowała go „Edukacja domowa jako alternatywa do nauczania szkolnego”. Treść tego rozdziału przedstawia motywy skłaniające rodziców do nauczania dzieci w domu, sposoby takiej edukacji oraz pozytywne i negatywne jej strony. Czytelnik dowiaduje się, iż polskich dzieci nauczanych w domu jest stosunkowo niewiele, dlatego nie można na stan obecny wyciągnąć jakichkolwiek wniosków w tym temacie.

Część trzecia niniejszej publikacji przedstawia wyniki badań przeprowadzonych na terenie szkół w Polsce, Czechach i na Słowacji. W rozdziale 1 Małgorzata Żytko ukazuje opinie dyrektorów szkół podstawowych w szkołach umiejscowionych w dużych miastach. Badania te dotyczyły takich kwestii jak:

- ___ charakterystyka szkoły w zakresie wyposażenia, środowiska, celów i zadań,
- ___ oczekiwane osiągnięcia szkolne uczniów klas III,
- ___ oczekiwania uczniów wobec nauczycieli,
- ___ współpraca szkoły z nauczycielami klas IV - VI,
- ___ opinie na temat obniżenia wieku dzieci przystępujących do klasy I.

Kolejny rozdział autorstwa Tat’any Gobelovej dotyczy „wartości i jakości życia szkolnego dzieci w szkole podstawowej i gimnazjum”. Jest to publikacja w języku angielskim, na koniec której czytelnik niezający języka w stopniu przynajmniej średnim, ma możliwość przeczytać, moim zdaniem ubogie streszczenie niniejszego rozdziału. Rozdział 3 napisany przez Małgorzatę Cywińską zawiera wyniki badań dotyczących faz procesu konfliktowego dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Rozdział ten szczególnie zainteresuje nauczycieli, którzy na co dzień muszą rozwiązywać problemy interpersonalne. W kolejnym rozdziale Iwona Konopnicka prezentuje portrety nauczyciela narysowane przez dzieci na etapie edukacji wczesnoszkolnej. Czytelnik może obejrzeć kolorowe rysunki przedstawiające nauczycieli, co jest miłym zaskoczeniem w recenzowanej książce. Kolejne rozdziały poruszają tematykę, która z pewnością zainteresuje studenta edukacji wczesnoszkolnej, jak i nauczyciela. Dotyczą takich zagadnień jak udział szkoły w rozwoju czytelnictwa (Ivana Gejgusova), umiejętności matematyczne dzieci twórczych (Marek Piotrkowski), postawy rodzicielskie (Leokadia Wiatrowska) czy nadopiekuńczość w rozumieniu rodziców dzieci w wieku wczesnoszkolnym (Sabina Koczoń-Żurek).

Praca zbiorowa pt. „Pedagogika wczesnoszkolna wobec zmieniających się kontekstów społecznych” jest publikacją, która zainteresuje nauczycieli i studentów edukacji wczesnoszkolnej oraz pracowników nauki. Prezentuje ona ciekawe spojrzenie na edukację wczesnoszkolną w obliczu tak szybko zmieniającej się rzeczywistości. Czytelnik, który sięgnie po tą książkę, będzie usatysfakcjonowany i wzbogaci swoją wiedzę o istotne w obecnych czasach aspekty edukacji dzieci młodszych.

Klaudia Żernik

12 E. Płóciennik, *Edukacja dla mądrości – perspektywa teoretyczna i praktyczna*, [w:] *Pedagogika wczesnoszkolna...*, M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, s. 160, 161.

Recenzja książki

Pedagogika wczesnoszkolna. Uczeń i nauczyciel w zmieniającej się przestrzeni społecznej.
redakcja naukowa M. Magdy-Adamowicz, I. Kopaczyńskiej, M. Nyczaj-Drag
opublikowanej przez Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2014, tom 2, ss. 299, ISBN 978-83-7780-637-1.
Recenzja książki

Z końcem 2014 roku ukazała się praca zbiorowa pt. „*Pedagogika wczesnoszkolna. Uczeń i nauczyciel w zmieniającej się przestrzeni społecznej*” pod redakcją naukową prof. UZ, dr hab. Marzenny Magda-Adamowicz, dr Iwony Kopaczyńskiej oraz dr Mirosławy Nyczaj-Drag. Jest to drugi tom poświęcony edukacji wczesnoszkolnej w kontekście przemian społecznych wydany przez Wydawnictwo Adam Marszałek w Toruniu. Recenzentami niniejszej publikacji są prof. zw. dr hab. Irena Adamek oraz prof. zw. dr hab. Ewa Filipiak.

Książka poświęcona jest osobom, które chcą poszerzyć swoją wiedzę dotyczącą edukacji dzieci oraz zmianom, jakie nieustannie w tej kwestii zachodzą. Ma być ona zachętą do dalszych badań, przemyśleń oraz poszukiwań badawczych dla wszystkich zainteresowanych tym tematem. Głównym celem autorów jest „zwrócenie uwagi Czytelnika na potrzebę i konieczność reformowania wczesnoszkolnego kształcenia dzieci, tak by edukacja była zarówno dla nich, jak i dla nauczyciela znakomitą i efektywną przygodą”¹. Przedstawione treści koncentrują się na aktywności poznawczej uczniów, ich rozwoju oraz otaczającym je środowisku społecznym. Mowa jest tutaj również o nauczycielach edukacji wczesnoszkolnej, o rolach, które są przez nich pełnione oraz o emisji głosu tak ważnej w jego pracy. Autorzy poruszają również temat kierunków współcześnie rozwijających się w szkole, takich jak: regionalizm, promocja zdrowia, technologie informacyjne oraz literatura.

Publikacja liczy 299 stron i jest pracą zbiorową 17 autorów. Rozpoczyna się spisem treści oraz wprowadzeniem od redaktorek tomu. Na tyle okładki znajduje się fragment wstępu, dzięki czemu zainteresowana osoba może w skrócie przeczytać o tematyce książki. Praca podzielona jest na 3 części, zawiera 16 rozdziałów dotyczących wczesnej edukacji dziecka. Można znaleźć w niej różne tabele, schematy i rysunki, porządkujące przedstawiony materiał. Kończy się obszerną bibliografią oraz krótką informacją o autorach.

We wstępie redaktorki podkreślają, iż wielu badaczy zwraca uwagę na fakt nieprzystosowania współczesnej szkoły do nauczania małych dzieci. Nauczaniu szkolnemu zarzucane są nieaktualne metody pracy, bierność uczniów, trzymanie się schematów oraz brak stwarzania uczniom odpowiednich warunków do rozwijania ich aktywności poznawczej. Tekst pokazuje, że szkoła w dzisiejszych czasach nie dąży do ulepszania procesu edukacji a osiągnane wyniki w nauce są coraz gorsze. Zarzucane jest jej również to, iż uczniowie coraz częściej zdobywają potrzebną i istotną wiedzę poza szkołą, dzięki dodatkowym zajęciom organizowanym przez rodziców. Pierwszy akapit kończy zdanie, które może być podstawą do poważnych rozważań oraz

działań dotyczących współczesnej szkoły: „O ile na poziomie przedszkola polskie dzieci mają jeszcze jakąkolwiek szansę rozwoju intelektualnego i społeczno - emocjonalnego, o tyle wsparcie przez szkołę jest już dyskusyjne. Dlatego tak ważne jest podejmowanie działań służących zreformowaniu polskiej szkoły”².

Pierwsza część zatytułowana jest „*Rozwijanie aktywności poznawczej uczniów*”. Podzielona jest na 4 rozdziały, których autorami są: Agnieszka Nowak-Łojewska, Marzanna Farnicka, Joanna Malinowska i Teresa Janicka-Panek. Rozdział pierwszy Agnieszka Nowak-Łojewska nazwała „*Prawo do zainteresowania w rozwijaniu aktywności poznawczej uczniów - od deklaracji do realizacji*”. Autorka skupia się na aktywności edukacyjnej uczniów, jej istocie oraz aktywizowaniu poznawczemu uczniów. Jej zdaniem każde dziecko wykazuje ciekawość i zainteresowanie nauką, co nauczyciel powinien wykorzystywać i rozwijać. O aktywności poznawczej pisze, że występuje ona wtedy, gdy „dziecko bada i poszukuje, jest samodzielnym podmiotem, który w dużej mierze decyduje o własnym losie”³. W tekście tym można znaleźć m.in. zasady aktywizowania uczniów w szkole, co może być przydatne dla przyszłych jak i działających nauczycieli. Kolejny rozdział autorstwa Marzanny Farnickiej zatytułowany *Czynniki tworzenia środowiska sprzyjającego uczeniu się* informuje czytelnika o warunkach hamujących oraz wspierających uczenie się. Czynniki te odnoszą się do środowiska otaczającego dziecko. Na koniec znajduje się podsumowanie, które w skrócie wyjaśnia czym jest relacja sprzyjająca uczeniu się we współczesnych czasach. Rozdział trzeci *Uczeń jako badacz w procesie edukacji* porusza tematykę uczenia się poprzez własne doświadczenia, czy to bezpośrednie czy pośrednie. Autorka - Joanna Malinowska w swoim artykule odnosi się do zajęć edukacji środowiskowej. Przedstawia ona istotę tej edukacji w szkole podstawowej, a także jej cele i aspekty. Autorka stara się odpowiedzieć na pytanie: „Dlaczego rzeczywistość szkolna tak drastycznie odbiega od założeń wynikających ze specyfiki metodologii i metodyki nauk o środowisku?”⁴. W odpowiedzi przedstawia dwie grupy czynników, które zakłócają prawidłowy przebieg tych zajęć. Czytelnik dowiaduje się, iż za to, że uczeń stawiany jest w roli odbiorcy gotowej wiedzy, odpowiedzialny jest nauczyciel. Zatem w tej kwestii nie zmieni się nic, dopóki nauczyciele nie zmienią swojego nastawienia do nauczania treści z zakresu środowiska. Tekst ten szczególnie polecam nauczycielom edukacji wczesnoszkolnej, być może skłoni ich do głębszej refleksji na ten temat. Ostatni rozdział

1 M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, M. Nyczaj-Drag (red.), *Pedagogika wczesnoszkolna. Uczeń i nauczyciel w zmieniającej się przestrzeni społecznej*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2014, s. 7, 8.

2 M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, M. Nyczaj-Drag (red.), *Pedagogika wczesnoszkolna...*, s. 7.

3 A. Nowak-Łojewska, „Prawo do zainteresowania” w rozwijaniu aktywności poznawczej młodszych uczniów – od deklaracji do realizacji, [w:] *Pedagogika wczesnoszkolna...*, M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, M. Nyczaj-Drag (red.), s. 14.

4 J. Malinowska, *Uczeń jako badacz w procesie edukacji...*, [w:] *Pedagogika wczesnoszkolna...*, M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, M. Nyczaj-Drag (red.), s. 48.

nawiązuje do edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej, a dokładniej do nauczania czynnościowego i reprezentacji enaktywnej. Jego tytuł to *Znaczenie edukacji enaktywnej w procesie konstruowania wiedzy przez dzieci w wieku przedszkolnym i młodszych uczniów*. Na wstępie Teresa Janicka-Panek pisze: „W codziennej rzeczywistości przedszkolnej i szkolnej dziecko/uczeń powinno/powinien doświadczać i spostrzegać poznawany świat w względnej całości. Ważne jest, aby dziecko poznawało, doświadczało i przeżywało zintegrowaną rzeczywistość, zarówno w aspekcie poznawczym, emocjonalnym, społecznym, jak i operacyjnym. Dobrze jest jeśli podmiot i adresat działań edukacyjnych może gromadzić jak najwięcej bezpośrednich doświadczeń poprzez podejmowanie różnorodnych działań, które wypływają z jego wewnętrznej motywacji i potrzeby bycia aktywnym”⁵. By szkoła wypełniała te zadania autorka przytacza założenia pedagogiki konstruktywistycznej opracowane przez różnych znanych badaczy. Następnie tekst skupia się na nauczaniu czynnościowym oraz kształtowaniu pojęć w edukacji enaktywnej.

Podsumowując, część pierwsza jest jakby nawoływaniem do nauczycieli oraz studentów edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej by w nauczaniu skupiać się przede wszystkim aktywności ucznia a nie nauczyciela. Niestety w wielu szkołach wiedza jest tylko przekazywana uczniom, co nie skutkuje dobrze na ich dalszym rozwoju i kształceniu.

Część druga publikacji nazwana jest „*Kierunki rozwijania teorii i praktyki w edukacji wczesnoszkolnej*”. Składa się z 5 rozdziałów napisanych przez autorów takich jak: Barbara Klasińska, Małgorzata Kaliszewska, Ewa Nowicka, Nikolettka Skuła, Julianna Twardowska oraz Lidia Kataryńczuk-Mania. Tematyka tutaj poruszona skupia się wokół kwestii szczególnie istotnych w świetle społecznych przeobrażeń. Rozdział pierwszy autorstwa Barbary Klasińskiej nosi tytuł *Regionalizm w klasach I-III*. Napisany jest on w języku angielskim, na końcu znajduje się krótkie streszczenie. Autorka nawiązuje do istoty wychowania regionalnego w edukacji młodszych dzieci, które współcześnie ma wielkie znaczenie pedagogiczne, społeczne oraz metodologiczne. Dzięki znajomości własnego regionu dziecko umacnia z nim więź oraz buduje swój system wartości. Rozdział drugi pt. *Edukacja promująca zdrowie* autorstwa Małgorzaty Kaliszewskiej również napisany jest w języku angielskim. Podobnie jak w pierwszym rozdziale, na końcu znajduje się streszczenie. Edukacja zdrowotna jest obecnie szczególnie ważna. Ludzie nie przykładają wagi do zdrowego stylu życia, źle się odżywiają, żyją w pośpiechu. Dlatego podstawa programowa zakłada, że edukacja zdrowotna powinna uświadomić uczniów o potrzebie zdrowego trybu życia. Artykuł zawiera praktyczne wskazówki pokazujące jak można prowadzić edukację zdrowotną wśród młodszych dzieci. Kolejny rozdział autorstwa Ewy Nowickiej pt. *Technologie informacyjne w tworzeniu sprzyjających warunków w procesie nauczania* przekazuje czytelnikowi informacje o tym, jak można wykorzystywać media i multimedia w nauczaniu szkolnym. Artykuł skupia się na:

— wadach i zaletach wykorzystywania technologii informacyjnych w procesie nauczania - uczenia się,
— indywidualizacji nauczania - uczenia się,
— nauczaniu polisensorycznym,
— motywacji uczniów,
— stopniowaniu trudności w zakresie zdobywania wiadomości i umiejętności oraz
— aktywizowaniu uczniów.

Według autorki w tych kwestiach ma pomóc zastosowanie technik informacyjnych w nauczaniu. Jak sama pisze: „pojawienie się nowych technologii informacyjnych w szeroko pojętej edukacji przyczynia się do przekształcania dotychczasowych realiów edukacyjnych. Zmienia się rola nauczyciela, zmienia się sposób zdobywania i przekazywania informacji, przede wszystkim zmienia się sposób nauczania oraz proces uczenia się samego ucznia. Zmianom ulegają metody i formy nauczania, pojawiają się unowocześnione środki i materiały dydaktyczno-edukacyjne”⁶. Stwarza to idealne warunki do stosowania nowych rozwiązań w procesie nauczania i uczenia się. Rozdział czwarty autorstwa Nikolettty Skuły i Julianny Twardowskiej nosi nazwę *Literatura społeczno - obyczajowa i popularnonaukowa źródłem inspiracji i nowych pomysłów na zajęcia w klasach I-III*. Jest to tekst, który na pewno przyciągnie osobom, które chcą zaczerpnąć nowych pomysłów na wykorzystanie literatury w edukacji młodszych dzieci. Autorka, podobnie jak inni, podkreśla istotność organizowania takich warunków edukacji, by dzieci uczyły się podczas własnej aktywności poznawczej i w oparciu o własne doświadczenia. Pisze ona: „(...) to właśnie aktywność poznawcza dziecka odgrywa najistotniejszą rolę w procesie edukacji, a nauczyciel, który postrzega uczącego się jako mniej lub bardziej biernego odbiorcę informacji, przeszkadza uczniom w rozwinięciu głębszego rozumienia”⁷. Czytając ten tekst można dowiedzieć się, iż w tych kwestiach ma pomóc wykorzystywanie w procesie nauczania szeroko dostępnej literatury dla dzieci, która jest bardzo istotna. Zaspokaja ona bowiem ciekawość poznawczą, potrzeby emocjonalne, wzbogaca słownictwo oraz zapewnia rozrywkę. Niniejszy artykuł zawiera również przydatne dla przyszłych i działających nauczycieli propozycje zajęć z wykorzystaniem literatury społeczno - obyczajowej i popularnonaukowej. Ostatni rozdział tej części emisji głośno w pracy nauczyciela. Zatytułowany jest *Emisja głosu w pracy nauczyciela edukacji wczesnoszkolnej - istotne wątki*. Jego autorem jest Lidia Kataryńczuk-Mania. Opisuje ona podstawowe narzędzie pracy nauczyciela, jakim jest głos, przedstawia warunki prawidłowej emisji głosu oraz przyczyny nieprawidłowej mowy. Zamieszczone również są porady dotyczące higieny aparatu głosowego, które z powodzeniem mogą być wykorzystane przez nauczycieli. Jest to jedynie garść informacji o prawidłowej emisji głosu, jednakże tekst zachęca do dalszych poszukiwań i rozwiązań metodycznych.

5 T. Janicka-Panek, *Znaczenie edukacji enaktywnej w procesie konstruowania wiedzy przez dzieci w wieku przedszkolnym i młodszych uczniów*, [w:] *Pedagogika wczesnoszkolna...*, M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, M. Nyczaj-Drąg (red.), s. 54.

6 Ewa Nowicka, *Technologie informacyjne w tworzeniu sprzyjających warunków w procesie nauczania...*, [w:] *Pedagogika wczesnoszkolna...*, M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, M. Nyczaj-Drąg (red.), s. 123.

7 Nikolettka Skuła, Julianna Twardowska, *Literatura społeczno-obyczajowa i popularnonaukowa źródłem inspiracji i nowych pomysłów na zajęcia w klasach I-III...*, [w:] *Pedagogika wczesnoszkolna...*, M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, M. Nyczaj-Drąg (red.), s. 125.

Część druga niniejszej publikacji wskazuje na potrzebę rozważania przez badaczy, nauczycieli i studentów kwestii, które współcześnie wciąż się rozwijają i ewoluują. Czytelnik wzbogaca swoją wiedzę dotyczącą edukacji wczesnoszkolnej oraz jest zachęcany do dalszego studiowania tej tematyki.

Trzecia część pracy zbiorowej nazwana jest *Nauczyciele w edukacji wczesnoszkolnej*. Składa się z 7 rozdziałów, których autorami są: Edward Kozioł, Ewa Skrzetuska, Stanisława Hachova, Tatiana Kłosińska, Tatiana Grabowska, Małgorzata Ganczarska oraz Jolanta Lipińska-Lokś. Omawiane są tutaj kwestie związane z nauczycielem i trudnościami jakie go czekają podczas pracy zawodowej. Należy pamiętać, że za zmieniającym się światem społecznym, powinien podążać nauczyciel, a przede wszystkim szkoły wyższe przygotowujące go do zawodu. Rozdział pierwszy autorstwa Edwarda Kozioła zatytułowany jest *Przygotowanie studenta w procesie kształcenia zawodowego do pełnienia roli wychowawcy klasy - spojrzenie na problem*. Poruszane są tutaj kwestie dotyczące roli jaką musi pełnić nauczyciel. Chodzi o rolę wychowawcy klasowego, której pełnienie wiąże się z kontaktami z rodzicami, uczniami i współpracownikami. Następnie autor podejmuje tematykę przebiegu procesu przygotowania studenta do pełnienia tej roli. Podaje on również zagadnienia, które podczas tego procesu powinny być brane pod uwagę, by student, kończąc studia, był odpowiednio przygotowany do bycia nauczycielem i wychowawcą klasy. Kolejny jest rozdział pt. *Model działań wychowawczych w zakresie relacji rówieśniczych wobec uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w edukacji wczesnoszkolnej*. Ewa Skrzetuska podejmuje wątek uczniów, którzy nie potrafią sprostać wymaganiom szkolnym i potrzebują pomocy w procesie kształcenia. Jak pisze: „W klasach z osobami o specjalnych potrzebach edukacyjnych oddziaływanie wychowawcze powinny być przedmiotem szczególnej uwagi i wielu celowych zabiegów”⁸. Autorka skupia się na pomocy dzieciom o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz na kierunkach działań wychowawczych w klasach z takimi uczniami. Trzeci rozdział napisany jest w języku angielskim przez Stanisławę Hachovę i nosi tytuł *Nauczanie dzieci w wieku szkolnym i przedszkolnym na granicy sfery intelektualnej w Republice Czeskiej*. Mowa jest tutaj o uczniach, których poziom inteligencji w badaniach psychologicznych kształtuje się na granicy normy. Artykuł porusza kwestie nauczania takich dzieci oraz związanych z tym problemów. W rozdziale czwartym o tytule *Nauczyciel - nowator w procesie wczesnej edukacji* autorstwa Tatiany Kłosińskiej można przeczytać o specyfice tego zawodu oraz o zadaniach współczesnego nauczyciela. Według autora „nauczyciel powinien być przewodnikiem, facylitatorem, mentorem i mistrzem wspierającym rozwój swoich uczniów”⁹. Tekst przedstawia jak powinien wyglądać pozytywny obraz nauczyciela we współczesnych czasach. Rozdział piąty pokazuje prawdziwe oblicze bycia nauczycielem. Tatiana Grabowska w tek-

ście zatytułowanym *Obyś obce dzieci uczył... - o trudnej sztuce bycia nauczycielem wczesnej edukacji dzieci* przedstawia istotę bycia nauczycielem, odwołuje się do kodeksu etycznego a także opowiada o kłopotach i problemach jakie nauczyciel może napotkać na swojej drodze zawodowej. Tekst ten polecam osobom, które kwestionują pracę nauczyciela i uważają, iż jest to łatwy zawód niewymagający wysiłku intelektualnego. Bowiern dobry nauczyciel wspiera proces edukacyjny dziecka i nie podaje gotowej wiedzy uczniom, gdyż to od niego zależy ich przyszłość. Rozdział szósty pt. *Predyspozycje do wykonywania zawodu nauczyciela - terapeuty w ocenie własnej studentów* przygotowała Małgorzata Ganczarska. W niniejszym artykule czytelnik zaznajamia się z następującymi kwestiami:

- ___status zawodowy nauczyciela - terapeuty,
- ___predyspozycja do wykonywania tego zawodu,
- ___prawidłowości etapu rozwojowego, na którym znajdują się przyszli nauczyciele - terapeuci,
- ___rozpoznawanie predyspozycji zawodowych,
- ___styl emocjonalny i postawa nauczyciela - terapeuty w odniesieniu do koncepcji Carla R. Rogersa.

W podsumowaniu autor podkreśla jakie osoby mogą zostać nauczycielami - terapeutami. Rozdział siódmy zatytułowany jest *Edukacja uczniów z niepełnosprawnością - możliwości i ograniczenia*. Napisała go Jolanta Lipińska-Lokś. Odnosi się ona do prawa ucznia, które mówi o tym, że każde dziecko ma prawo do nauki. Tak też jest z dziećmi z różnymi niepełnościami. Czytelnik dowiaduje się o przeróżnych wątkach związanych z edukacją takich uczniów oraz o tym jak powinna ona wyglądać, by dzieci te miały szansę na optymalny rozwój.

Część trzecia niniejszej publikacji ukazuje różne oblicza bycia nauczycielem. Autorzy poruszają kwestie, które są niezmiernie ważne w edukacji wczesnoszkolnej. Bowiern efektywność kształcenia dzieci młodszych w najwyższej mierze zależy właśnie od nauczycieli.

Niniejsza książka z pewnością zainteresuje nauczycieli, studentów edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej, jak i innych osób chcących zgłębić tematykę związaną z edukacją dzieci we współczesnym świecie, który ciągle się zmienia. Książka jest efektem zainteresowań autorów pedagogiką dziecka. Wnioski są więc wyciągane w oparciu o własne obserwacje, badania i doświadczenia. Na tej podstawie mogę więc stwierdzić, iż publikacja jest wartościowym opracowaniem, wywołującym refleksje nad obecnym stanem edukacji. Dostarcza także informacji na temat możliwości poprawy współczesnego systemu kształcenia.

Publikację tę uważam za zrozumiałą dla Czytelników, zawierającą interesujące rozwiązania, które wzbogacają treść (np. opowiadania matematyczne, metody pracy sprzyjające twórczej aktywności uczniów). Założone cele zostały osiągnięte, jestem więc przekonana, iż dzięki tej lekturze, nauczyciele będą dążyć do wprowadzenia zmian w zakresie swojej pracy.

Kludia Żernik

8 E. Skrzetuska, *Model działań wychowawczych w zakresie relacji rówieśniczych wobec uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w edukacji wczesnoszkolnej*, [w:] *Pedagogika wczesnoszkolna...*, M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, M. Nyczaj-Drąg (red.), s. 125.

9 T. Kłosińska, *Nauczyciel - nowator w procesie wczesnej edukacji*, [w:] *Pedagogika wczesnoszkolna...*, M. Magda-Adamowicz, I. Kopaczyńska, M. Nyczaj-Drąg (red.), s. 201.

WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

Docenione kompetencje pracownika WPiA

Jest nam miło poinformować, że dr Rafał Bucholski z Katedry Prawa Administracyjnego i Finansowego WPiA został członkiem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego (Decyzja nr 29 Ministra Finansów z dnia 6 października 2014 r. będąca załącznikiem do Komunikatu nr 5 Ministra Finansów). Komisja ta liczy aż 60 członków, ale dr Bucholski znalazł się w wąskim gronie 10 pracowników naukowych, którzy zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym wchodzi w skład tego ciała. Przyczynił się do tego znaczący dorobek naszego pracownika, który jest znanym i cenionym ekspertem z zakresu prawa podatkowego. Dr Rafał Bucholski jest między innymi współautorem publikacji *Sporządzenie środków zaskarżenia w sprawach podatkowych. Komentarz praktyczny z orzecnictwem. Wzory*, która ukazała się w 2014 r. nakładem wydawnictwa C.H. Beck. Gratulujemy!

Joanna Markiewicz-Stanny

Sprawozdanie z wizyty przygotowawczej na Kijowskim Uniwersytecie Prawa Narodowej Akademii Nauk Ukrainy w dniach 18-22 marca 2015 r.

Współpraca Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego z Kijowskim Uniwersytetem Prawa Narodowej Akademii Nauk Ukrainy rozpoczęła się z dniem inauguracji Wydziału międzynarodową konferencją naukową *Edukacja prawnicza we współczesnej Europie*, na której jednym z gości był rektor Uniwersytetu Prawa w Kijowie prof. Iurii Boshytskyi. Po konferencji otrzymałam osobiste zaproszenie od Jego Magnificencji do złożenia wizyty przygotowawczej w Kijowie, dla ustanowienia fundamentów przyszłej współpracy, która docelowo ma przyjąć formę partnerstwa strategicznego. Partykularne cele wizyty były następujące: opracowanie założeń wspólnej ścieżki edukacyjnej, przygotowanie wspólnej monografii Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Kijowskiego Uniwersytetu Prawa, poprowadzenie seminarium z zakresu prawa Unii Europejskiej dla studentów i pracowników Kijowskiego Uniwersytetu Prawa, jak również rozważenie możliwości przygotowania wspólnych wniosków grantowych.

Kijowski Uniwersytet Prawa Narodowej Akademii Nauk Ukrainy jest następcą prawnym Wyższej Szkoły Prawa, która powstała w 1995 r. Uniwersytet jest własnością państwową, ma prawo do szkolenia studentów zagranicznych i obejmuje jeden uniwersytet, dwa instytuty, trzy oddziały, departamenty i centra. W 2001 r. otwarto wydział wojskowy dla kształcenia studentów w ramach programu dla oficerów rezerwy. Rektorem Uniwersytetu jest prof. Iurii Ladyslavovych Boshytskyi, posiadający tytuł Zasłużonego Prawnika Ukrainy, natomiast funkcję Honorowego Rektora pełni prof. Iurii Sergiyovych Shemshuchenko, uczonego i organizatora nauk prawnych na Ukrainie, autor m. in. podręcznika z zakresu międzynarodowego prawa kosmicznego.

FOT. Z WYDZIAŁU

Na Uniwersytecie prowadzone są dwa kierunki studiów: *prawo i prawo międzynarodowe*. Uniwersytet oferuje następujący wybór specjalności: *prawo cywilne i prawo pracy; prawo gospodarcze; sądownictwo, adwokatura i prokuratura; teoria i historia państwa i prawa; prawo konstytucyjne, administracyjne i finansowe; prawo międzynarodowe i europejskie*. System studiów składa się z dwóch części: obowiązkowej (podstawowej) i fakultatywnej (do wyboru). W językach obcych prowadzone są dodatkowe zajęcia w formie „Master-Class”, czyli odbywające się często wykłady specjalistów różnych dziedzin, będących przeważnie gośćmi zagranicznymi. Studenci mogą studiować stacjonarnie w pełnym wymiarze godzin (5 lat), bądź w niepełnym wymiarze godzin (zaocznie) - 6 lat. Uniwersytet oferuje programy studiów na poziomie licencjackim i magisterskim, a także studia doktoranckie oraz wspólny ukraińsko-bułgarski dyplom. Studenci odbywają praktyki w służbie rządowej, cywilnej oraz we władzach lokal-

nych, a także w policji, sądach, kancelariach prawnych lub w sektorze przedsiębiorstw.

Główna sfera działalności badawczej pracowników naukowych to dziedzina tworzenia państwa i prawa. Uniwersytet szczyli się znaczącą działalnością wydawniczą - od początku istnienia uczelni pracownicy naukowcy Uniwersytetu wydali około 200 podręczników, monografii, artykułów, streszczeń i innego rodzaju publikacji. Ponadto, kilka razy w roku organizowane są konferencje ukraińskie i międzynarodowe, których zwieńczeniem jest monografia naukowa. Uniwersytet wydaje wykazywany w bazie HeinOnline kwartalnik naukowy Chasopys Kyiv's'koho Uniwersytetu Prava oraz gazetę uniwersytecką „Kaleidoscope of University Life”. Ponadto na Uniwersytecie funkcjonują następujące koła naukowe: Klinika Prawa Phoenix; Nauki polityczne, humanitarne i centrum badań stosowanych; Laboratorium badań naukowych bioetyki i prawa medycznego, Sektor prawa własności intelektualnej, Sektor prawa środowiska.

Życie studenckie koncentruje się wokół centrum kulturalno-rozrywkowego, na które składają się: uniwersyteckie studio tańca sportowego i towarzyskiego, studio śpiewu, klub fotograficzny, galeria sztuki oraz klub sportowy.

Uniwersytet współpracuje ze szkołami wyższymi w USA, Kanadzie, Francji, Niemczech, Belgii, Bułgarii, Rosji, na Słowacji, na Węgrzech, w Serbii, na Litwie, na Łotwie itd. Współpraca umożliwia pracownikom naukowym i studentom naukę prawa zagranicznego, wymianę doświadczeń, określenie wspólnych badań naukowych, udział w międzynarodowych działaniach i konkursach.

Pierwszego dnia wizyty miałam okazję zapoznać się z Uniwersytetem. Budynek jest dostosowany wielkością do bieżących potrzeb, bardzo nowoczesny i zadbane w każdym detalu. Uwagę zwracają liczne zdjęcia i postery na ścianach dokumentujące ważne wydarzenia z życia uczelni oraz szereg aktywności, w które włącza się Uniwersytet, takie jak przedstawienia teatralne, cykliczne festiwale sportowe, czy też pomoc potrzebującym. Wrażenie robią dwie bardzo gustowne aule konferencyjne, jedna w kolorze błękitnym a druga w czerwonym. Całość jest niezwykle urokliwa. Uniwersytet posiada własną bibliotekę zawierającą około 150 tys. woluminów, w której wyróżnia się znaczący zbiór literatury dotyczącej własności intelektualnej. Studenci korzystają z biblioteki, w tym z e-biblioteki, nieodpłatnie. Samorząd studencki jest aktywnym podmiotem - bierze udział w meetingach, angażuje się w działalność społeczną i jest rzecznikiem potrzeb studentów.

Drugiego dnia pobytu umożliwiono mi pokazanie studentom prezentacji nt. Uniwersytetu Zielonogórskiego. Następnie poprowadziłam wykład w ramach cyklu „Master-Class” nt. *Harmonizacja porządków prawnych państw członkowskich Unii Europejskiej ze szczególnym uwzględnieniem bezpieczeństwa energetycznego*. Zajęcia odbyły się w języku angielskim i obejmowały przedstawienie metod harmonizacji porządków prawnych państw członkowskich stosowanych przez Unię, jej legitymacji do dokonywania harmonizacji w odniesieniu do energetyki, a następnie regulacji harmonizacyjnych przyjętych na potrzeby poszczególnych sektorów energetycznych. Sama koncepcja seminarium „Master-Class” jest prosta, lecz bardzo interesująca - Uniwersytet zaprasza specjalistów (pracowników naukowych, polityków, praktyków prawa), aby prowadzili wykłady z zakresu swojej specjalizacji. Jednym z gości seminarium „Master-Class” był pan prof. Bogusław Bana-

szak, dziekan Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego, którego zdjęcie widnieje obecnie na poczytnym miejscu na tablicy pamiątkowej.

Trzeciego dnia zostałam zaproszona do Rowneńskiego Instytutu Kijowskiego Uniwersytetu Prawa, gdzie również opowiedziałam o Uniwersytecie Zielonogórskim, a następnie poprowadziłam wykład nt. harmonizacji w ramach cyklu „Master-Class”. Po wykładzie odbyło się spotkanie z przedstawicielami samorządu studenckiego, pracownikami naukowymi Instytutu Rowneńskiego i Instytutu Lwowskiego Kijowskiego Uniwersytetu Prawa oraz przedstawicielami palestry rowneńskiej. Przedmiotem spotkania było kwestie związane z ustanowieniem długoterminowej współpracy między Uniwersytetem Zielonogórskim a Kijowskim Uniwersytetem Prawa.

Czwartego dnia wzięłam udział w dniu otwartym Kijowskiego Uniwersytetu Prawa. Odbyło się wtedy spotkanie pracowników Uniwersytetu z tegorocznymi abiturientami.

Wizytę uważam za bardzo udaną - cel, jakim było nawiązanie współpracy, mogącej w przyszłości zaowocować utworzeniem wspólnych studiów, został osiągnięty. W najbliższych planach jest wspólne seminarium naukowe, wspólna publikacja z zakresu prawa międzynarodowego oraz utworzenie wspólnej ścieżki edukacyjnej. Trzy kwestie zwróciły moją szczególną uwagę. Po pierwsze, sposób mobilizowania studentów do aktywności podczas zajęć - autorzy najbardziej interesujących i wnikliwych pytań nagradzani są wskazaniem ich nazwisk w sprawozdaniach z seminarium „Master-Class”, które zamieszczone jest na stronie internetowej uczelni. Po drugie, koncepcja „Master-Class”, która przybrała formę cyklicznych wręcz spotkań - wykłady odbywają się bowiem kilka razy w miesiącu. Po trzecie, stosunek pracowników Uniwersytetu do studentów - na Uniwersytecie panuje rodzinna atmosfera, ale podobnie jak w rodzinie, studentom stawia się stosowne wymagania. Tu student wstaje, gdy wykładowca wchodzi do sali.

dr Joanna Osiejewicz
Katedra Prawa Międzynarodowego i Europejskiego

Udział naukowców z Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego w sejmowej konferencji o prawach człowieka

W dniach 13-15 kwietnia br. w gmachu Sejmu RP odbyła się kolejna, siódma już edycja konferencji poświęconej prawom człowieka i ich ochronie. W tym roku tytuł konferencji brzmiał: „Systemy ochrony praw człowieka: europejski i azjatycki. Inspiracja uniwersalna - uwarunkowania kulturowe - bariery realizacyjne”. Konferencja została zorganizowana z okazji 65. rocznicy podpisania Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, 40. rocznicy podpisania Aktu Końcowego Konferencji w Helsinkach oraz 20. rocznicy dokumentu Komisji Wspólnot „W stronę nowej strategii wobec Azji”. Honorowy patronat nad konferencją objął przewodniczący Rady Praw Człowieka Narodów Zjednoczonych JE Joachim Rucker, którego przesłanie zostało odczytane przez radcę - ministra w Stałym Przedstawicielstwie RP przy Narodach Zjednoczonych w Genewie, Jerzego Bourskiego. Gośćmi konferencji byli m.in. wicemarszałek Sejmu Jerzy Wenderlich, wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego prof. dr hab. Stanisław Biernat, prezes Sądu Naj-

- 1 PROF. ANDRZEJ BISZTYGA (UZ) WYGLASZA REFERAT. ZA STOŁEM PREZYDIALNYM SIEDZĄ OD LEWEJ: PROF. ROMAN TOKARCZYK (UMCS), PROF. JANUSZ SYMONIDES (SPOŁĘCZNA AKADEMIA NAUK W ŁODZI), PROF. WIKTOR RUDENKO (RUSSIAN ACADEMY OF SCIENCES, EKATERINBURG), PROF. ZBIGNIEW WITKOWSKI (UMK), PROF. VALERIY BEBYK (UKRAINIAN POLITICAL SCIENCES ASSOCIATION, KIEV), PROF. AURELIO DE PRADA GARCIA (JUAN CARLOS UNIVERSITY, MADRID)
- 2 OD LEWEJ: DR IZABELA GAWŁOWICZ (UZ), DR JOANNA OSIEJEWICZ (UZ), PROF. CRISTINA HERMIDA DEL LLANO (JUAN CARLOS UNIVERSITY, MADRID), DR BEATA ADAMCZYK (WARSZAWA)

FOT. Z WYDZIAŁU

wyższego prof. dr hab. Lech Paprzycki, prezes Najwyższej Izby Kontroli Krzysztof Kwiatkowski, wiceminister spraw zagranicznych Wojciech Węgrzyn, JE Ambasador Republiki Kazachstanu w Warszawie dr Yerik Utembayev oraz przewodniczący Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich Senatu RP prof. dr hab. Andrzej Misiotek.

Pomimo, że Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego ukonstytuował się zaledwie kilka miesięcy temu, to jego reprezentacja już zdążyła poważnie zaznaczyć swój udział w tym ważnym naukowo i prestiżowym przedsięwzięciu. Prawno-człowiecza konferencja okazała się być znaczącym wydarzeniem naukowym i organizacyjnym. Wzięło w niej udział ponad 240 uczestników z kraju i z zagranicy, którzy wystąpili w ramach 4 sesji plenarnych oraz 16 paneli. Sesje plenarne odbyły się w Sali Kolumnowej Sejmu, a panele w innych salach Sejmu i Senatu. Udział naszych prawników w konferencji był liczny, aktywny, zauważalny i dobrze odebrany. Wydział Prawa i Administracji UZ na konferencji reprezentowali: dr hab. Andrzej Bisztyga, prof. UZ - kierownik Katedry Systemów Ustrojowych i Praw Człowieka oraz członek Komitetu Naukowego Konferencji, dr Izabela Gawłowicz i dr Joanna Osiejewicz z Katedry Prawa Międzynarodowego Publicznego i Europejskiego, dr Sławomir Maciejewski z Katedry Prawa Cywilnego, Postępowania Cywilnego oraz Komparatystyki Prawa Prywatnego oraz mgr Anna Chodorowska z Katedry Syste-

mów Ustrojowych i Praw Człowieka. Prof. Andrzej Bisztyga przedstawił na sesji plenarnej referat pt. *Założenia islamskiej koncepcji praw jednostki* oraz przewodniczył sesji plenarnej poświęconej efektywności europejskiego systemu ochrony praw człowieka w kontekście porównawczym. W ramach paneli reprezentanci WPiA UZ wygłosili następujące referaty:

— dr Izabela Gawłowicz - *Wybrane elementy Work life balance jako stymulatory bezpieczeństwa demokratycznego państwa,*

— dr Joanna Osiejewicz - *Prawo do bezpieczeństwa energetycznego w Unii Europejskiej,*

— dr Sławomir Maciejewski - *Europejski system ochrony praw osób starszych na przykładzie repartycyjnych systemów emerytalnych.*

Treść wystąpień zielonogórskich uczestników konferencji zostanie opublikowana w materiałach konferencyjnych. Uroczysta promocja kilkutomowej publikacji jest przewidziana podczas kolejnej, VIII konferencji poświęconej prawom człowieka, która odbędzie się w kwietniu przyszłego roku. Wówczas jej przedmiotem będzie zagadnienie regulacji i ochrony praw człowieka w Europie i w Afryce.

Organizacyjny rozmach konferencji, jej umiędzynarodowienie i *genius loci*, jak również doskonała, naukowa atmosfera konferencji stworzyły okazję do nawiązania przez pracowników naukowych Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego nowych, wartościowych naukowych kontaktów z naukowcami reprezentującymi zarówno krajowe jak i międzynarodowe ośrodki akademickie. Prawnicy z WPiA UZ wykorzystali także konferencję dla zacieśnienia współpracy z przyjaciółmi z Universidad Rey Juan Carlos w Madrycie.

Inicjatorem i kierownikiem naukowym konferencji był prof. dr hab. Jerzy Jaskiernia - Marszałek Stowarzyszenia Parlamentarzystów Polskich oraz dyrektor Instytutu Ekonomii i Administracji Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach. Pozdrowienia dla uczestników konferencji wyśtosował dziekan Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. dr hab. Bogusław Banaszak, który jest także członkiem Komitetu Naukowego konferencji.

Andrzej Bisztyga

57. Zjazd Katedr Prawa Konstytucyjnego już we wrześniu na Wydziale Prawa i Administracji UZ!

W dniach 17-19 września 2015 r. do Zielonej Góry przyjadą konstytucjoniści z całej Polski, aby wziąć udział w jednym z najważniejszych wydarzeń w życiu naukowym tej dziedziny nauk prawnych. Katedra Prawa Konstytucyjnego oraz Katedra Systemów Ustrojowych i Praw Człowieka Wydziału Prawa i Administracji UZ będą gospodarzami 57. Zjazdu Katedr Prawa Konstytucyjnego nt. *Aktualne zagadnienia polskiego prawa wyborczego*. Jednocześnie będzie to też miejsce obrad Polskiego Towarzystwa Prawa Konstytucyjnego. Prestiżowy jest już sam wybór katedr naszego wydziału na organizatora tego przedsięwzięcia, a ranga wydarzenia jest tym większa, że patronatu zechcieli mu udzielić:

— Marszałek Sejmu RP - Radostaw Sikorski,

— Marszałek Senatu RP - Bogdan Borusewicz,

— Prezes Trybunału Konstytucyjnego - prof. dr hab. Andrzej Rzepliński,

Pierwsza Prezes Sądu Najwyższego - prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf,

Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego - prof. dr hab. Roman Hauser,

Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej - Sędzia Wojciech Hemeliński.

W skład Komitetów: Honorowego oraz Naukowego zgłosiło się wejść łącznie pięćdziesięciu wybitnych przedstawicieli nauk prawnych z kraju i z zagranicy. Organizatorzy przewidują, że na zjazd przybędzie 150 konstytucjonali-

stów, w tym kilkudziesięciu referentów, którzy wygłoszą wystąpienia w ramach sesji w języku polskim i angielskim. Patronat medialny objął „Monitor Prawniczy”, dzięki czemu wyniki obrad będą szeroko komentowane i zaprezentowane całej dyscyplinie nauk prawnych. Zainteresowanych zapraszamy do zapoznania się z ramowym programem zjazdu w wersji elektronicznej na stronie internetowej Wydziału Prawa i Administracji.

Joanna Markiewicz-Stanny

TRZYNASTE, WCALE NIE PECHOWE, TARGI PRACY NA UZ

Lilia Smoła

Biuro Karier

Targi Pracy to cykliczny projekt, odbywający się na Uniwersytecie Zielonogórskim nieprzerwanie od 2003 r. Celem organizacji targów jest pomoc studentom i absolwentom UZ w zapoznaniu się z rynkiem pracy i znalezieniu zatrudnienia. Studenci spotykają się z przedstawicielami firm uzyskując istotne informacje dotyczące praktyk zawodowych i pracy. Takie rozmowy pozwalają studentom odpowiednio przygotować się do wejścia na rynek pracy, zdobywać wymagane doświadczenie i nabyć określone umiejętności.

Pracodawcom z kolei stwarzamy możliwość bezpośredniej rozmowy ze studentami i absolwentami naszej uczelni, podczas której mogą poinformować ich o wymaganiach jakie są stawiane w procesie rekrutacyjnym.

Tegoroczna, trzynasta już edycja, tak jak wiele poprzednich odbyła się w holu Wydziału Mechanicznego, 18 marca 2015 r. Zainteresowanie pracodawców targami przerosło

nasze najśmielsze oczekiwania, zgłosiło się 82 wystawców (w tym 6 ekspertów) z najróżniejszych branż, od szeroko reprezentowanej branży mechanicznej, poprzez IT, samochodową, farmaceutyczną, budowlaną. Były obecne służby celne, wojsko oraz agencje pośrednictwa pracy. To bardzo cieszy, tym bardziej jeśli weźmiemy pod uwagę fakt, że w pierwszych targach (2003 r.) uczestniczyło niewiele ponad 10 firm. Przez trzynaście lat „dorobiliśmy się” wystawców, którzy stale do nas wracają, ponadto każdego roku ktoś dotacza do tego zacnego grona. Na Uniwersytet Zielonogórski przyjeżdżają pracodawcy nie tylko z najbliższej okolicy czy Niemiec, w tym roku gościliśmy pracodawców nawet z odległej Gdyni czy Warszawy.

Dwa lata temu świebodzińskie przedsiębiorstwa wystąpiły pod jednym szyldem i zachęcały studentów do podjęcia pracy w swoim mieście. W tym roku prezentowaliśmy, można tak powiedzieć, „całą uliczkę wrocławską”. Na naszych targach gościliśmy aż 10 firm z Wrocławia.

Wrocławiaczy zmasowanym szturmem chcieli zdobyć naszych studentów i absolwentów, którzy w niczym nie ustępują tym z renomowanych wrocławskich uczelni.

Przed przyjazdem na UZ pracodawców nie zrażają nasze, trochę siermiężne warunki, tj. brak typowych boksów wystawienniczych czy cateringu. Przyciąga ich za to - jak mówią - bardzo dobra organizacja i przede wszystkim to, że nasze targi odwiedzają prawdziwe tłumy zainteresowanych studentów. Pracodawcy przyznają, że wolą nasz stolik i dwa krzesła, niż piękny boks na innych targach, podczas których siedzą sami i się nudzą.

Wyróżnia nas także to, że po raz kolejny proponowaliśmy studentom Lożę Ekspertów. Oprócz typowych stoisk wystawienniczych proponowaliśmy stoliki, przy których nie przedstawialiśmy żadnych ofert, ale możliwość skorzystania z doświadczenia specjalistów. Loża to miejsce, przy którym można było porozmawiać na przykład o założeniu własnej firmy ze specjalistami w tej dziedzinie z Urzędu Miasta czy z ekspertami PIP przedyskutować wszelkie problemy związane z podpisywaniem umów. Byli dostępni także fachowcy od zdobywania funduszy na rozpoczęcie działalności gospodarczej.

Każdy kto interesuje się choć trochę tym tematem, na pewno słyszał w mediach o projekcie „Wsparcie w Starcie”. Na naszych targach można było dowiedzieć się więcej na ten temat, zadać pytania specjalistom, otrzymać pełną informację o możliwościach uzyskania pieniędzy w ramach tego projektu.

Ponadto jak zwykle dyżurował rzecznik patentowy, który podpowiadał jak ochronić patentem swój pomysł. Można było skorzystać z pomocy wizażystów czy dowiedzieć się

szczegółowo jak otworzyć firmę w Akademickim Inkubatorze Przedsiębiorczości.

Każdy kto chciał właściwie przygotować się do targów, korzystał z *Alfabetu PrzedTargowego - od A do Z*, przygotowanego przez Biuro Karier i zamieszczonego na stronie internetowej biura. To kompendium porad dla osób odwiedzających targi.

Ale targi to nie tylko ciekawe z punktu widzenia studenta czy absolwenta oferty. Były także propozycje dodatkowe w postaci warsztatów, wykładów czy prezentacji, które, co bardzo istotne, prowadzone były przez praktyków-pracowników przedsiębiorstw biorących udział w targach.

Bardzo dużym zainteresowaniem studentów cieszył się wykład *Oko w oko z rekruterem, czyli jak dobrze wypaść na rozmowie rekrutacyjnej*, jak też prezentacje ofert praktyk i staży przez KGHM.

Tegoroczną nowością była strefa chill-out, gdzie na puffach studenci mogli posiedzieć i poczekać aż zwolni się miejsce przy interesującym ich wystawcy czy ekspercie. Głodni mogli poczęstować się bułką (1500 sztuk sponsorowali wrocławiaczy), czy też zrobić sobie zdjęcie w darmowej fotobudce, która cieszyła się ogromnym zainteresowaniem i kolejka do niej (*niestety, z powodów technicznych było to najlepsze miejsce*) utrudniała dojście do portierni Wydziału Mechanicznego.

Każdego kto chciałby zobaczyć zdjęcia i filmy z tegorocznych targów, trzynastych, lecz wcale nie pechowych, zapraszamy na stronę Biura Karier www.bk.uz.zgora.pl.

13. ROČNÍK JESENICKÉHO KLONDIKU (Zlaté Hory 28.03. 2015 r.) JUŽ ZA NAMI

Dariusz Michalski „Agrest”

Zielonogórskie Akademickie Bractwo Kopaczy *Aurum* (ZABKA) po raz pierwszy wzięło udział w trudnych zawodach organizowanych przez naszych południowych sąsiadów. Jesenický Klondike jest biegiem na orientację, podczas którego oprócz płukania złota czeka na zawodników wiele zadań - niespodzianek, przygotowanych przez organizatorów.

Do Złatych Hor przybyliśmy dzień wcześniej. Nasza drużyna liczyła pięć osób. Od organizatorów dowiedzieliśmy się, że na startcie stanie 74 poszukiwaczy złota, łącznie 15 drużyn.

Wszyscy, którzy przybyli na te zawody byli ciekawi co tym razem nas spotka podczas 13. edycji Jesenického Klondiku. Wczesna pobudka, delikatne śniadanie, sprawdzenie ekwipunku, zapakowanie odpowiedniej ilości płynów, wzięcie głębokiego oddechu i ruszamy na start. Jak na razie wiemy, że o godz. 10.00, zaraz po otwarciu imprezy przez starostę Złatych Hor, zaczynamy pierwszą konkurencję - wyplukanie złota z zamrażniętego, mokrego piasku zamkniętego w plastikowej butelce. Niby nic wielkiego, przecież piasku jest niewiele, mamy Kuchenki turystyczne, wodę, nóż. A jednak nie jest to takie proste. Dostać się do środka butelki już jest nie lada sztuką. Trzeba to zrobić sprawnie i nie zgubić drobinek złota znajdujących się w środku. Liczy się nie tylko czas, ale i dokładność. Pierwsza konkurencja

poszła nam dość sprawnie. Skończyliśmy jako trzeci zespół, ale znaleźliśmy więcej złota od pozostałych ekip. Jest dobrze.

Dostajemy kartki ze wskazówkami oraz krzyżówkę do rozwiązania podczas całego biegu. Ruszamy w trasę w strugach deszczu. Pogoda nie jest zachęcająca. Widać rosnące napięcie u poszczególnych drużyn. Niektóre zespoły ruszyły w szaleńczym tempie, inne zaczęły się dopiero przygotowywać. A my - wiemy, że siły trzeba oszczędzać. Przed nami 15 km wędrówki po górach i na dodatek wszystko jest tajemnicą.

Pierwsze zadanie wydaje się proste. To była tylko wskazówka, by otrzymać rozwiązanie pierwszego hasła w krzyżówce. Nie od razu zorientowaliśmy się co to miało być.

Po około 2 km dotarliśmy do pierwszego punktu. Tutaj mieliśmy do wykonania dwa zadania sprawnościowe - toczenie opony przez przygotowane przeszkody, a następnie strzelanie do tarczy. Do każdego zadania stawały trzy osoby z drużyny. Obie konkurencje wykonaliśmy bez większego problemu. W strzelaniu podnieśliśmy nawet wysoko poprzeczkę innym drużynom.

Po tych zadaniach dostaliśmy mapę oraz wskazówki na dalszą część trasy. Zgodnie z określonym azymutem wchodzimy do lasu. Na mapie mamy naniesione 9 punktów kontrolnych, których znalezienie nie sprawia nam problemu. W naszej ekipie mamy byłych harcerzy, więc poruszanie się po nieznanym terenie z kompasem jest dla nas jak wędrówka po sznurku.

Cały czas poruszamy się w górę wędrując zboczem Poprzecznej Góry. Po drodze rozwiązujemy kolejne zadania wpisując hasła do krzyżówki. Dłuższy postój mamy tuż przy sanktuarium Panna Marie Pomocné (Marii Panny Nieustającej Pomocy). Kolejny punkt i kolejne zadanie. Drużyna musi przygotować posiłek wykorzystując do tego fasolę jako główny składnik. Liczą się nie tylko walory smakowe, ale również sposób i estetyka podania. Nie można zapomnieć, że impreza związana jest z płukaniem złota. Nasz nadworny kucharz poradził sobie z tym zadaniem bez problemu. Komisja mogła spróbować ostrego dania przyrządzonego na lokalnym trunku, a wszystko zostało podane na misce do płukania złota wyłożonej mchem. Nie tylko komisja się posiliła. Był to również czas na posiłek dla drużyn.

Przed nami dalszy etap. Trudniejszy, bo w wyższych partiach gór leżał jeszcze śnieg. Nadal wykorzystując kompas, mapę i otrzymane wskazówki ruszyliśmy w kolejny odcinek Klondiku.

Po dotarciu na szczyt została nam wędrowka w dół. Nie było problemu z rozszyfrowaniem kolejnego hasła, nie było również problemu z określeniem kierunku dalszej trasy. W śniegu po kolana i po stromych zboczach z obsuwającymi się kamieniami

otrzymane w rozwiązanej krzyżówce. Spoglądamy na zegar. Jest nieźle. Bieg należy ukończyć do godz. 18.00, a my mamy godz. 15.30. Decydujemy się na zakończenie poszukiwania złota. Pakujemy sprzęt i idziemy do mety.

Ukończyliśmy Jesenický Klondike jako trzecia drużyna. Z czasem 6 godz. i 27 minut. Wszystkie drużyny odniosły sukces, wszyscy właściwie byli zwycięzcami, bo wszyscy ukończyli Jesenický Klondike. Wszystkim należały się ogromne gratulacje.

Jak się okazało organizatorzy mieli trudne zadanie. Podliczenia wyników z poszczególnych konkurencji trwały i trwały. Dopiero około godz. 22.00 nastąpiła długo oczekiwana chwila. Pan Josef Večeřa (główny organizator) przystąpił do ogłoszenia wyników. Zanim jednak przedstawił kolejność całego biegu, na-

ruszyliśmy w dół. Dotarliśmy do sztolni w górach, z której kiedyś górnicy wydobyli ponad 32 kg złota. Kolejna wskazówka do hasła, kolejny etap do przejścia.

Zgodnie z mapą docieramy do następnego punktu kontrolnego. Tutaj czekały na nas następne zadania. Musieliśmy między innymi rozpoznać gatunki drzew na podstawie przygotowanych gałązek z ledwo zawiązanymi pąkami. Udało się nam rozpoznać siedem z ośmiu gatunków. Potem okazało się, że to był najlepszy wynik.

Szybkie zorganizowanie się na punkcie, kolejna wskazówka i ruszamy dalej. Przed nami ostatnie zadanie w terenie. Mamy znaleźć złoto w potoku. Niby nic wielkiego, przecież strumień nazywa się Złoty Potok, a skoro tak, to złoto w nim powinno być. Mamy dwie miski i dwóch chętnych do zanurzenia rąk w górskim potoku. Przed nami widzimy dwie drużyny walczące z wykopywanym piachem przepłukiwanym w lodowatej wodzie. Wyciągamy łopaty, wybieramy miejsce, w którym naszym zdaniem jest szansa na znalezienie złota. Po kilkunastu przepłukanych miskach znajdujemy pierwszą grudkę złota! Nie ma wątpliwości - to złoto! Kilka następnych łopat, kilka następnych zanurzeń miski i kolejna drobinka złota trafia do fiolki.

W tym samym czasie pozostała część drużyny wykonuje ostatnie zadanie. Musimy napisać wiersz wykorzystując słowa

grodził zespoły w dwóch konkurencjach. W ilości wyplukanego złota z potoku I miejsce zajęła drużyna Wasyle (Polska) ze znalezionymi 26 drobinami złota! II miejsce Bad dream - 12 drobinek złota, III miejsce Hubenej klejm - 10 drobinek złota. Jak się okazało z 15 drużyn tylko 5 ekip znalazło naturalne złoto w potoku. ZABKA zajęła w tej konkurencji IV miejsce. Drugą dodatkowo nagrodzoną konkurencją było rozwiązanie testu z wiedzy o złocie w Czechach, o organizowanych tam zawodach, o organizacji związanej z poszukiwaniem złota w okolicach Złatých Hor. I miejsce w tej konkurencji zajęła drużyna Hubenej klejm, II miejsce - 6. Smysl, a III miejsce - ZABKA!

A teraz wyniki 1.3 Jesenického Klondiku:

1. Bad dream, 2. ZABKA, 3. Trepové Opava, 4. Hubenej klejm, 5. Wasyle, 6. Malý-Kuny, 7. Marná spaha, 8. 6. smysl, 9. Neděje, 10. Zubaté žáby, 11. Havrani, 12. Tři kopyta, 13. Poznaň, 14. Złotoryja, 15. PBKZ

Nasz debiut był udany. Drugie miejsce to sukces dla Zielonogórskiego Akademickiego Bractwa Kopaczy Aurum. Za rok postaramy się poprawić ten wynik.

13-15 czerwca **SPORT. Na zdrowie!**
FESTIWAL NAUKI

Uniwersytet Zielonogórski już po raz **dwunasty** jest organizatorem **Festiwalu Nauki** - tym razem pod hasłem **Sport. Na zdrowie!** Dlatego też w tym roku - po raz pierwszy od lat - impreza odbędzie się nie w centrum miasta, a na stadionie uniwersyteckim przy ul. Wypiańskiego 58 w Zielonej Górze i będzie trwała trzy dni - od 13 do 15 czerwca 2015 r.

Tradycją stało się już, że patronat honorowy nad Festiwalem objęli: Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego - prof. Lena Kolarska-Bobińska, Marszałek Województwa Lubuskiego - Elżbieta Anna Polak, Wojewoda Lubuski - Katarzyna Osos i Prezydent Miasta Zielona Góra - Janusz Kubicki.

Ze względu na bogaty program tegoroczna edycja imprezy została rozszerzona o jeden dzień i rozpoczyna się zmaganiem sportowymi już w sobotę (13 czerwca). Tego dnia przede wszystkim zapraszamy do wzięcia udziału w **Teście Coopera** (godz. 11.00 - 15.00) - Test Coopera to próba wytrzymałościowa, która ma na celu sprawdzenie swojej kondycji fizycznej. Polega na pokonaniu jak najdłuższego dystansu w ciągu 12 minut. Można biec, maszerować, skakać, byle pieszo. Testowi można poddać się niezależnie od wieku, dlatego zapraszamy do rodzinnego udziału w tym bardzo popularnym teście na wytrzymałość!!!

Rozegrany zostanie także **Turniej piłki nożnej o Puchar Rektora UZ**, współorganizowany z Akademią Piłkarską Falubaz Zielona Góra. Natomiast wielki finał sobotnich wydarzeń to **mecz piłki nożnej: Uniwersytet Zielonogórski vs. Medyk Konin**. Uczelnie reprezentować będą studenci i pracownicy dydaktyczni, natomiast przeciwniczki, to drużyna z tytułem Mistrza Polski, grająca w Lidze Europejskiej.

W niedzielę, drugiego dnia Festiwalu, także na uniwersyteckim stadionie, powstanie miasteczko naukowe. Będzie można do niego dojechać **autobusem MZK (bezpłatnie)**. Tam przedstawiciele wszystkich wydziałów Uniwersytetu Zielonogórskiego zapraszają do udziału w warsztatach i pokazach przygotowanych specjalnie na tegoroczny Festiwal.

Wydział Artystyczny proponuje warsztat **NUMBER ONE**, gdzie będzie można wykonać barwne koszulki, w technice sitodruku zdobione motywami sportowymi i rekreacyjnymi.

Na stoisku **Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska** będzie można wziąć udział w testach sprawnościowych (test siły) i charakterystyce biometrycznej oraz zawodach w budowaniu mostów z nietypowych materiałów.

Wydział Ekonomii i Zarządzania pokaże jak ukończyć bieg maratoński wykorzystując funkcje zarządzania. Będzie też można wziąć udział w pokazie ćwiczeń rozgrzewających i rozciągających. Projekt adresowany jest zarówno dla tych, którzy myślą o rozpoczęciu biegania, jak i tych, którzy już biegają.

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji udowodni, że komputer może posłużyć nie tylko do rozrywki, ale stać się osobistym trenerem czy nawet terapeutą, który pomoże realizować ćwiczenia.

Wydział Fizyki i Astronomii uzmysłowi nam, iż fizyka jest wszechobecna - również w sporcie, a prezentowane pokazy będą między innymi związane z oddziaływaniami, oporami ruchu, sprężystością ciał - zjawiskami, z którymi spotyka się każda osoba uprawiająca sport.

W propozycjach **Wydziału Humanistycznego** zaznajomimy się ze sportem w życiu zielonogórczan i historią olimpiad. Zo-

baczymy też jak funkcjonuje dziennikarstwo sportowe oraz poznamy śląską legendę o Liczyrzepie. Nie zabraknie gier i zagadek dla dzieci, zarówno w języku polskim, jak i niemieckim.

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii ma propozycję zarówno dla gości indywidualnych, jak i kilkuosobowych zespołów (mile widziane całe rodziny). Uczestnicy otrzymają do wykonania zadania, które będą umieszczone w różnych miejscach stadionu.

Wydział Mechaniczny zaprezentuje szkielet anatomiczny, na którym zostaną zamontowane najważniejsze implanty wprowadzane do żywego organizmu. Systemy stabilizacji będą drukowane na żywo za pomocą drukarki 3D. Będzie też można sprawdzić swoje zdolności manualne na тренаżerze laparoskopowym - urządzeniu używanym podczas **zabiegów implantacji**.

Wydział Nauk Biologicznych zaprezentuje możliwości współpracy psa i kota z człowiekiem. Będzie też można uzyskać porady behawioralne oraz obejrzeć pokaz wybranych konkurencji psich sportów. Festiwalowi goście będą się mogli raczyć ożywczymi naparami z „energoudajnych” roślin.

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu zaprasza na gry i zabawy dla najmłodszych, którzy wykonają m.in. makietę zdrowego stylu życia oraz stworzą własne prace plastyczne w różnych technikach. Pokazana zostanie też nauka aktywnego spędzania czasu wolnego.

Wydział Prawa i Administracji zaprasza na porady prawne z zakresu prawa cywilnego, prawa karnego czy prawa pracy. Będzie można też wziąć udział w „zdrowych kalamburach”.

Jak co roku nie zabraknie na Festiwalu Nauki **Pracowni Pielęgniarstwa**. Wiodący motyw pielęgniarskiego projektu to propagowanie zdrowego stylu życia, głównie poprzez ruch. Będzie też można skontrolować poziom cukru we krwi oraz zmierzyć ciśnienie tętnicze.

Warto też obejrzeć wystawy towarzyszące festiwalowi. Bardzo interesująco zapowiada się wystawa fotografii eksperymentalnej dotyczącej rejestracji fotograficznej ruchu ludzkiego ciała pt. **FOTOGRAFIA -ruch uchwycony**.

Zapraszamy również na **wykłady otwarte**. O **Aspektach prawnych dopingu w sporcie** będzie mówił dr Piotr Jóźwiak, specjalista prawa karnego i sportowego, wiceprezydent Leszna. Natomiast o **Zdrowiu seksualnym Polaków** opowie prof. Zbigniew Izdebski z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

O tym, że warto dbać o swoje zdrowie i kondycję fizyczną nie trzeba nikogo przekonywać, ale warto jest sprawdzić stan swojego organizmu. Będzie można to zrobić w **namocie pomiarowym (W dobrej kondycji z RPO)**, który również stanie na uniwersyteckim stadionie. Będzie tam można poddać się pomiarom m.in.: **składu ciała, antropologicznemu, otluszczenia, dynamometrycznemu siły kończyn dolnych na platformie, pomiarowi siły ręki, skoczności (skok dosiężny), równowagi/koordynacji czy pomiarowi wydolności**. Będzie to także okazja do zaprezentowania działań promocyjnych programu, który zapewnia rozwój gospodarczy regionu, ale także dba o jakość życia Lubuszan.

Organizatorzy

FESTIWAL NAUKI

♥ sobota 13 czerwca 2015 r. – Stadion UZ przy ul. Wyspiańskiego 58

10.00-14.00	Turniej piłki nożnej Akademii Piłkarskiej Falubaz o Puchar Rektora UZ
11.00-15.00	Test Coopera
16.00-17.00	Mecz piłki nożnej: Uniwersytet Zielonogórski vs. Medyk Konin (Mistrzyni Polski w Piłce Nożnej Kobiet)

♥ niedziela 14 czerwca 2015 r. – Stadion UZ - ul. Wyspiańskiego 58

Darmowy dojazd na stadion specjalnym, festiwalowym autobusem MZK trasą linii nr 8 od ul. Zawadzkiego (pętla) do ul. Wyspiańskiego (pętla).

Godziny odjazdu z ul. Zawadzkiego: - 11.30, 12.30, 13.30, 14.30 i 15.30 (ostatni kurs);

Godziny odjazdu z ul. Wyspiańskiego: - 11.59, 12.59, 13.59, 14.59 15.59 (ostatni kurs).

Wykłady otwarte - Katedra Wychowania Fizycznego, ul. Wyspiańskiego 58, sala 101

13.00-14.00	Aspekty prawne doping w sporcie - dr Piotr Józwiak (specjalista prawa karnego i sportowego, wiceprezydent Leszna). Koordynacja wykładu: Wydział Prawa i Administracji.
14.00-15.00	Zdrowie seksualne Polaków - prof. Zbigniew Izdebski (Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu)

Pokazy - STADION UNIWERSYTECKI przy ul. Wyspiańskiego

12.00-17.00	<p>NUMBER ONE</p> <p>Projekt polegać będzie na wykonaniu barwnych koszulek, w technice sitodruku zdobionych motywami sportowymi i rekreacyjnymi (w szeroko rozumianym aspekcie, np. rozrywki szachowe, modelarstwo, żeglarsstwo). Matryce zostaną przygotowane w warunkach studyjnych, zaś drukowanie ich nastąpi w trakcie akcji festynowej w postaci otwartej prezentacji.</p>	Wydział Artystyczny
	<p>Wpływ warunków meteorologicznych na aktywność fizyczną ludzi. Stań w szranki, zbuduj most!</p> <p>W ramach projektu przeprowadzone zostaną wywiady i ankieta wśród mieszkańców Zielonej Góry na temat aktywności fizycznej w zależności od pory roku, wieku i płci. Festiwalowi goście zapoznają się z przysłowiami i aforyzmami na temat: zdrowie-sport. Przeprowadzony zostanie także quiz (na skojarzenia nazwisk sportowców ze światem przyrody, prognozy pogody w przysłowia). Odbędą się też testy sprawnościowe (test siły) i charakterystyka biometryczna. Kolejnym punktem warsztatów będą zawody w budowaniu mostów. Do dyspozycji będzie makaron typu spaghetti, papier kserograficzny, bezbarwna taśma klejąca oraz nici do szycia. W ramach projektu będzie też można obejrzeć dwie wystawy: <i>Architektura obiektów sportowych</i> oraz <i>Zielonogórską mapę aktywności</i> połączoną z prezentacją.</p>	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
	<p>Jak ukończyć bieg maratoński wykorzystując funkcje zarządzania</p> <p>Biegi długodystansowe w Polsce cieszą się coraz większym zainteresowaniem i to bez względu na wiek, płeć, czy sprawność fizyczną. Wiele osób dochodzi do wniosku, że bieganie może być skutecznym sposobem na poprawę wyników w pracy, zachowanie zdrowia, dobrego samopoczucia czy wspaniałej sylwetki. Często jednak przygodę z bieganiem zaczynamy bez właściwego planowania, brakuje nam motywacji czy w końcu mamy problemy z kontrolą naszych poczynań. Pochopne i nie przygotowane działania prowadzić mogą do kontuzji i zniechęcenia. Celem projektu jest podpowiedzenie, jak biegać z „głową”. Oznacza to wykazanie związku pomiędzy funkcjami zarządzania takimi, jak planowanie, organizowanie, motywowanie i kontrolowanie a zdolnością do ukończenia biegu maratońskiego.</p> <p>Projekt będzie realizowany w następujących etapach:</p> <ul style="list-style-type: none"> • prezentacja doświadczeń osób, które biorą udział w biegach długodystansowych i świadomie korzystają w trakcie przygotowań doń, z rozwiązań wypracowanych przez nauki o zarządzaniu, • praktyczny pokaz ćwiczeń rozgrzewających i rozciągających, • wymiana z gośćmi festiwalowymi doświadczeń w zakresie: planowania biegu długodystansowego, zarówno od strony treningu, jak i samego startu, organizowania związanego z przygotowaniem zaplecza sprzętowego czy wsparcia najbliższych, uruchomienia wewnętrznej i zewnętrznej motywacji, w tym uporania się z problemem przysłowiowej „ściany” podczas maratonu oraz kontroli postępów i osiągniętych wyników w zakresie długości biegu i uzyskanego czasu. Projekt adresowany jest zarówno dla tych, którzy myślą o rozpoczęciu biegania, jak i tych którzy już biegają 	Wydział Ekonomii i Zarządzania
	<p>Na sportowo i po zdrowie z komputerem</p> <p>Przysłowiole siedzenie przed komputerem z pewnością nikomu nie wychodzi na zdrowie. Jednakże postęp techniki sprawia, że komputer może posłużyć nie tylko do rozrywki, po której można nabawić się kłopotów ze zdrowiem. W projekcie zostanie pokazana przykładowa aplikacja współpracująca z domowym komputerem, wyposażonym w dodatkowe urządzenie o nazwie Kinect for Windows. Pozwala ono na śledzenie sylwetki ćwiczącego przed komputerem i weryfikację wykonywanych ćwiczeń. Każde ćwiczenie jest dodatkowo oceniane, więc można potraktować ich wykonywanie, jako kolejną grę, gdzie zdobywa się punkty i dba o kondycję fizyczną oraz zdrowie. Tym razem nie tylko na ekranie komputera, ale i w rzeczywistości. Pokażemy, iż komputer/konsola może stać się domowym trenerem, czy nawet terapeutą, który pomoże realizować ćwiczenia.</p>	Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

12.00-17.00

<p>Sportowiec to fizyk, czy fizyk to sportowiec? Każdy z nas uprawia jakiś sport, ale czy ktokolwiek zastanawiał się nad tym, jak istotną rolę odgrywa w nim fizyka? We współczesnym sporcie zawodowym obowiązuje dewiza „szybciej, wyżej, silniej”. Lecz dzisiaj trudno rozsądzić kto był szybszy, czy kto dalej skoczył. Bez fizyki i techniki nie byłoby to możliwe. Dlatego stosowane są: fotokomórki, kamery do ultraszybkich zdjęć, atomowe zegary towarzyszące sprinterom, laserowe dalmierze pozwalające określić zwycięzcę rzutu oszczepem. To najbardziej znane przykłady zastosowania fizyki w sporcie. Nowoczesna aparatura pomiarowa i treningowa pomaga sportowcom również poza areną. Podczas treningów, dzięki aparaturze fizyko-medycznej, pomiarów kinetyki i dynamiki mierzy się wydajność i siłę mięśni, jakość wymiany tlenu i wiele innych procesów biofizycznych zachodzących w organizmach sportowców.</p> <p>Wszystkie dziedziny sportu czerpią pełnymi garściami z fizyki: tkaniny z włókien odprowadzających pot i zatrzymujących ciepło, wytrzymałsze i bardziej sprężyste tyczki, opony o zwiększonej przyczepności, absorpcja fal wytwarzanych przez pływaków na basenie, lżejsze i jednocześnie wspomagające ruch buty, itp.</p> <p>Dlatego na Festiwalu Nauki podczas prezentowanych doświadczeń chcemy zwrócić uwagę na to, że fizyka jest wszechobecna w sporcie, a prezentowane pokazy będą między innymi związane z oddziaływaniami, oporami ruchu, sprężystością ciał - zjawiskami, z którymi spotyka się każdy sportowiec i każda osoba uprawiająca sport.</p> <p>Odwiedzający będą mogli spróbować samodzielnie swych umiejętności. Przygotowane doświadczenia pozwolą na zbadanie jak ułożenie ciała wpływa na prędkość łyżwiarza. Uczestnicy Festiwalu Nauki znajdą odpowiedź na pytanie: Czy opór powietrza ma wpływ na ruch? Co sprzyja, a co przeszkadza w bieganiu? Jazda na rowerze dostarcza nam często dużej przyjemności, choć nie zawsze zdajemy sobie sprawę dlaczego jesteśmy w stanie utrzymać równowagę. Jakie zjawisko jest za to odpowiedzialne i gdzie jeszcze się je wykorzystuje. Co to jest środek ciężkości doskonale wiedzą gimnastycy akrobatyczni. Zwiędzający będą mogli samodzielnie sprawdzić jak trudno uzyskać i utrzymać równowagę pozornie prostych przedmiotów połączonych ze sobą w niecodzienny sposób. Również w niecodzienny sposób zostanie zaprezentowana siła sprężystości powszechnie stosowana w sprzęcie sportowym. Przy sprzyjających warunkach będzie można obserwować aktywność słońca.</p>	Wydział Fizyki i Astronomii
<p>Sport und Deutsch. Spiele und Rätsel für Kinder. Sport po niemiecku. Gry i zagadki dla dzieci Zadaniem projektu jest połączenie poprzez gry i zabawy dwóch różnych dyscyplin: języka niemieckiego i sportu. Związane z tematyką sportową zagadki, quizy, krzyżówki, kolorowanki oraz zabawy ruchowe przeznaczone są dla dzieci w wieku od 3 do 15 lat. Poziomy trudności gier i konkursów dostosowany będzie do odpowiednich grup wiekowych.</p>	Wydział Humanistyczny
<p>Sport w życiu Zielonogórzanina. Od starożytnych olimpiad i antycznych sportów po dzisiejsze olimpiady Na planszach zostanie zaprezentowana historia sportu, historia olimpiad od starożytności po współczesność. Na zdjęciach zobaczymy sport w Zielonej Górze oraz olimpijczyków z regionu (woj. lubuskie). Przeprowadzone zostaną także konkursy.</p> <p>Na tablicach korkowych przygotowane zostaną mapy świata z zaznaczonymi datami i miejscami olimpiad, wymienionymi dyscyplinami sportowymi i miejscami medalowymi Polaków. Przy stoisku będą eksperci historii olimpiad. Studenci wraz z najmłodszymi będą za pomocą rysunków przedstawiać różne dyscypliny sportowe z Zielonej Góry. Będzie można obejrzeć także wystawę dyscyplin sportowych na przestrzeni dziejów.</p>	Wydział Humanistyczny
<p>Dolnośląskie manufaktury porcelany jako mecenas sportu i turystyki Na wystawie przedstawione zostaną zdjęcia obrazujące funkcjonowanie dolnośląskich wytwórni porcelany związane ze wspieraniem społecznej aktywności sportowej i turystycznej oraz propagowaniem aktywności prozdrowotnych. Oprócz zdjęć zobaczymy realne przedmioty wykonane z ceramiki i porcelany (produkty manufaktur śląskich) służące popularyzacji aktywności sportowo-turystycznej lub honorowaniu sukcesów na płaszczyźnie sportowej rywalizacji.</p> <p>Wystawa zorganizowana we współpracy Instytutu Filologii Germańskiej, Centrum Transferu Kultury Europejskiej oraz Śląskiej Fundacji Społeczno-Kulturalnej DOMUS SILESIA.</p>	Wydział Humanistyczny
<p>Rübezahl (Liczyrzepa) w Krainie Sportu Celem projektu jest zapoznanie dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym ze śląską legendą o Liczyrzepie (niem. Rübezahl) w powiązaniu z zabawami ruchowymi w ramach małej formy teatralnej, przedstawiającej przygodę Ducha Gór. Dodatkowym elementem będzie przedstawienie różnych wizerunków Liczyrzepy w formie ekspozycji zdjęciowej oraz konkurs rysunkowy „Rübezahl (Liczyrzepa) w Krainie Sportu”. Projekt organizowany we współpracy Instytutu Filologii Germańskiej, Centrum Transferu Kultury Europejskiej oraz Śląskiej Fundacji Społeczno-Kulturalnej DOMUS SILESIA.</p>	Wydział Humanistyczny
<p>Sport, polityka i fundusze unijne Będzie można zobaczyć największe i najciekawsze projekty zrealizowane przy udziale funduszy unijnych na sport i rekreację w latach 2004-2014. W projekcie uwzględnione zostaną w szczególności inwestycje w Województwie Lubuskim. Na mapie zaznaczone będą przez uczestników Festiwalu obiekty sportowe. A najmłodszy będą mogli kolorować obrazki. Odbędzie się też konkurs dotyczący obiektów w województwie lubuskim.</p>	Wydział Humanistyczny
<p>Dziennikarstwo sportowe Festiwalowi goście będą mogli wziąć udział z zadaniami i konkursach: Co mówią komentatorzy sportowi?, Jaki sport uprawia ten sportowiec? oraz w quizie dotyczącym sportu w Zielonej Górze. Ponadto zobaczymy wystawę zaprojektowanych przez studentów plakatów z ciekawostkami na temat sportu.</p>	Wydział Humanistyczny

12.00-17.00

<p>Brak aktywności fizycznej, czyli co można wymienić w człowieku?</p> <p>Celem projektu jest przedstawienie dwóch obszernych dziedzin inżynierii biomedycznej - implantologii oraz obrazowania medycznego. Obie dziedziny zajmują się leczeniem oraz rekonstrukcją urazów człowieka nabytych wskutek braku aktywności fizycznej, wypadków sportowych lub nieprawidłowego wykonywania ćwiczeń. Podczas Festiwalu na szkieletcie anatomicznym zamontowane zostaną najważniejsze implanty wprowadzane do żywego organizmu, których wygląd nie jest ogólnie znany. Systemy stabilizacji będą drukowane na żywo za pomocą drukarki 3D. Planuje się wytworzenie m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • implantów kręgosłupowych, kości twarzoczaszki; • systemów stabilizacji nadgarstka, stopy, stawu biodrowego. <p>Dodatkowo uczestnicy Festiwalu zostaną zapoznani i będą mogli sprawdzić swoje zdolności manualne na тренаżerze laparoskopowym - urządzeniu używanym w implantologii.</p>	Wydział Me- chaniczny
<p>Jak się ruszamy? - czyli komputer w roli osobistego trenera</p> <p>Celem projektu jest przedstawienie prostych metod analizy ruchu człowieka podczas ćwiczeń. Podczas Festiwalu odbędzie się pokaz dwóch stanowisk do ćwiczeń fizycznych. Pierwszy dotyczy ćwiczeń na maszynie eliptycznej, które może wykonać każda osoba chcąc wziąć udział w badaniu. Jednocześnie ruch osoby będzie monitorowany przez czujnik ruchu Asus Xtion Pro (http://proline.pl/?p=ASUS+XTION+PRO) celem wizualizacji tegoż ruchu na ekranie komputera. Stanowisko pozwoli zaprezentować możliwości śledzenia ruchu w celu obiektywnej oceny np. prawidłowości wykonywania ćwiczeń.</p>	Wydział Me- chaniczny
<p>Pies na zdrowie! Kot na zdrowie!</p> <p>Pies domowy (<i>Canis familiaris</i>) to najstarsze udomowione zwierzę i od wielu tysięcy lat jest nieodłącznym towarzyszem człowieka. Podobnie kot (<i>Felis catus</i>), który przypuszczalnie był znany jako zwierze domowe już ponad 5 tysięcy lat temu, wiernie towarzyszy człowiekowi. Celem projektu jest prezentacja możliwości współpracy pies-człowiek oraz kot-człowiek, analiza zależności, interpretacja zachowań, zapobieganie niewłaściwym sytuacjom oraz ich uwarunkowania genetyczne i nabyte. W ramach prezentacji można będzie uzyskać porady behawioralne dla kota i psa, przedyskutować nurtujące tematy, a także zobaczyć pokaz wybranych konkurencji psich sportów w wykonaniu m.in. złotej medalistki 2014 w konkurencji Rally - obediencie (Rally - O). W projekcie weźmie udział treser psów, zoopsycholog, instruktor pozytywnego szkolenia psów i kotów oraz zoopsycholog.</p>	Wydział Nauk Biolo- gicznych
<p>Wystawa fotograficzna - Pies na zdrowie! Kot na zdrowie!</p> <p>Zapraszamy do obejrzenia pokonkursowej wystawy fotograficznej organizowanej przez Wydział Nauk Biologicznych UZ. Zdjęcia będzie można obejrzeć również po Festiwalu, w kolejnych dniach, w holu budynku Wydziału Nauk Biologicznych.</p>	Wydział Nauk Biolo- gicznych
<p>Rośliny, które dodają energii - prawda i mity</p> <p>Świat roślin to około 500 tysięcy gatunków. W złożonych ekosystemach stanowią grupę producentów. Dla ludzi stanowią pokarm, leczą i to co jest również bardzo istotne - wspierają ich siły witalne. O „energiodajnych” właściwościach roślin wiemy od dawna, bo przecież tradycja picia zielonej herbaty, czy też stosowanie wyciągu z żeń-szenia sięgają tysięcy lat. Przygotowany pokaz ma na celu właśnie pokazanie tej grupy roślin, które dodają nam energii. Na planszach przedstawione zostaną rośliny, które są naturalnym źródłem związków wspomagających nasz organizm. Wyjaśnione zostanie, która roślina ma najwięcej kofeiny, jaki napój pozyskany w oparciu o materiał rośliny należy spożywać, aby zachować energię, aktywność i zwiększyć koncentrację, które jagody dadzą nam siłę niedźwiedzia i długość życia sekwoi, czy też co zdecydowanie podniesie wydajność organizmu i będzie przeciwdziałało zmęczeniu. Obalone zostaną także mity dotyczące spożywania kawy i herbaty. Autorzy projektu spróbują przekonać odwiedzających, że naturalne źródła dostarczające nam energii, np. napój z aronii czy też napar z yerba mate są bardziej efektywne niż „chemia z puszki” w postaci napojów energetyzujących. Na stoisku, oprócz ciekawych plansz, zgromadzona zostanie jak największa liczba roślin „energiodajnych”, a strudzeni spacerowicze będą się mogli raczyć ożywczymi naparami.</p>	Wydział Nauk Biolo- gicznych
<p>W zdrowym ciele - zdrowy duch - pokaz doświadczalny, warsztaty - zabawy i gry dla dzieci</p> <p>Projekt w oparciu o założenia pedagogiki zabawy jest przeznaczony głównie (choć nie tylko) dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Jego głównym celem jest uwrażliwienie dzieci na problematykę dbania o zdrowie swoje i innych oraz możliwości spędzania czasu wolnego. W czasie warsztatów wykonywana zostanie makieta zdrowego stylu życia, będzie można wziąć udział w grach edukacyjnych (w zdrowym ciele, zdrowy duch), grach i zabawach ruchowych. Dzieci będą mogły tworzyć prace plastyczne (ozdabianie ramek do zdjęć, pudełek oraz masek, tworzenie biżuterii i „drzewek szczęścia” z kolorowych koralików, itp.) z zastosowaniem różnego rodzaju materiałów.</p>	Wydział Pedagogiki, Socjolo- gii i Nauk o Zdrowiu
<p>W zdrowym ciele, zdrowy duch - praca socjalna, a zdrowie fizyczne i psychiczne rodzin</p> <p>Na stoisku zaprezentowana zostanie mapa informacyjna o instytucjach pomocowych w Zielonej Górze. Powstanie punkt informacyjny, w którym każdy chętny będzie mógł dowiedzieć się, jakie są w naszym regionie instytucje pomocowe, czym się zajmują i dla kogo są stworzone. Pokazana zostanie nauka spędzania aktywnie czasu wolnego, uświadomienie rodzin o istocie znaczenia zdrowego odżywiania. Odbędzie się quiz na temat zdrowego żywienia oraz warsztaty animacyjne dla rodzin. Stworzone zostanie także drzewo zdrowia w formie 3D.</p>	Wydział Pedagogiki, Socjolo- gii i Nauk o Zdrowiu

12.00-17.00	<p>Ruch i dieta życie w taniec zmienia</p> <p>Projekt przygotowany przez Pracownię Pielęgniarstwa, która bierze udział w kształceniu przyszłych pielęgniarek w oparciu o standardy mające na celu zwiększanie świadomości społecznej w aspekcie zdrowia. Naczelnym wyzwaniem nowoczesnego pielęgniarstwa stały się działania promujące zdrowy styl życia przyczyniający się do zwiększenia odpowiedzialności za własne zdrowie i życie. Dlatego wiodącym motywem projektu będzie propagowanie zdrowego stylu życia, głównie poprzez ruch. Projekt będzie zawierał kilka modułów podzielonych na grupy wiekowe oraz jeden łączący pokolenia. Będzie można m.in. spalić kalorie poprzez: naukę prostych układów tanecznych oraz ćwiczeń relaksacyjnych i fitness. Przygotowana zostanie makieta z tabelą produktów żywnościowych w połączeniu z aktywnością fizyczną potrzebną na spalenie zawartych w nich kalorii. Będzie też można skontrolować poziom glikemii we krwi oraz zmierzyć ciśnienie tętnicze i uczyć się prawidłowego pomiaru ciśnienia tętniczego. Ponadto kontynuowana będzie nauka resuscytacji krążeniowo-oddechowej na fantomie.</p> <p>Projekt zostanie wzbogacony o wystawę, w której planowane jest zawarcie istotnych elementów mających wpływ na kształtowanie się „nowoczesnego” pielęgniarstwa.</p>	Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu						
	<p>Z prawem za pan brat</p> <p>Na stoisku prowadzone będą porady prawne dla festiwalowych gości z zakresu prawa cywilnego, prawa karnego i prawa pracy. Będzie też można wziąć udział w „zdrowych kalamburach”. Odbędzie się także rodzinny marsz nordic walking w biletach (trasa około 12 km). „Biletem wstępu” (nie obowiązkowym) na marsz jest puszka lub worek karmy dla psów lub kotów, które przekazane zostaną schronisku dla bezdomnych zwierząt w Zielonej Górze.</p>	Wydział Prawa i Administracji						
	<p>Monster & Devices Home</p> <p>Na pokazie będzie można zobaczyć zastosowanie nowych technologii w dzisiejszym sporcie, m.in. ekran dotykowy. Łącząc naukę i zabawę stworzone zostanie narzędzie, dzięki któremu każdy będzie mógł „pobawić się” w Jacka Gmocha. (analizy meczowe na dużym ekranie tworzone przez ruchy rękoma po dostosowanej powierzchni).</p>	Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości						
	<p>Patents Factory LTD.</p> <p>Na pokazie zaprezentowane zostanie wysokiej jakości wideo, które przy kompresji nie traci na jakości. Pozwala dostrzec to, czego wcześniej nie widzieliśmy. Wyobraźmy sobie zdjęcie całych trybun pełnych ludzi, a teraz wyobraźmy sobie, że dzięki Patents Factory możemy zrobić zbliżenie na twarz każdego kibica z osobna i zobaczyć jakie właśnie wyraża emocje. Zaprezentowany zostanie także komputer, który pomaga strzelcowi trafić dokładnie w cel. W czasie rzeczywistym analizuje takie parametry jak np. położenie broni, temperaturę powietrza, ciśnienie, prędkość wylotową.</p>	Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości						
	<p>NewShape</p> <p>Firma zaprezentuje wydruki 3D oraz na bieżąco będzie pokazywać jak działa taka drukarka. Będzie można m.in. wydrukować gadżet z logo swojego ulubionego klubu sportowego czy zapoznać się z tworzeniem figur 3D. NewShape powie nam również czym jest eSport.</p>	Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości						
	<p>Agencja Reklamowa Loko</p> <p>Na Festiwalu Nauki pokaże jak można promować sport i zdrowy tryb życia.</p>							
DODATKOWE ATRAKCJE NA STADIONIE								
12.00-17.00	<p>W dobrej kondycji z RPO - namiot pomiarowy</p> <p>Na stadionie uniwersyteckim stanie namiot pomiarowy pod hasłem <i>W dobrej kondycji z RPO</i>. Festiwalowi goście będą mogli poddać się pomiarom, m.in.: składu ciała, antropologicznemu, otluszczenia, dynamometrycznemu siły kończyn dolnych na platformie, pomiarowi siły ręki, skoczności (sok dosiężny), równowagi/koordynacji czy pomiarowi wydolności. Będzie to także okazja do zaprezentowania działań promocyjnych programu, który zapewnia rozwój gospodarczy regionu, ale także dba o jakość życia Lubuszan.</p>							
	<p>Strefa AZS Uniwersytetu Zielonogórskiego</p> <p>Na murawie stadionu powstaną mini - boiska do gier zespołowych. Przez cały czas trwania Festiwalu, będzie można wziąć udział w różnego rodzaju mini meczach. Koordynować te działania będą sportowcy z Klubu Uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego UZ. Dyscypliny z jakimi się spotkamy to:</p> <table border="0"> <tr> <td>12.00-13.00 - boccia</td> <td>14.00-15.00 - rugby</td> </tr> <tr> <td>12.00-17.00 - strzelectwo</td> <td>15.00-16.00 - piłka ręczna</td> </tr> <tr> <td>13.00-14.00 - piłka nożna</td> <td>16.00-17.00 - siatkówka</td> </tr> </table> <p>Na stadionie nie zabraknie atrakcji dla najmłodszych uczestników Festiwalu. Studenci z Katedry Wychowania Fizycznego i Sportu zorganizują tor przeszkód dla dzieci, na którym najmłodszy będą się mogli wykazać sportowymi umiejętnościami.</p>	12.00-13.00 - boccia	14.00-15.00 - rugby	12.00-17.00 - strzelectwo	15.00-16.00 - piłka ręczna	13.00-14.00 - piłka nożna	16.00-17.00 - siatkówka	
	12.00-13.00 - boccia	14.00-15.00 - rugby						
	12.00-17.00 - strzelectwo	15.00-16.00 - piłka ręczna						
13.00-14.00 - piłka nożna	16.00-17.00 - siatkówka							
<p>Otwarty Turniej Szachowy o Puchar Rektora UZ</p> <p>Turnieje szachowe towarzyszą Festiwalowi Nauki UZ już od 2010 roku. Otwarty Turniej Szachowy o Puchar Rektora UZ pierwszy raz odbył się w roku 2013 i dzięki swojej dużej popularności, szybko stał się kluczową imprezą Festiwalu. W tym roku odbędzie się trzecia edycja tego Turnieju. Wzorem wcześniejszych rozgrywek uczestnicy będą mogli zapisać się do jednej z dwóch grup wiekowych, tj. grupy młodszej (uczniowie szkół podstawowych i młodsi) oraz grupy starszej. Wszyscy uczestnicy otrzymają pamiątkowe nagrody, a zwycięzcom poszczególnych grup zostaną wręczone puchary.</p>								
<p>Urban_body</p> <p>Działanie performatywne w przestrzeni miejskiej. Polegać będzie na prezentacji kilku improwizowanych akcji performatywno-ruchowych, które odbywać się będą na Stadionie.</p>	Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu							

12.00-17.00

<p>FOTOGRAFIA - ruch uchwycony - Katedra Wychowania Fizycznego, ul. Wyspiańskiego 58</p> <p>Wystawa fotografii eksperymentalnej dotyczącej rejestracji fotograficznej ruchu ludzkiego ciała. Fotografia, jako narzędzie mające z założenia nieruchome utrwalenie „punktu zdarzenia”, dzięki różnym technikom i narzędziom, posłużyła do „zamknięcia” w obrazie, nieuchwytnych dla ludzkiego oka elementów ruchu.</p> <p>Fotografie wykonane są w tradycyjnej technice bromosrebrowej przy użyciu różnych typów aparatów fotograficznych (średnio i wielkoformatowych) oraz sprzętu skontrolowanego przez studentów specjalnie do eksperymentów z fotografią ruchu.</p>	<p>Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu</p>
<p>Stoisko promocyjne PGNiG SA - mecenasa sportu</p> <p>Podczas Festiwalu swoje stoisko zaprezentuje PGNiG SA, sponsor Festiwalu, który jest mecenasem także wielu dyscyplin sportowych, m.in. polskiej piłki ręcznej jako jej Sponsor Strategiczny. Dla uczestników Festiwalu spółka przygotowała konkursy i krzyżówki związane ze szczypiornistami. Do wygrania m.in. koszulka lub piłka z autografami kadry narodowej. Dla spragnionych wiedzy praktycznej przygotowano nie lada gratkę. Wszyscy, którzy odwiedzą stoisko PGNiG SA Oddziału w Zielonej Górze będą mieli niepowtarzalną okazję przekonać się, jak pachnie ropa i jak się ją wydobywa. Za pomocą binokularu będzie można przyjrzeć się próbkom skał, w których zgromadzony jest gaz ziemny. Do dyspozycji uczestników festiwalu będzie również hełm ratowniczy i maska tlenowa używane przez ratowników górniczych. Atrakcją będzie również sympatyczna maskota Gazusia.</p>	<p>PGNiG SA</p>
<p>Stoisko promocyjne UZ</p>	<p>Biuro Promocji UZ</p>

DODATKOWE ATRAKCJE NA SCENIE I PRZED SCENĄ

12.00-12.30	Pokazy sztuki walki (kickboxing, elementy K1, walki uliczne).
12.30-12.45	Pokaz judo (AZS)
12.45-13.00	Pokaz capoeira (AZS)
13.00-13.30	Taniec współczesny (z czynnym udziałem publiczności)
13.30-14.00	Pokaz inscenizacji walki ulicznej
14.00-14.30	Mini Maraton ZUMBY (z czynnym udziałem publiczności)
14.30-15.00	Pokaz rock'n'roll'a akrobatycznego w wykonaniu trzykrotnych Mistrzów Świata: Anny Miadzielec i Jacka Tarczyło (studentów wychowania fizycznego UZ) oraz pokazy dziecięce
15.00-15.30	Mini Maraton ZUMBY (z czynnym udziałem publiczności)
15.30-16.00	Taniec towarzyski
16.00-16.45	Akrobatyka - skoki na trampolinie (z czynnym udziałem przechodniów)

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA - AL. WOJSKA POLSKIEGO 71

Biblioteka zdrowo na sportowo z Regionalnym Programem Operacyjnym
 Jeśli chciałbyś zostać maratończykiem, ale zadyszka chwyta Cię już po pierwszych 200 metrach biegu, przyjdź do biblioteki! Nasz maraton pokonasz bez trudu!

Program:
Efekt Mozarta - wpływ muzyki na poziom inteligencji. Koncert **Duo Monczak** w Galerii Biblioteki Uniwersyteckiej, godz. 14.30-16.00.
Sport mistrzów - wystawa plakatów o tematyce sportowej z kolekcji zbiorów specjalnych Biblioteki Uniwersyteckiej. Sala katalogowa, parter, godz. 11.00-16.00.
Rydwany, bicykle, bobsleje... Czytelnia Czasopism zaprasza na sportowe zmagania na zakurzonych szpaltach, III piętro, godz. 11.00-16.00.
Biblioteczne domino - bez książki ani rusz. Baw się z nami. Sala katalogowa, parter, godz. 12.00.
Z Chińczykiem po bibliotece - papierowy szal gier i zabaw. Nie samą pracą człowiek żyje. Przyjdź, zagraj, wygraj. Sala 3.08, godz. 11.00-14.00.
Sprintem po słowach... Trening mózgu, czyli kurs szybkiego czytania. Sala nr 3.08, godz. 13.00.
Igrzyska wiedzy - biblioteczny tor przeszkód. Przez książkę na przelaj. Wyszukaj, wypożycz, przeczytaj - zmierz się z samym sobą w bibliotecznych zawodach o tytuł Championa BUZ, godz. 11.00, 12.00, 13.00, 14.00.
Stadiony świata - prezentacja multimedialna

11.00-16.00

www.fn.uz.zgora.pl

PATRONAT HONOROWY:

PARTNERZY:

SPONSOR:

WSPÓŁPRACA:

PATRONAT MEDIALNY:

TELEWIZJA UZ

Anna Urbańska

Redaktor Naczelna Telewizji

Prosimy o więcej subskrypcji:

<https://www.youtube.com/user/UZETvideo>

Festiwal Nauki 2015 - na sportowo

Aktywnie i zdrowo - tak zapowiada się tegoroczny Festiwal Nauki. Jego hasło przewodnie brzmi Sport. Na zdrowie!. W tym roku Festiwal startuje w sobotę, 13 czerwca i potrwa 3 dni, a cała impreza odbędzie się na stadionie uniwersyteckim przy ul. Wyspiańskiego 58.

<http://tv.uz.zgora.pl/index.php?festiwal-nauki-2015-na-sportowo>

COACHING I DORADZTWO FILOZOFICZNE - nowy kierunek

Coaching i doradztwo filozoficzne - to kolejny nowy kierunek studiów na Uniwersytecie Zielonogórskim. Co czeka studentów tego kierunku? - O tym w filmie!

<http://tv.uz.zgora.pl/index.php?coaching-i-doradztwo-filozoficzne-1>

BIZNES ELEKTRONICZNY - nowy kierunek

W czerwcu rusza nabór na nowy kierunek studiów - *biznes elektroniczny*. Studia na tym kierunku prowadzić będzie

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Więcej o kierunku na stronie: www.weit.uz.zgora.pl.

<http://tv.uz.zgora.pl/index.php?biznes-elektroniczny-1>

Kierunek z kosmicznymi możliwościami

Praca dla największych graczy w przemyśle kosmicznym, zajmujących się tworzeniem najnowocześniejszych technologii z wykorzystaniem sygnałów satelitarnych - to czeka absolwentów kierunku *inżynieria kosmiczna*, który uruchamia Uniwersytet Zielonogórski. Spotkanie z potencjalnymi przyszłymi studentami tego kierunku zorganizowano 23 kwietnia.

<http://tv.uz.zgora.pl/index.php?kierunek-z-kosmicznymi-mozliwosciami>

EFEKTYWNOŚĆ ENERGETYCZNA - nowy kierunek

Efektywność energetyczna - to jeden z dwóch nowych kierunków studiów, które będą prowadzone od października na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji. Więcej o kierunku na stronie: www.weit.uz.zgora.pl.

<http://tv.uz.zgora.pl/index.php?10-lat-jazzu-i-muzyki-estradowej>

<http://tv.uz.zgora.pl/index.php?efektywno-energetyczna-nowy-kierunek>

Filmy o kolejnych nowych kierunkach studiów na naszym Uniwersytecie, zrealizowane przez Telewizję UZ, zamieścimy w kolejnym Miesięczniku Społeczności Akademickiej Uniwersytet Zielonogórski.

Ani Łazdowskiej-Elińskiej

wyrazy głębokiego współczucia i otuchy z powodu śmierci

TATY

składa

Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą Uniwersytetu Zielonogórskiego
oraz koleżanki z Działu Współpracy z Zagranicą i Działu Nauki.

NOWOŚCI WYDAWNICZE

„Fantastyczność i cudowność”, t. 5: *Człowiek w zwierciadle przeszłości. Ucieczka od historii do historii*, red. T. Ratajczak, B. Trocha, Zielona Góra: Oficyna Wydawnicza UZ, 2014.

Jak zauważył Piotr Kowalski, nasza bezradność wobec teraźniejszości – „wielobarwnej”, „wielokształtnej” oraz pozbawionej „jasnych zasad porządkujących”, „wzmaga potrzebę poszukiwania korzeni, odwoływania

się do mitów, które rozstrzygałyby o sensie wszystkich fragmentów świata i o znaczeniu każdej chwili ludzkiego życia”¹. W ten sposób rodzi się nieustanne zapotrzebowanie na kulturę, która dostarczałaby „niezbędnych instrumentów pozwalających świat porządkować, wydzielać i nazywać”². Dla jednych będzie nią kultura magiczna, dla innych – odwoływanie się do duchowości Wschodu i/lub Zachodu, a dla jeszcze innych – najbardziej nas interesujące – teksty literackie i obecne w nich takie zjawiska, jak nowa mitologia, realizm magiczny, literatura religijna, *speculative fiction*, czy szeroko pojmowana fantasy.

Według dość powszechnie przyjętych poglądów w dziejach literatury przeszłość należy do najdawniejszych tematów bądź motywów, natomiast współcześnie – do najpopularniejszych, a w przypadku fantasy możemy wręcz mówić o jej uzależnieniu od historii, bowiem przywoływanie tego, co było kiedyś, ma ułatwić jej czytelnikom odnalezienie rozwiązań dla tego, co dzieje się dziś.

Poszukując zrozumienia otaczającego nas świata oraz własnej tożsamości, często zaczynamy powielać w sposób mniej lub bardziej świadomy obecne w kulturze mityczne wzorce. Stąd rodzi się pytanie o pewność Wzorca wyłaniającego się z tekstów tradycji, historii oraz rozproszonych mitologemów. Proponując przyjrzenie się tej problematyce, rozestaliśmy potencjalnym autorom zaproszenie do wzięcia udziału w dyskusji, a wychodząc od Eliadowskiej koncepcji „ucieczki od historii do Historii”, w zaproszeniu tym zakreśliliśmy kilka interesujących nas zagadnień, dotyczących m.in.: 1) poszukiwania własnej historii, 2) Historii jako przestrzeni poszukiwania tożsamości, 3) archaicznego wymiaru Historii, 4) czasu świętego w teologii, 5) przeszłości jako przestrzeni pytań dla filozofii, 6) mitologemów w literaturze jako nośników Historii, 7) atrakcyjności przestania mitu dla współczesnego człowieka, wreszcie – 8) sposobów modelowania historii w fantasy i science fiction. Na odzew nie trzeba było długo czekać, a sam temat spotkał się z dużym zainteresowaniem w wielu ośrodkach akademickich w kraju, jak i poza jego granicami. I tak swój udział w przedsięwzięciu zgłosili filozofowie, literaturoznawcy i teologowie m.in. z Francji (paryskiej Sorbony),

Kamerunu (Uniwersytetu Yaounde I), Kanady (Uniwersytetu w Vancouver), Rosji (Państwowego Uniwersytetu w Tomsku oraz Zachodniosyberyjskiego Oddziału Rosyjskiej Akademii Sprawiedliwości w Tomsku), Wielkiej Brytanii (Uniwersytetu Middlesex w Londynie), Ukrainy (Uniwersytetu Narodowego w Doniecku), USA (Uniwersytetu Stanowego w Idaho, Uniwersytetu w Nowym Jorku oraz Uniwersytetu Minnesota) i kilkunastu ośrodków polskich (m.in. Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, Uniwersytetu Łódzkiego, Uniwersytetu Opolskiego, Uniwersytetu Szczecińskiego, Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Wrocławskiego i Uniwersytetu Zielonogórskiego). Część wystąpień, po uprzednim przedyskutowaniu w czasie obrad V międzynarodowej konferencji naukowej z cyklu „Fantastyczność i cudowność”³ i uzyskaniu recenzenckiej aprobaty, została zamieszczona w monografii *In the Mirror of the Past: Of Fantasy and History*⁴, kolejne, także wystuchane, przedyskutowane i poddane wnikliwej ocenie zewnętrznej, zamieściliśmy w niniejszym tomie.

Tomasz Ratajczak

Jazz w kulturze polskiej, t. 1, red. Rafał Ciesielski, B5, oprawa twarda, s. 228, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-7842-143-6

Niniejsza publikacja jest próbą zainicjowania szerszego badawczego spojrzenia na fenomen jazzu w kulturze polskiej. W perspektywie historycznej obszar występowania muzyki jazzowej wyznaczają tu z jednej strony lata 20. XX stulecia, z drugiej – współczesność.

W przestrzeni tej oddziaływały rozmaite czynniki i zmieniały się uwarunkowania. Mieszczą się w niej trudne początki jazzu w Polsce, jego spektakularne sukcesy artystyczne, działalność wybitnych muzyków, proces utrwalania się jazzu w kulturze i świadomości odbiorców. Tak obszerna przestrzeń stanowi potencjalnie niezwykle żyzne pole do penetracji badawczej.

Celem publikacji jest zatem wskazanie na polską muzykę jazzową jako atrakcyjny poznawczo przedmiot zainteresowań badawczych, zasygnalizowanie niektórych obszarów i kierunków potencjalnych dociekań naukowych oraz zain-

1 P. Kowalski, *Leksykon. Znaki świata. Omen, przesąd, znaczenie*, Warszawa – Wrocław 1998, s. 7.

2 Ibidem.

3 Konferencję tę zorganizowały dwie pracownice Instytutu Filologii Polskiej UZ: Mitopoetyki i Filozofii Literatury (kierowana przez prof. Bogdanę Trochę) oraz Bibliologii i Badań Nad Literaturą Popularną (kierowana przez dra Tomasza Ratajczaka) przy współpracy Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej im. C. Norwida w Zielonej Górze.

4 *In the Mirror of the Past: Of Fantasy and History*, red. B. Trocha, A. Rzyman, T. Ratajczak, Cambridge Scholars Publishing 2013.

spirowanie środowisk naukowych do podejmowania badań nad tą tematyką. W sposobie obecności jazzu w polskiej kulturze występuje bowiem niezrozumiała dysproporcja: szeroka, wielowątkowa i znacząca artystycznie polska twórczość jazzowa nie jest w adekwatnych proporcjach dopełniana odnośnymi refleksjami, komentarzami i postawami badawczymi.

[...] Na niniejszą publikację składają się artykuły mające bardzo zróżnicowany charakter. Ich zakres ogranicza się do obszaru samej muzyki jazzowej z uwzględnieniem niektórych, najbliższych jej kontekstów. Mimo odmienności w zakresie tematycznego, merytorycznego, jak i metodologicznego ujęcia przez autorów poszczególnych zagadnień mogą one tworzyć pewną całość: jej uzasadnieniem, a zarazem potencjalną zaletą publikacji, może być ukazanie szerokiego horyzontu możliwych perspektyw i kierunków badawczych, a zarazem otwarcie wielu pól refleksji, których punktem wyjścia jest polski jazz. Poszczególne artykuły mogą być interesujące i cenne także z uwagi na to, że w wielu przypadkach łączą one perspektywę badawczą ze spojrzeniem pasjonatów muzyki jazzowej, czynnych jazzowych muzyków, animatorów i publicystów działających w obszarze tej muzyki. Stwarza to okazję do oglądu i opisu zjawisk także niejako „od wewnątrz”, w trybie wzajemnego dopełniania się rozmaitych aspektów i relacji, co prowadzi do uzyskania tym samym pełniejszego obrazu przedstawianych zagadnień.

„Przegląd Narodowościowy - Review Of Nationalities. Romowie”, nr 3, red. Stefan Dudra, Piotr Pochyły, B5, oprawa twarda, s. 218, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014, ISSN 2084-848X, ISBN 978-83-7842-138-2

Niniejszym oddajemy w Państwa ręce trzeci numer „Przeglądu Narodowościowego - Review of Nationalities”.

Po wcześniejszych edycjach poświęconych Kurdom (nr 1) i problematyce tożsamości narodowej (nr 2) zdecydowaliśmy się podjąć temat Romów. Kwestia romska wywołuje od lat żywą dyskusję zarówno w Polsce, jak i za granicą. Dość tylko wspomnieć napięcia społeczne w Czechach czy niedawną ostrą retorykę antyromską walczącego o reelekcję we Francji prezydenta Nicolasa Sarkozy'ego, co skończyło się debatą społeczną w wielu państwach, a obserwatorzy i eksperci zastanawiali się, jak oddzielić brak poszanowania praw człowieka od próby rozwiązania realnego problemu romskiego w Europie (tworzenia nielegalnych osiedli wokół dużych miast, proszenia o pieniądze, oskarżeń o szerzenie przestępczości). Z polskiej perspektywy obserwujemy np. z jednej strony protesty w Andrychowie, a z drugiej strony należy odnotować sukces i popularność filmu *Papusza* Joanny i Krzysztofa Krauze opowiadającego o życiu pierwszej romskiej poetki Bronisławy Wajs-Papuszy, której twórczość przetłumaczono na język polski, co zaowocowało wzrostem zainteresowania kulturą romską, problematyką funkcjonowania w naszych realiach.

Do napisania artykułów udało nam się zaprosić autorów reprezentujących różne środowiska (politologia, historia,

antropologia, literatura, sztuka). Numer otwiera tekst *Romowie - naród bez ojczyzny* (Anita Adamczyk). Ponadto podjęto kwestie: romskich imigrantów w Europie Zachodniej (Joanna Talewicz-Kwiatkowska), polityki wobec Romów na ziemiach czeskich i słowackich po 1945 r. (Łukasz Kwadrans), problematyki Cyganów w Azji Centralnej (Przemysław Ozierski), sytuacji bytowej krakowskich Romów (Robert Żurek), mitu cygańskiego w kulturze muzycznej Europy (Anna G. Piotrowska), motywów cygańskich w poezji rosyjskiej (Anna Sobieska). Publikujemy też założenia międzynarodowego projektu badawczego dotyczącego Romów w Europie (Michał Kozubik).

Od niniejszego numeru inaugurujemy także stałą kategorię tematyczną pt. *Studia i materiały*, gdzie będziemy zamieszczać artykuły z szeroko pojętej tematyki narodowościowej związanej z podstawową działalnością pisma. W niej prezentujemy: praktykę działalności Biura Paszportów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych jako element polityki wyznaniowej w PRL (Ryszard Michałak) oraz działalność Rady Narodowościowej wobec mniejszości narodowych i narodów wschodnich w czasie II wojny światowej (Dariusz Miszewski). Ponadto zamieściliśmy sprawozdania z cyklicznych konferencji dotyczących działalności mediów należących do mniejszości narodowych i samych mniejszości (Elżbieta Muciek, Piotr Pochyły) oraz recenzje.

— **Maria Mrówczyńska, *Studia nad doborem metod inteligencji numerycznej do rozwiązywania problemów z geodezji inżynierskiej*, B5, oprawa miękka, s. 150, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2015, ISBN 978-83-7842-158-0**

Niniejsza praca przedstawia syntetyczne ujęcie możliwości związanych z zastosowaniem sztucznych sieci neuronowych oraz systemów neuro-

nowo-rozmytych do rozwiązywania wybranych zagadnień z geodezji inżynierskiej. Sieci neuronowe są techniką modelowania, która pozwala na odwzorowanie nadzwyczaj złożonych funkcji. Jako wygodne narzędzie o charakterze nieliniowym są stosowane w rozwiązywaniu problemów występujących w odległych sobie dziedzinach, takich jak: finanse, medycyna, zastosowania inżynierskie, geologia, fizyka i wielu innych. Sieci neuronowe doskonale sprawdzają się wszędzie tam, gdzie do opisu zjawisk nie znajduje zastosowania aproksymacja liniowa, ponieważ tworzone z zastosowaniem sieci neuronowych modele bez trudu odwzorowują zależności nieliniowe.

zebrała Ewa Popiłka
Oficyna Wydawnicza

KATARZYNA KRAWCZYK, *SEN 2*, 2015, DRUK CYFROWY, FORMAT 70 x 100

ZAKŁAD

Artur Pastuszak OTRIA PRAES EST POSSIBLE

Karolina Spiak SZUKAMIE GUZA

Marek Laliko LABORANT

Paulina Komarowska-Bürger ELDORADO CZYLI ARTYSTYKA MANUALNA NA URLOPIE

Helena Kardasz CUCHO

Wojciech Kozłowski PORAZKA

Krzysztof Urbanowski WYX - OSTATNIE PIĘTRO

Alija Lewicka-Szczepińska LAS

Aleksandra Ota Kuchlak PRZEKARIAT - MODEL MUROU

